

ONUNCU KALKINMA PLANI
(2014-2018)

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ

1. 2014-2018 dönemini kapsayan Onuncu Kalkınma Planı, ülkemizin 2023 hedefleri doğrultusunda, toplumumuzu yüksek refah seviyesine ulaştırma yolunda önemli bir kilometre taşı olacaktır. Plan, küresel ekonomide geleceğe dönük risklerin ve belirsizliklerin sürdüğü, dünya ekonomisinde değişim ve dönüşümlerin yaşandığı, yeni dengelerin oluştuğu, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasında güç dengelerinin yeniden şekillendiği bir ortamda hazırlanmıştır.
2. Onuncu Kalkınma Planı; yüksek, istikrarlı ve kapsayıcı ekonomik büyümenin yanı sıra hukukun üstünlüğü, bilgi toplumu, uluslararası rekabet gücü, insani gelişmişlik, çevrenin korunması ve kaynakların sürdürülebilir kullanımı gibi unsurları kapsayacak şekilde tasarlanmıştır. Planda, ülkemizin ekonomik ve sosyal kalkınma süreci bütüncül ve çok boyutlu bir bakış açısıyla ele alınmış, insan odaklı kalkınma anlayışı çerçevesinde katılımcı bir yaklaşım benimsenmiştir.
3. Ülkemizin potansiyelini, bölgesel dinamikleri ve insanımızın yeteneklerini harekete geçirerek kalkınma sürecinin hızlandırılması amacıyla, yeniden şekillenen dünya ekonomisinde uluslararası işbölümü ve değer zinciri hiyerarşisinde Türkiye'nin konumunun aşamalı olarak üst basamaklara çıkarılması hedeflenmektedir.
4. Küreselleşme sürecinin ve yaşanan krizlerin yol açtığı belirsizlikler nedeniyle planların, ileriye dönük karar alma süreçlerinde kurumların ve ekonomik aktörlerin daha tutarlı ve bilinçli bir şekilde hareket etmelerine yardımcı olma işlevi öne çıkmaktadır. Planlar, daha yüksek refah seviyesine ulaşılmasında topluma yol göstermekte, kısa vadeli yaklaşımların ötesine geçerek uzun vadeli temel amaç ve öncelikleri ortaya

koymaktadır. Ülkemizin kalkınma yaklaşımının esaslarını gösteren planların uzun vadeli bakış açısıyla hazırlanması ve toplumun tüm kesimlerine yönelik hedef birliği ve bütüncül bir perspektif sağlaması, kalkınma sürecinin başarısı için önem taşımaktadır. Diğer taraftan, giderek karmaşıklaşan ve çeşitlenen ekonomik ve sosyal ihtiyaçlar, ülkemizin kısıtlı kaynaklarının etkin kullanılmasını zorunlu kılmaktadır. Onuncu Kalkınma Planı, önümüzdeki dönemde, kaynaklarımızın daha fazla refah üreten alanlara yönlendirilmesi için karar alıcılar ve ilgili tüm taraflar için yol gösterici bir araç olacaktır.

5. Dünyadaki hâkim eğilimler, özel sektörün daha faal ve etkili olduğu bir ekonomik düzeni beraberinde getirmekte, kamu sektörünün artan oranda düzenleyici faaliyetlere, denetim işlevlerine ve koordinasyona yönelmesine yol açmakta, buna bağlı olarak planlama anlayışı da değişim göstermektedir. Serbest piyasa ağırlıklı açık ekonomiler yaygınlaşmış olmakla birlikte, etkileri devam eden küresel kriz, izlenecek politikalar ve alınacak tedbirler konusunda kamu sektörünün stratejik bir yaklaşımla hareket etmesinin önemini ortaya koymaktadır. Bu çerçevede, stratejik bir bakış açısıyla ve paydaşların geniş katılımıyla hazırlanmış ulusal planlar, giderek daha önemli hale gelmektedir.
6. Sektörler arasındaki etkileşimin giderek artması, bir alandaki politika uygulamasının diğer alanları doğrudan etkileme kapasitesinin yükselmesi, buna bağlı olarak sorunların çözümünde disiplinler arası bir yaklaşıma ihtiyaç duyulması, hazırlanacak planların içerik ve kapsamını da yeniden biçimlendirmektedir. Bu durum, bir yandan tüm sektörleri kapsayıcı bir yaklaşımı gerektirirken, diğer yandan bu sektörleri birbirleriyle bağlantılı bir biçimde ele alan program yaklaşımını öne çıkarmaktadır. Onuncu Kalkınma Planı, stratejik bakış açısını merkeze alarak, ekonomik, sosyal, sektörel ve bölgesel alanları kapsamının yanında öncelikli dönüşüm programları yoluyla da kritik müdahale alanlarını ortaya koymaktadır. Programlar; birden fazla sektörü kesen, planların uygulanması ve izlenmesini kolaylaştıran, öncelikli alanlara yönelik kamu politikalarından oluşmaktadır.
7. Kalkınma planlarında yer verilen politikaların etkili bir şekilde hayata geçirilebilmesi için kamu kurumlarının orta ve uzun vadeli amaçlarının, temel ilke, hedef ve önceliklerinin ve bunlara ulaşmak için izlenecek yöntemler ile kaynak dağılımlarının kalkınma planıyla uyumlu olması önem taşımaktadır. Kurumsal düzeyde stratejik planlar ile kalkınma planları arasında gerekli bütünlük ve uyumun sağlanabilmesi amacıyla kapsayıcı bir anlayış benimsenerek tüm kurumlara yön verebilecek, öncelikleri belirlemede yardımcı olabilecek bir politika seti oluşturulmuştur.
8. Kalkınmanın amacı insanların refahını artırmak, hayat standartlarını yükseltmek, temel hak ve özgürlüklerini güçlendirerek adil, güvenli ve huzurlu bir yaşam ortamı tesis etmek ve bunu kalıcı kılmaktır. Bu çerçevede, Onuncu Kalkınma Planı kalkınmanın sürdürülebilirliğini merkeze alan bir yaklaşımla hazırlanmıştır. Planın kapsayıcı bölümü dört ana başlıktan oluşmaktadır.

9. "Nitelikli İnsan, Güçlü Toplum" başlığı altında insan için ve insanla beraber kalkınma yaklaşımının hayata geçirilmesi ve gelişmişliğin toplumun farklı kesimlerine yaygınlaştırılması amacıyla uygulanacak politikalara yer verilmektedir. "Yenilikçi Üretim, İstikrarlı Yüksek Büyüme" başlığı altında üretimde yapısal dönüşüme ve refah artışına yönelik hedef ve politikalar ele alınmaktadır. "Yaşanabilir Mekânlar, Sürdürülebilir Çevre" başlığı altında çevreye duyarlı yaklaşımların sosyal ve ekonomik faydalarının artırılması, insanımızın şehirlerde ve kırsal alanlarda yaşam kalitesinin sürdürülebilir bir şekilde yükseltilmesi ile bölgeler arası gelişmişlik farklarının azaltılması kapsamındaki hedef ve politikalara yer verilmektedir. "Kalkınma İçin Uluslararası İşbirliği" başlığı altında ise kalkınmanın dış dinamikleri ile ülkemizin ikili, bölgesel ve çok taraflı ilişkilerindeki temel öncelikler ve politikalar ele alınmaktadır.
10. 2023 hedeflerine ve Onuncu Kalkınma Planının amaçlarına ulaşılabilmesi açısından öncelikli alanlarda, temel yapısal sorunlara çözüm olabilecek, dönüşüm sürecine katkıda bulunabilecek, kurumlar arası koordinasyon ve sorumluluk gerektiren 25 adet program tasarlanmıştır. Bu çerçevede programlar, Onuncu Kalkınma Planının izleme değerlendirme sürecinin kolaylaştırılması, program havuzunun yönetilebilir ve sonuçlarının ölçülebilir olması açısından öncelikli konularda sınırlı sayıda oluşturulmuştur. Sektörel ve sektörler arası bir yaklaşımla oluşturulan programlar kapsamında, merkezi düzeyde uygulama mekanizması ve müdahale araçları tasarlanmış; uygulama ve koordinasyondan sorumlu kurumlar belirlenmiş; program hedeflerine yer verilmiştir.
11. Onuncu Kalkınma Planı, Kalkınma Bakanlığının koordinasyonunda, katılımcı bir yaklaşımla kamu kurum ve kuruluşlarının yanı sıra toplumumuzun tüm kesimlerinden çok sayıda temsilcinin katkılarıyla hazırlanmıştır. Ön hazırlıkları 1/9/2010 tarihinde başlatılan Plan hazırlık süreci, 5/6/2012 tarihli ve 2012/14 sayılı Başbakanlık Genelgesiyle resmîyet kazanmıştır. İlgili Genelgeyle makroekonomik, sektörel ve bölgesel konularda 66 adet özel ihtisas komisyonu (ÖİK) ve çalışma grubu oluşturulmuştur. Söz konusu komisyonlarda üç bini aşkın akademisyen, kamu çalışanı, özel kesim ve sivil toplum kuruluşu temsilcisi bir araya gelerek çalışmalara katkı vermiştir. Planın hazırlık çalışmaları yerel düzeyde de yürütülmüştür. Bu kapsamda, kalkınma ajansları aracılığıyla, mahalli idarelerin ve yerel aktörlerin Türkiye'nin kalkınma öncelikleri konusundaki görüşleri alınmıştır. Bu çalışmalara, ülke genelinde yedi bini aşkın kişi katkı sağlamıştır. Plan metninin oluşturulmasında, Kalkınma Bakanlığının 50 yılı aşkın planlama deneyiminden; ÖİK raporlarından; iş dünyası, sivil toplum kuruluşları (STK), düşünce kuruluşları, akademik çevreler, kamu ve özel sektör temsilcileri ile yapılan istişare toplantılarının sonuçlarından yararlanılmıştır.
12. Onuncu Kalkınma Planının etkin uygulanması amacıyla orta vadeli programlar (OVP), yıllık programlar, kurumsal stratejik planlar, bölgesel gelişme ve sektör stratejileri, Kalkınma Planı esas alınarak hazırlanacaktır. Kamu kuruluşları politikalarını, yatırımlarını, kurumsal ve hukuki düzenlemelerini bu çerçevede tespit edeceklerdir.

13. Planın her bir öncelikli dönüşüm programı Planın Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde (TBMM) kabulünden sonra hazırlanacak eylem planı çerçevesinde hayata geçirilecektir.
14. Bütçe hazırlık sürecini başlatan OVP, Planda yer alan politikalarla uyumlu olarak hazırlanacaktır. Yıllık programlarda, OVP'de yer alan politikaları hayata geçirecek tedbirler ile öncelikli dönüşüm programı eylem planlarından ilgili yılda uygulamaya geçirilecek tedbirlere yer verilecektir.
15. Kalkınma Planındaki gelişmelerin izlenmesi ve değerlendirilmesinin koordinasyonu, Kalkınma Bakanlığı Müsteşarı başkanlığında ilgili Bakanlıkların üst düzey yöneticilerinden oluşan Kalkınma Planı İzleme ve Yönlendirme Komitesi tarafından yapılacak ve her yıl Bakanlar Kuruluna bir rapor şeklinde sunulacaktır.
16. Planın izlenmesi ve değerlendirmesine ilişkin usul ve esaslar, Yıllık Programların Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenecektir.

2. KÜRESEL GELİŞMELER VE EĞİLİMLER

Sağlık ve Sosyal Güvenlik

17. Teknolojik imkânların gelişmesi ve artan yaşam kalitesine bağlı olarak uzun dönemde sağlıkta sürekli daha iyiye giden bir eğilim beklenmektedir. Son dönemde, hastalıkların küresel ölçekteki ağırlığı, bulaşıcı hastalıklardan bulaşıcı olmayan hastalıklara kaymaktadır. Diğer taraftan çocuk ölümlerinin önemli oranda azalması ve ortalama yaşam süresinin artması beklenmektedir. Bununla birlikte ülke içi ve ülkeler arasında zengin-fakir kesimlerin ortalama yaşam süresi farkının devam edeceği öngörülmektedir.
18. Nüfus yapısındaki değişim ve teknolojik gelişmeler; sağlık sektöründe önemli etkiler oluşturacak, imalat sanayi ve hizmetler sektörlerinde yeni alanların oluşumunu tetikleyecek, teşhis ve tedavi hizmetlerinde yeni fırsatlar sunacak, ancak bu durum aynı zamanda nitelikli sağlık hizmetlerine erişimde farklı gelir grupları arasındaki eşitsizliği ileri boyutlara taşıyabilecektir.
19. Toplam nüfusun ve yaşlı nüfus oranının artması, gelir düzeyinin yükselmesi, sağlık bilincinin gelişmesi, yeni sağlık teknolojileri ve sağlık hizmetlerine talebin artması gibi hususların etkisiyle tüm dünyada sağlık harcamalarının artması beklenmektedir. Artan sağlık harcamalarının sosyal güvenlik sistemi üzerinde yarattığı baskı, özellikle birçok gelişmiş ülkede yüksek kamu borçları ve zayıf bütçe yapısının gerisindeki temel etken olmaya devam edecektir.
20. Mevcut durumda, genç nüfus yapısına sahip olması nedeniyle Türkiye'nin sağlık harcamalarının milli gelir içindeki oranı gelişmiş ülkelerin gerisindedir. İlerleyen dönemde tüm dünyadaki artış beklentisine paralel olarak, Türkiye'de de sağlık harcamalarının artacağı öngörülmektedir. Demografik fırsat penceresi yeterince iyi değerlendirilmediği, emeklilik ve sosyal güvenlik sisteminde şimdiden gerekli tedbirler alınmadığı takdirde, artan sağlık harcamaları, önümüzdeki dönemde sosyal güvenlik sistemi ve kamu maliyesi üzerinde baskı oluşturabilecektir.
21. Uzun dönemde artması beklenen sağlık harcamaları; sağlık teknolojilerinin daha yoğun kullanımı, ilaç ve tıbbi malzeme üretimine odaklanma, sağlık turizmini geliştirme gibi fırsat alanlarını da beraberinde getirecektir. Sağlık hizmeti sunum kalitesinde rekabetçiliği giderek artan ülkemiz, başta Avrupa ve OECD ülkeleri olmak üzere nüfusu giderek yaşanan ülkelere sağlık hizmeti sunma potansiyeline sahiptir. Sağlık turizmi; döviz gelirleri nedeniyle cari denge, emek yoğun yapısı itibarıyla istihdam, turizmde çeşitliliğin ve katma değer artırılması yoluyla gelir artışı, sağlık altyapısının güçlendirilmesine bağlı olarak yatırım etkisi yaratabilecek bir alandır.

Nitelikli Eğitim ve İşgücüne Artan Talep

22. Küresel düzeyde nitelikli işgücünün önemi giderek artmaktadır. Eğitim seviyesinin ve işgücünün niteliğinin yükselmesi, ülkelerin ve bireylerin ekonomik gelişmişliğini

etkilemeye devam edecektir. Eğitim seviyesinin yanında işgücünün niteliğinin de işgücü hareketlerinde belirleyici bir unsur olması beklenmektedir. Tüm ülkelerde nitelikli işgücüne olan talebin artacağı öngörülmektedir.

23. Yeni teknolojilerin yaygınlaşması, dünyanın çeşitli yerlerindeki insanların aynı anda yeni bilgilere hızlı ve kolay erişimlerini sağlamaktadır. Bu durum, eğitim faaliyetlerinin yerleşik norm ve yaklaşımlarını da değiştirmektedir. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin ve yoğunlaşan kültürler arası etkileşimin, önümüzdeki dönemde eğitim faaliyetlerindeki çok boyutlu zenginleşmeyi artırması beklenmektedir.
24. Yirmi birinci yüzyıl; nitelikli insan gücünü yetiştirmenin yanında küresel ölçekte bu insanları kendisine çekeabilen, bu gücü doğru ve yerinde değerlendiren, küresel bilgiyi kullanarak yeni bilgiler üretebilen, bilgiyi ekonomik ve sosyal faydaya dönüştürebilen, bu süreci bilgi ve iletişim teknolojileri ile bütünleştirebilen ve insan odaklı kalkınma anlayışını benimseyen ülkelerin yüzyılı olacaktır.
25. Beşeri sermayenin geliştirilmesi genç nüfusa sahip ülkemiz açısından önümüzdeki dönem için bir fırsattır. Bu fırsatı değerlendirerek eğitim kalitesinin ve işgücü niteliğinin artırılması, büyümeyi ve kalkınmayı olumlu yönde etkileyecektir. Diğer yandan Türkiye'nin içinde bulunduğu geniş kültürel havza, dinamik nüfus açısından hem işgücü hem de eğitimle ilgili fırsatlar barındırmaktadır. Türkiye'nin bir bölgesel merkez olarak yükselmesi, iki yönlü insan hareketliliğini artırmaktadır. Bölgesel ve uluslararası hareketliliğin önümüzdeki dönemde daha da artması beklenmektedir. Çok sayıda öğrencinin yurtdışında eğitim görme eğiliminde olduğu günümüzde, Türkiye gelişen beşeri sermayesi ve eğitim kurumlarıyla bu alanı fırsata dönüştürebilecek bir potansiyel taşımaktadır.

Şehirleşme Sürecinin Hızlanması

26. Gelişmekte olan ülkelerde daha hızlı olmak üzere şehirleşme sürecinin devam etmesi, şehirleşmeyi büyümenin odağına taşıyan yaklaşımların gelişmesi, dünya genelinde şehir ekonomilerinin ve yaşam tarzının daha da hâkim olması beklenmektedir. Bilgiye dayalı ekonomi, finansal ve ihtisaslaşmış hizmetler, nitelikli işgücü, Ar-Ge ve yenilik kapasitesi özellikle görece büyük şehirlerde yoğunlaşmaktadır. Yükselen ve gelişmekte olan ülkeler, küresel rekabet ortamına hızla büyüyen şehirleriyle katılmaktadır.
27. Küresel bütünleşme sürecine paralel olarak yerel ekonomiler; sermaye hareketleri, ticaret ve değer zincirleri aracılığıyla birbirine daha sıkı bağlanmaktadır. Yerel özellikler ile şehirlerin iş ve yaşam çevresi; rekabet avantajı elde etme, yatırım ve nitelikli işgücü çekme açılarından daha fazla öne çıkmaktadır. İç ve dış göçler, farklı kültür ve sosyal kesimlerin şehirlerde bir araya gelmesine neden olurken, bir yandan da altyapı ihtiyacının artmasına, gelir eşitsizliklerine, güvenlik ve sosyal uyum sorunlarına yol açmakta, şehirlerde sosyal ve mekânsal ayrışma riskini beraberinde getirmektedir.

28. Şehirlerde ekonomik etkinliği sağlamak, altyapı ve hizmet kalitesini artırmak, çevresel maliyetleri azaltmak amacıyla yapılan yatırım ve düzenlemeler, katma değeri yüksek yeni sektörlerin gelişmesine imkân vermektedir. Bu gelişme, şehirleşme sürecini büyüme ve kalkınma politikalarıyla bütünleştirebilen ülkeler için önemli fırsatlar sunmaktadır. Diğer taraftan, sermaye fazlasının yüksek ve spekülasyon kâr güdüsüyle şehirleşme sürecine paralel olarak büyüyen gayrimenkul sektörleri ile türev araçlarına yönelmesi ve buna bağlı oluşan suni fiyat artışları, finansal krizlerin temel nedenleri arasında bulunmakta ve risk oluşturmaktadır.
29. Devam eden şehirleşme süreci Türkiye açısından yukarıda ifade edilen fırsat ve riskleri daha belirgin hale getirmektedir. Şehirleşme sürecinin, şehirleri daha rekabetçi, yaşanabilir ve sürdürülebilir bir niteliğe kavuşturacak biçimde yönetilmesi, ülkemizin kalkınma hedeflerine ulaşmasına önemli katkı sağlayabilecektir.

İklim Değişikliği ve Çevre

30. Hızla artan nüfus, şehirleşme, ekonomik faaliyetler, çeşitlenen tüketim alışkanlıkları; çevre ve doğal kaynaklar üzerindeki baskıyı artırmaktadır. Çevre kirliliği, iklim değişikliği, çölleşme, ormansızlaşma, su kıtlığı ve küresel ısınmayla ilgili sorunlar dünya gündemindeki yerini korumaktadır. Sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için küresel ölçekte başlayan yeni büyüme modeli arayışlarıyla birlikte “yeşil büyüme” kavramı önem kazanmıştır. Bu kavram çerçevesinde, üretim sektörlerinde temiz üretim ve eko-verimlilik ile hem çevrenin korunması hem de rekabetçiliğin artırılması mümkün görülmekte, tarım ve turizm gibi çevreye duyarlı sektörlerde ekolojik potansiyel değerlendirilmekte, yeni düzenleme ve yatırımlarla şehirlerin daha çevre dostu ve ekonomik olarak etkin olabileceği vurgulanmaktadır.
31. Bu eğilimlere bağlı olarak önümüzdeki dönemde bazı sektörlerde kısıtlamaların, bazı sektörlerde ise yeni üretim ve istihdam alanlarının ortaya çıkması muhtemeldir. Çevresel maliyetlerin içselleştirilmesine dönük politika tasarımlarının da belirli ölçüde yaygınlaşacağı öngörülmektedir. Sürdürülebilir büyüme yönündeki arayışların teknolojik gelişme için yeni alanlar oluşturması beklenmektedir. Ancak, gelişmekte olan ülkelerin sınırlı kaynak ve kapasiteleri, teknoloji geliştirme ve büyüme imkânlarından yararlanılmasını ve sürdürülebilir bir üretim ve tüketim yapısına geçişi zorlaştırabilecektir. Ayrıca, küresel düzeyde politika yapıcılarının enerji, ekonomi, sosyal kalkınma ve çevre hedeflerinin uyumlaştırılması konusunda kritik tercihlerle karşı karşıyadır.
32. Türkiye’deki kalkınma politikaları sürdürülebilir kalkınma yönünde gelişim göstermektedir. Türkiye, küresel düzeydeki çevre sorunlarının çözümüne ülke gerçeklerini gözeten bir anlayışla, “ortak fakat farklılaştırılmış sorumluluklar” ve “göreceli kapasiteler” ilkeleri çerçevesinde katkı vermektedir. Artan nüfusun ihtiyaçları ve çeşitlenen tercihleri kalkınma sürecini etkilerken, çevre üzerinde yaratılan baskının azaltılması önem kazanmaktadır. Bu çerçevede, kirliliğin önlenmesi çalışmalarına, biyolojik çeşitlilik ve doğal kaynakların korunması ile sürdürülebilir kullanımına öncelik

verilmektedir. Türkiye çevre konusunda aldığı kararlar ve yürüttüğü projelerle çevresel tehditleri fırsata dönüştürme potansiyeline sahiptir.

Gıda, Su ve Doğal Kaynakların Etkin Kullanımı

33. İklim değişikliği, tarım ürünleri stoklarında azalma, enerji ve diğer girdilerdeki fiyat artışları, nüfus artışı, tarım ürünlerinin biyoyakıt benzeri alternatif alanlarda kullanımının gelişmesi gibi faktörler 2000'li yılların ikinci yarısında gıda fiyatlarının aşırı artmasına ve dalgalanmasına yol açmıştır. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde nüfus ve refah artışına bağlı olarak tarım ürünleri talebinin yükselmesi ve gıda fiyatlarının yüksek seviyelerde kalması beklenmektedir. Gıda fiyatlarındaki olası artışlar, gelirin büyük bölümünü gıdaya harcayan kesimler açısından olumsuz etkiler doğuracaktır. Gıda fiyatlarındaki dalgalanmanın önlenmesi için ilgili uluslararası kuruluşların ve bölgesel işbirliklerinin önemi artmaktadır.
34. Nüfus artışı, hızlı şehirleşme ve iklim değişikliğinin yağış rejiminde ortaya çıkardığı istikrarsızlık nedeniyle, güvenilir su kaynaklarına erişim ve tarıma elverişli alanların korunması daha fazla önem kazanmıştır. Ekilebilir arazilerin giderek azalması, gıda güvenliği konusunda kritik riskler barındırmaktadır. Dünya genelinde tarım arazileri ve su kaynakları ile ilgili olarak oluşan kısıtlar ve artan talep baskısı, küresel ve bölgesel düzeyde yeni politika ve önlemler geliştirilmesini gerektirmektedir. Ormansızlaşma ve ormanların bozulması konusu ise dünya için giderek artan bir tehdit oluşturmaktadır.
35. Tarımsal üretim maliyetlerinin düşürülmesi ve verimliliğin artırılması durumunda ülkemizde dünya fiyatlarının üzerinde seyreden gıda fiyatları düşebilecektir. Bu durum, yerli fiyatların dünyada artan gıda fiyatlarına yaklaşması yoluyla ülkemiz açısından bir fırsat oluşturabilecektir. Öte yandan, artan nüfusu ve gelirin yanı sıra kültürel yakınlığıyla da önemli bir potansiyel taşıyan Ortadoğu, Kuzey Afrika ve Yakın Doğu'nun Türkiye için gıda ürünlerinde daha büyük bir dış pazar haline gelmesi beklenmektedir.

3. PLAN ÖNCESİ DÖNEMDE TÜRKİYE'DE EKONOMİK VE SOSYAL GELİŞMELER

36. 2000'li yılların başından itibaren kararlılıkla uygulanan ekonomi politikaları ve gerçekleştirilen yapısal reformlar sonucunda sağlanan makroekonomik istikrarın yanı sıra elverişli küresel ekonomik ortamın da etkisiyle ülkemiz ekonomik ve sosyal alanda önemli mesafeler kat etmiştir. Bu gelişmeler sonucunda satın alma gücü paritesine göre kişi başına milli gelir, son on yılda AB-27 ortalamasının yüzde 36,1'inden yüzde 52,6'sına ulaşmıştır.
37. Dokuzuncu Kalkınma Planının uygulanmaya başlandığı ilk yıllarda iç siyasi konjonktürdeki gelişmeler ve hemen sonrasındaki küresel kriz, Türkiye ekonomisini etkileyen önemli faktörler olmuştur. Küresel kriz nedeniyle artan belirsizlik, güven ortamını ve ileriye dönük beklentileri olumsuz etkilemiş, yatırım ve tüketim kararlarının ertelenmesine ve ekonomik faaliyetlerin yavaşlamasına yol açmıştır. Buna bağlı olarak, 2002-2006 döneminde yıllık ortalama yüzde 7,2 oranında artan GSYH, 2007-2012 döneminde yüzde 3,3 oranında büyümüştür. Plan döneminde yeni milli gelir serisi ve nüfus istatistiklerinde yapılan güncellemeye göre, kişi başına milli gelir 2012 yılında 10.504 dolar, cari GSYH ise 786 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.
38. Türkiye, gerçekleştirdiği reformlar sonucunda elde ettiği tek haneli enflasyon oranları, güçlü kamu maliyesi ve güçlü bankacılık yapısıyla küresel kriz ortamında birçok ülkeye kıyasla avantajlı bir konumda olmuştur. Bu durum, Türkiye'ye kriz döneminde ekonomiyi canlandırmak için uyguladığı politikalarda esneklik ve manevra alanı sağlamıştır. Bunun yanı sıra özellikle krizin yoğun olarak yaşandığı 2009 yılı sonrasında orta vadeli bir perspektifle, zamanında ve kararlı bir biçimde uygulanan maliye, para ve gelir politikalarının etkisiyle güçlü bir performans sergileyen Türkiye ekonomisi, krizden başarıyla çıkan sayılı ekonomiler arasında yer almıştır.
39. Bu gelişmede, ayrıca kriz sonrasında uluslararası piyasalarda artan likidite bolluğuna ve sağlanan güven ortamına bağlı olarak Türkiye'ye yönelik sermaye girişlerinin artması, hızlı kredi genişlemesi ve bu faktörlerin yurtiçi talebi canlandırması etkili olmuştur.
40. 2007-2012 döneminde tarım, sanayi ve hizmetler sektörlerinde katma değer sırasıyla yıllık ortalama yüzde 2,1, yüzde 3,7 ve yüzde 4 oranında artmıştır. Bu dönemde tarım sektörünün GSYH içindeki payının yüzde 7,9'a gerilemesi beklenmektedir. Sanayi sektörünün GSYH içindeki payı yüzde 19,3'e düşmüş, hizmetler sektörünün (vergiler dâhil) GSYH içindeki payı ise artarak yüzde 72,7'ye yükselmiştir. Sanayi sektörünün payının artırılması uzun dönemli yüksek oranlı sürdürülebilir büyüme altyapısının geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır.
41. 2007-2012 döneminde; büyümenin kaynağı özel tüketim, ihracat ve sabit sermaye yatırım harcamaları olmuştur. Ancak toplam sabit sermaye yatırımları artış hızının Plan dönemi ortalama hedefini yakalayamamasında küresel krize bağlı olarak 2009

yılındaki daralma önemli ölçüde etkili olmuştur. Net ihracatın büyümeye katkısı ise yıllık ortalama 0,3 puan olarak gerçekleşmiştir. Başta özel sektör olmak üzere kamu yatırımlarının artırılması büyüme ve istihdamı artıran önemli bir bileşen olmaya devam etmektedir.

42. Dokuzuncu Kalkınma Planında büyümenin üretim yönünden kaynakları olan istihdam, sermaye stoku ve toplam faktör verimliliği (TFV) artış oranlarının sırasıyla yüzde 2,7, yüzde 4,8 ve yüzde 2,3 olacağı tahmin edilmiştir. 2007-2012 döneminde, istihdam ve sermaye stokundaki artış hızı plan hedefini yakalayarak sırasıyla yıllık ortalama yüzde 3,3 ve yüzde 5,6 olarak gerçekleşmiştir. TFV artış hızı ise yüzde -0,5 ile plan hedefinin gerisinde kalmıştır. Yüksek ve sürdürülebilir büyüme performansının sağlanması için verimlilik oranlarının artırılması ihtiyacı sürmektedir.
43. 2007–2012 döneminde toplam istihdam yıllık ortalama yüzde 3,3 oranında artmıştır. Bu gelişmede işgücü piyasasına yönelik uygulanan programlar etkili olmuştur. 2006 yılında yüzde 10,2 olan ve küresel kriz sürecinde yükselen işsizlik oranı, işgücüne katılma oranındaki artışa rağmen, 2012 yılında yüzde 9,2'ye gerilemiştir. Kayıt dışı istihdam oranı özellikle tarım dışı sektörlerde önemli oranda gerilemiş, haftalık ortalama çalışma saati azalmış ve asgari ücret artış oranı enflasyonun üzerinde gerçekleşmiştir.
44. Plan döneminde, enflasyon hedeflemesi rejimi çerçevesinde fiyat istikrarı odaklı bir para politikası uygulayan Merkez Bankası, küresel kriz sonrası dönemde orta vadede fiyat istikrarından vazgeçmeden finansal istikrarı da gözeterek şekilde belirlediği hedeflere ulaşmada kullanacağı araçları genişletmiştir. Dokuzuncu Kalkınma Planında Tüketici Fiyatları Endeksi (TÜFE) yıllık artış hızının kademeli olarak yüzde 5'ten yüzde 3'e düşürülmesi hedeflenmiştir. Ancak uzun süreli kronik yüksek enflasyonun yarattığı katılıklar, döviz kuru ve petrol fiyatlarında yaşanan dalgalanmalar, dünya gıda fiyatlarındaki oynaklığın yüksekliği, yönetilen/yönlendirilen fiyatlarda yapılan ayarlamalar ve vergi düzenlemeleri gibi nedenlerden dolayı 2008 yılında enflasyon hedefi güncellenmiştir. Orta vadede yüzde 5 düzeyinde istikrar kazanması hedeflenen enflasyon oranı, 2012 yılında yüzde 6,2'ye kadar gerilemiştir.
45. 2007-2012 döneminde ithalat ihracattan daha hızlı artmış ve dış ticaret açığının GSYH'ya oranı yıllık ortalama yüzde 9,9, cari açığın GSYH'ya oranı ise yıllık ortalama yüzde 5,9 olarak gerçekleşmiştir. Milli gelir denkliği açısından bakıldığında, bu dönemde yurtiçi tasarrufların düşük seyretmesi cari işlemler açığının temel belirleyicisi olmuştur. Sürdürülebilir ve yüksek büyümenin sağlanması için yurtiçi tasarrufların artırılması önemini korumaktadır.
46. Plan döneminde para ve gelirler politikalarıyla uyumlu bir şekilde uygulanan maliye politikasıyla kamu kesimi borçlanma gereği, kamu borç stokunun milli gelire oranındaki düşme eğilimini destekler seviyede tutulmuştur. Piyasalarda oluşan güven ortamının da etkisiyle faiz oranları düşerken borçlanma vadeleri uzamış,

kamunun faiz ödemelerinin GSYH'ya oranı düşmüştür. 2007-2012 döneminde genel devlet dengesi özelleştirme gelirleri ve faiz giderleri hariç tutulduğunda, GSYH'ya oranla, ortalama olarak yüzde 2,2 fazla vermiştir. Böylece, 2006 yılında yüzde 46,5 olan AB tanımlı genel yönetim nominal borç stokunun GSYH'ya oranı 2012 yılında yüzde 36,1 seviyesine gerilemiştir.

47. Plan döneminde Kamu İktisadi Teşebbüsü (KİT) sisteminin ürettiği katma değer GSYH içindeki payı 2007-2012 yılları arasında gerçekleştirilen toplam 20,3 milyar dolarlık özelleştirme uygulamalarının da etkisiyle kademeli olarak düşmüştür.
48. Küresel kriz döneminde, önceki yıllarda gerçekleştirilen yapısal reformlar sonucunda Türk bankacılık sektörü büyümüş, tüm sağlamlık göstergelerinde yüksek performans sergileyerek güçlü bir yapıya kavuşmuştur.
49. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde ülkemiz rekabet gücü ve iş ortamının iyileştirilmesi konularında ilerleme kaydetmiştir. Dünya Ekonomik Forumunun küresel rekabet gücü endeksine göre 2007 yılında 131 ülke arasında 53'üncü sırada yer alan Türkiye, 2012 yılında 144 ülke arasında 43'üncü sıraya yükselmiştir. Dünya Bankasının (DB) iş yapma kolaylığı endeksinde ise 2006 yılında 155 ülke arasında 84'üncü sırada iken, 2012 yılında 183 ülke arasında 71'inci sıraya yükselmiştir.
50. Son yıllarda rekabet gücünde sağlanan iyileşmelere rağmen, 2007-2012 döneminde imalat sanayiindeki üretim artışı, küresel krizin olumsuz etkisi nedeniyle tahminlerin altında kalmış ve yıllık ortalama yüzde 3,7 olarak gerçekleşmiştir. İmalat sanayiinde esas olarak büyük ölçekli firmalardan kaynaklanan bir verimlilik artışı yaşanmıştır. Büyük ve küçük ölçekli firmalar arasındaki yüksek verimlilik farkı ise devam etmektedir. İmalat sanayii ihracatında orta teknoloji sektörlerinin payı artmış, ancak yüksek teknoloji sektörlerinin ihracatı artmasına rağmen imalat sanayii ihracatı içindeki payında düşüş gözlenmiştir. Diğer taraftan, ara malı ithalatına yüksek düzeyli bağımlılık artarak devam etmiştir.
51. Üretim ve ihracatımızın yüksek katma değerli ve teknoloji yoğun bir yapıya kavuşması için yapısal bir dönüşüm ihtiyacı bulunmaktadır. Bu dönüşüm, sanayi sektörünün, küresel değer zincirindeki konumu açısından da önem taşımaktadır. Bu çerçevede, bilim ve teknolojiyi ekonomik ve sosyal faydaya dönüştürmeye yönelik gerekli araç ve kurumlar sistematığında önemli gelişmeler kaydedilmiş ve Ar-Ge'ye ayrılan mali ve beşeri kaynaklar artırılmıştır. Ancak, Ar-Ge için ayrılan kaynak ve girdilerdeki artışa rağmen patent ve ticarileştirme hususlarında ilerleme ihtiyacı sürmektedir.
52. Ekonominin rekabet gücünün geliştirilmesinde önemli bir rol oynayan ve 2012 yılı itibarıyla GSYH içerisindeki payı yüzde 61,9'a yükselen hizmetler sektörünün inşaat, organize perakendecilik ve turizm gibi alt sektörlerinde önemli ilerlemeler sağlanmıştır. Bu kapsamda, inşaat sektöründe 2008 yılından itibaren, küresel durgunluk ve risk ortamıyla birlikte, inişli çıkışlı bir dönem yaşansa da Türk inşaat şirketlerinin yurtdışında üstlendiği taahhüt tutarı 2012 yılında 27 milyar dolara

ulaşmıştır. Turizm sektöründe, 2006-2012 döneminde yabancı turist sayısı ve turizm geliri yaklaşık yüzde 60 oranında artmış olmasına rağmen turist başına elde edilen gelir seviyesinin düşüklüğü devam etmektedir. Plan döneminde organize perakende ticaret belirgin bir biçimde gelişmiş, elektronik ticaret ise büyüme eğilimine girmiştir. Genel olarak hizmetler sektöründe katma değeri yüksek alanların payının ve ihracatının artırılması, bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımının yaygınlaştırılması önem taşımaktadır.

53. 2006-2010 döneminde ülkemiz işletmelerinin tamamına yakınına oluşturan Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ) istihdam ve katma değer içindeki yüzde payı 3'er puan azalmış, yatırımlar içindeki yüzde payı ise 5 puan artmıştır. Ekonomide rekabet gücünün artırılması, yenilik ve girişimciliğin geliştirilmesi ile istihdam oluşturulması açısından KOBİ'lerin verimlilik artışı, büyüme ve kurumsallaşma ihtiyacı devam etmektedir.

54. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde tarımsal desteklemenin çeşitlendirilmesi, gıda güvenilirliği, bitki ve hayvan sağlığına ilişkin çeşitli çalışmalar yürütülmüş; Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) bölgesi başta olmak üzere arazi toplulaştırma ve sulama altyapısında dikkate değer gelişmeler sağlanmıştır. Ancak dönem başında ülkemizde yaşanan kuraklık ile küresel gıda piyasalarındaki istikrarsızlığın yol açtığı olumsuz etkiler sonucu ülkemizin tarım ürünleri ithalatı miktar ve değer olarak yükselmiştir. Et ve et ürünleri piyasasında fiyat dengesini sağlamak üzere canlı hayvan ve kırmızı et ithalatı yapılmış, hayvancılıkta yatırımlar artırılmıştır. Öte yandan, tarımsal işletmelerde çok parçalılık ve ölçek sorunlarının giderilmesi, üretici örgütlülüğünün güçlendirilmesi, teknoloji kullanımının yaygınlaştırılması ile tarım-sanayi işbirliği ve entegrasyonunun artırılması ihtiyacı devam etmektedir.

55. Plan döneminde, ekonominin rekabet gücü ve dış dengeler açısından önemli bir rolü bulunan enerji sektöründe tüketim talebi artmış, arz güvenliği sorunu devam etmiş, petrol fiyatlarındaki yüksek artış ekonominin geneli üzerinde baskı oluşturmuştur. Birincil enerji tüketimi 2007-2011 döneminde yıllık ortalama yüzde 2,8, elektrik enerjisi tüketimi 2007-2012 döneminde yıllık ortalama yüzde 5,6 oranında artmıştır. Elektrik ve doğal gaz piyasalarının serbestleştirilmesine yönelik önemli adımlar atılmış, özel sektörün piyasa payları yükselmiştir. Enerji arz güvenliğinin artırılması amacıyla yenilenebilir enerji üretiminin desteklenmesine devam edilmiş, yerli kömür kaynakları elektrik üretimi amacıyla özel sektöre açılmış, nükleer santral yapımıyla ilgili çalışmalara başlanmış, enerji verimliliğini artırmaya yönelik düzenlemeler yapılarak çeşitli programlar uygulamaya konulmuştur.

56. Madencilikte önemli bir yeri olan linyit kömürüne yönelik arama faaliyetleri sonucunda, bilinen linyit kömürü rezervi 8,3 milyar tondan 12,8 milyar tona çıkarılmıştır. 38 yeni jeotermal sahası keşfedilmiş; altın, çinko, bakır, zeolit, feldspat, kuvars, mermer gibi birçok madende önemli rezervler tespit edilmiştir. Ayrıca, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) tarafından gerçekleştirilen ham petrol ve

doğal gaz rezerv ve üretimini artırmaya yönelik çalışmalarla ülkemizin üretim seviyesi korunmuş, başta deniz sahalarında olmak üzere ülke genelinde arama veri altyapısı geliştirilmeye devam edilmiştir.

57. Plan döneminde, ulaştırma altyapısını geliştirerek yurtiçi ve yurtdışı üretim ve tüketim merkezlerini birbirine bağlama ve ulaştırma türlerini kendi içerisinde entegre hale getirme yönünde çalışmalar yürütülmüştür. Bu çerçevede Trans-Avrupa Ulaştırma Ağları (TEN-T), Kafkas ülkeleri ve Ortadoğu ile bağlantıları güçlendiren projeler büyük ölçüde gerçekleştirilmiş, bölünmüş yol çalışmalarına devam edilmiş, hızlı tren hatları işletmeye alınmaya başlanmış, iki büyük konteynır liman projesine öncelik verilmiş, havayolundaki yurtiçi ve yurtdışı yolcu ve sefer sayıları artırılmıştır. Ulaştırma altyapısının finansmanında kamu-özel işbirliği modeli; havalimanı ve terminal yapımlarına ilave olarak otoyol, tünel ve köprü yapımlarında da uygulanmaya başlanmıştır. Önümüzdeki dönemde koridor yaklaşımına geçilmesi, ulaşım türleri arasında entegrasyonun sağlanması, az gelişmiş bölgelerin ulaşım bağlantısının daha da geliştirilmesi ihtiyacı bulunmaktadır. Türkiye'nin coğrafi avantajlarını ekonomik geliştirmeye ve ticaret hacmine yeterince yansıtabilmesi için maliyetleri optimize edecek, ürün döngü sürecini kısaltacak, ulaştırma, depolama, paketleme ve stok yönetimi gibi işlevleri bütünleştirebilecek bir yük taşımacılığı ve lojistik altyapısının gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Bölgelerin özellikle yük taşımacılığında daha etkin, hızlı ve güvenli ulaşım ve lojistik altyapıya kavuşması ve ülkenin önemli bölgesel merkezleri arasında da etkileşimi artıracak şekilde kuzey-güney bağlantılarının güçlendirilmesi önemini korumaktadır.
58. Plan döneminde, ülkemizin bilgi toplumuna dönüşüm sürecinde kritik bir öneme sahip olan bilgi ve iletişim teknolojileri sektöründe geniş bant erişim başta olmak üzere, iletişim hizmetlerinin kullanımı artmıştır. Ekonomideki verimlilik düzeyinin ve rekabet gücünün artırılması ile kamu hizmetlerinin etkin ve etkili sunulabilmesi için işletmelerin, vatandaşların ve kurumların bilgi ve iletişim teknolojilerini yaygın kullanmasına hizmet edecek önemli ilerlemeler sağlanmıştır. Bununla birlikte, bilgi teknolojileri pazarı, elektronik haberleşme sektöründeki büyümeye paralel bir büyüme gösterememiştir.
59. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde, ekonomik gelişmelerin yanında sosyal kalkınma yönünde ilerlemeler sağlanmıştır. Başta eğitim ve sağlık olmak üzere temel kamu hizmetlerinin daha nitelikli, daha yaygın ve kolay ulaşılabilir sunulması konusunda önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Sosyal içerme ve yoksullukla mücadele amacıyla daha kapsayıcı bir sosyal güvenlik sistemi, daha etkin ve yaygın bir sosyal destek sistemi oluşturulmuştur. İşgücü piyasasına yönelik önemli reformlar neticesinde Türkiye, ekonomik krizin istihdam üzerindeki etkilerinin en az hissedildiği ülkelerden birisi olmuştur. Bu alanlarda sağlanan önemli gelişmelere rağmen, fiziki ve beşeri altyapının güçlendirilmesi ile hizmet sunumunun kalitesi ve etkinliğinin artırılması ihtiyacı önemini korumaktadır.

60. Ekonomik kriz döneminde dünyada genel olarak sosyal harcamalar azalırken ülkemizde bu alanda yapılan harcamaların artması, sosyal yardımların gerek kapsam gerekse miktar bakımından artış göstermesi ve yoksullukla mücadelede kurumsal kapasitenin geliştirilmiş olması, krizin yoksulluk ve gelir eşitsizliği üzerindeki olumsuz etkilerini hafifletmiştir. Bu gelişmelere bağlı olarak gelir dağılımında iyileşme kaydedilmiştir. Kadın, çocuk, engelli ve yaşlıların ekonomik ve sosyal hayatta daha fazla yer almalarına ve yaşam kalitelerinin yükseltilmesine yönelik önemli adımlar atılmış, geri kalmış bölgelerimizde sosyal içermenin sağlanması kapsamında Sosyal Destek Programı (SODES) başta olmak üzere bölgesel sosyal kalkınma programları uygulanmıştır. Bununla birlikte önümüzdeki dönemde sosyal harcamalarda denetimin artırılması ve destek uygulamalarının, vatandaşları üretim sürecine daha fazla dâhil edecek şekilde iyileştirilmesi gereği bulunmaktadır.
61. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde hızlı şehirleşme sürecine paralel olarak büyük şehirler göçlerin yoğun bir şekilde yönlendiği merkezler olmaya devam etmiş, şehir nüfusunun toplam nüfusa oranı yüzde 67,5'ten yüzde 72,3'e yükselmiştir. 2012 yılı itibarıyla Türkiye'de nüfusu bir milyonun üzerinde olan şehir sayısı 10'a ulaşmıştır. Kaçak yapılaşma ve gecekondulaşma hâlihazırda önemini yitirmekle birlikte, şehirlerde ekonomik ve sosyal ihtiyaçların karşılanması ve doğal afet kaynaklı risklerin azaltılması yönünde mevcut şehir dokusunun yenilenmesi daha fazla ağırlık kazanmaktadır. Bu süreçte, mekânsal planlama, afet yönetimi ve kentsel dönüşümle ilgili hukuki düzenlemeler gerçekleştirilmiştir. Şehirlerin daha rekabetçi ve yaşanabilir kılınması; yeni ve nitelikli iş ve yaşam alanları oluşturulması; sosyal ve fiziki altyapıya, kaliteli ve güvenli kentsel ulaştırma sistemlerine kavuşturulması yönünde politika ve uygulamaların etkinleştirilmesi gerekmektedir.
62. Bölgesel gelişme ve bölgesel rekabet edebilirlik alanında; merkezde ve mahallinde kurumsal yapılar oluşturulmuş, eyleme dönük muhtelif programlar uygulanmıştır. Bu kapsamda, merkezi düzeyde Bölgesel Gelişme Yüksek Kurulu ve Bölgesel Gelişme Komitesi kurulmuş, bölgesel düzeyde 26 kalkınma ajansı ve bunlar bünyesinde 81 ilde yatırım destek ofisleri faaliyete geçirilmiş, tüm ülke için bölgesel gelişme planları hazırlanmış ve uygulamaya konulmuştur. Kalkınma ajansları bölgelerin rekabet gücüne de katkıda bulunan kapsamlı mali ve teknik destekler sağlamaya başlamış, GAP hedeflerini daha kısa sürede gerçekleştirmek için bir eylem planı hazırlanarak yürürlüğe konmuştur. GAP Bölge Kalkınma İdaresine ek olarak DAP (Doğu Anadolu Projesi), Doğu Karadeniz Projesi (DOKAP) ve Konya Ovası Projesi (KOP) için bölge kalkınma idareleri teşkil edilmiştir. Ayrıca yatırım teşvik sisteminin bölgesel boyutu güçlendirilmiş, cazibe merkezleri programı, köy altyapısına yönelik Köylerin Altyapısının Desteklenmesi Projesi (KÖYDES), belediyeler için Belediyelerin Altyapısının Desteklenmesi Projesi (BELDES) ve Su ve Kanalizasyon Altyapı Programı (SUKAP), sosyal kalkınma bakımından öncelikli illere yönelik SODES programları

uygulamaya konulmuş; kümelenme desteklerinin hukuki ve kurumsal altyapısını geliştirme çalışmaları tamamlanmıştır.

63. Nüfusun eğitim düzeyi yükselmekle birlikte OECD ve AB ortalamalarına göre düşük kalmaya devam etmiştir. Ortaöğretimin zorunlu eğitim kapsamına alınması ve yükseköğretime erişimde sağlanan gelişmeler sonucunda nüfusun eğitim düzeyinin artması öngörülmektedir. Diğer yandan, eğitim sistemi, işgücü piyasasının ihtiyaçlarını karşılamada yetersiz kalmış ve eğitilmiş genç bireylerin işsizlik oranlarında sağlanan düşüş sınırlı düzeyde gerçekleşmiştir.

2.1.1. İstihdam ve Çalışma Hayatı

a. Durum Analizi

64. İstihdama yönelik tedbirlerin ve kriz sonrası ekonomideki güçlü toparlanmanın etkisiyle başta işsizlik ve istihdam alanlarında olmak üzere işgücü piyasasında önemli gelişme kaydedilmiştir. Türkiye kriz sonrasında OECD ülkeleri arasında işsizliği en çok azaltan ülke olmuştur. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde işgücüne katılma ve istihdam oranları özellikle kadınlarda olmak üzere artış göstermiş, işsizlik oranı tek haneli rakamlara gerilemiştir. 2007-2012 döneminde yaklaşık 4,4 milyon ilave istihdam sağlanmış, kayıt dışı istihdam oranı özellikle tarım dışı sektörlerde önemli oranda gerilemiştir.

65. 2006 yılında yüzde 7,6 olan kısmi süreli çalışan oranı, 2011 yılında yüzde 11,7'ye yükselmiştir. İşgücünün eğitim seviyesinde ilerleme kaydedilmiş; işgücü verimliliği yükselmiş; 2007-2012 döneminde aktif işgücü programlarına ayrılan kaynaklar ve bu politikalardan faydalanan kişi sayısı önemli ölçüde artmıştır.

66. 2007-2012 döneminde net ortalama memur maaşları ve asgari ücret reel olarak artmış ve kamu görevlileri arasında sendikalaşma oranı yükselmiştir. İş sağlığı ve güvenliği koşullarının iyileştirilmesi ile sendikal özgürlükler ve toplu iş sözleşmelerine ilişkin yasal düzenlemeler yapılmıştır.

67. Bu gelişmelere karşın, başta gençler ve kadınlarda olmak üzere işgücüne katılımın ve istihdamın artırılması, işsizliğin azaltılması, iş kazalarının ve kayıt dışı istihdamın önlenmesi, işgücü niteliğinin yükseltilmesi ve kırılgan istihdamın azaltılması hususları önemini korumaktadır. İşgücü piyasasında etkinliğin artırılması amacıyla güvenceli esnek çalışma, kıdem tazminatı, alt işverenlik, sosyal diyalog, aktif ve pasif işgücü programları gibi alanlarda sosyal taraflarla birlikte uzlaşıyla ilerleme kaydedilmesi gerekmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

68. Toplumun tüm kesimlerine insana yaraşır iş fırsatlarının sunulduğu, işgücünün niteliğinin yükseltilip etkin kullanıldığı, toplumsal cinsiyet eşitliği ile iş sağlığı ve

güvenliği şartlarının iyileştirildiği ve güvenceli esneklik yaklaşımının benimsendiği bir işgücü piyasasının oluşturulması temel amaçtır.

Tablo 1: İstihdam ve Çalışma Hayatında Gelişmeler ve Hedefler

	(Yüzde)			
	2006	2012	2013	2018
İşsizlik Oranı	10,2	9,2	9,2	7,2
İşgücüne Katılma oranı	46,3	50,0	51,1	53,8
İstihdam Oranı	41,5	45,4	46,4	49,9
Kadın İşgücüne Katılma Oranı	23,6	29,5	30,9	34,9
Gençlerde İşsizlik Oranı	19,1	17,5	16,5	13,0
Ücretli İstihdam Oranı	58,9	63,0	64,0	70,0
Kayıt Dışı İstihdam Oranı	47,0	39,0	37,5	30,0
Lise ve Üstü Eğitimli İşgücü İçerisindeki Payı	35,2	38,5	39,2	42,0
Uzun Süreli İşsizlerin Toplam İşsizler İçerisindeki Payı	35,8	24,8	24,0	18,0
İŞKUR'a Kayıtlı İşsizlerin İşe Yerleştirilme Oranı	12,3	23,5	35,0	50,0

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri TÜİK ve Türkiye İş Kurumuna (İŞKUR) aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

c. Politikalar

69. Bölgesel, yerel ve sektörel işgücü dinamikleri dikkate alınarak, başta kadın ve gençler olmak üzere tüm kesimler için nitelikli istihdam imkânları geliştirilmeye devam edilecektir.
70. İşgücüne ve istihdama katılımın artırılması amacıyla iş ve aile yaşamını uyumlaştırma politikaları hayata geçirilecek ve istihdam teşvikleri etkinleştirilecektir.
71. Kayıt dışı istihdamla etkin mücadele edilecek, bu kapsamda elde edilen kazanımlar işgücü maliyetlerinin azaltılmasında kullanılacaktır.
72. Mesleki rehberlik ve danışmanlık hizmetleri başta olmak üzere aktif işgücü politikaları etki analizlerine dayandırılarak yaygınlaştırılacaktır.
73. İşgücünün eğitim düzeyi yükselterek istihdam edilebilirliği artırılacak ve işgücü piyasasının talep ettiği becerilerin kazandırılması için yaşam boyu eğitim faaliyetlerine önem verilecektir.
74. İnsana yakışır iş bağlamında, çalışma koşulları iyileştirilecek ve ücret-verimlilik ilişkisi güçlendirilecektir.
75. Sosyal taraflarla diyalog içerisinde tüm işçiler açısından erişilebilirliğin sağlanacağı, bireysel hesaba dayanan bir kıdem tazminatı sistemi oluşturulacaktır.
76. Alt işverenlik uygulaması işçi haklarını dikkate alacak şekilde gözden geçirilecektir.
77. AB normları çerçevesinde özel istihdam büroları aracılığıyla geçici iş ilişkisi uygulamaları yaygınlaştırılacaktır.

78. Çalışma hayatında iş sağlığı ve güvenliği kültürü geliştirilecek, denetim ve teşvik uygulamaları ile iş sağlığı ve güvenliği standartlarına uyum artırılabilecek ve bu alanda yeterli sayı ve nitelikte uzman personel yetiştirilecektir.

2.1.2. Sosyal Güvenlik

a. Durum Analizi

79. Sosyal güvenliğe ilişkin reform çalışmaları çerçevesinde sistemin kapsamının genişletilmesi, kaliteli hizmet sunumunun ve sürdürülebilirliğinin temini yönünde ilerlemeler gerçekleştirilmiştir. GSS sistemi oluşturulmuş ve nüfusun tamamına yakını kapsama alınmıştır. Sosyal sigortadan yoksunluğa yol açan kayıt dışı istihdam ile mücadele kapsamında toplumsal bilinç artırılmış ve fiili denetim faaliyetleri yaygınlaştırılmıştır. Bireysel emeklilik sistemi teşvikleri yeniden düzenlenmiş, vergi teşviki yerine devlet katkısı uygulamasına geçilmiştir.

80. Gerçekleştirilen düzenlemelerin etkisiyle 2006 yılında yüzde 77,9 olan sigortalı nüfus oranı 2012 yılı sonu itibarıyla yüzde 82,8'e ulaşmış, yüzde 47 olan kayıt dışı istihdam oranı ise 2012 yılında yüzde 39'a gerilemiştir.

81. Sosyal sigorta sisteminin aktif-pasif oranının düşüklüğü, nüfusun giderek yaşlanması ve kayıt dışı istihdamın yaygınlığı sistemin mali sürdürülebilirliğini olumsuz yönde etkilemektedir. Ayrıca kayıt dışılık nedeniyle çalışanlar emeklilik dönemi güvencesinden mahrum kalmaktadır.

b. Amaç ve Hedefler

82. Sosyal güvenlik sisteminin nüfusun tamamını kapsayan, adil, kaliteli ve mali açıdan sürdürülebilir bir yapıya kavuşturulması temel amaçtır.

Tablo 2: Sosyal Güvenlik Alanında Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012	2013	2018
Aktif-Pasif Oranı¹	1,75	1,74	1,77	2,00
Sosyal Sigorta Kapsamı (%)	77,9	82,8	84,0	90,0
Tamamlayıcı Emeklilik Kapsamındaki Nüfusun Oranı (%)²	2,3	6,0	7,5	18,0

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK), TÜİK, Emeklilik Gözetim Merkezi verilerinden hesaplanmıştır. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

(1) Hesaplamalarda kişi sayısı baz alınmıştır.

(2) 18 yaş üzeri nüfusa oran

c. Politikalar

83. Sosyal güvenlikte hak ve prim geliri kayıplarına yol açan kayıt dışılıkla etkin mücadele kapsamında, denetime, koordinasyona, bilişim altyapısına ve bilinçlendirme faaliyetlerine önem verilecektir.

84. Sosyal güvenlik mevzuatı sade ve anlaşılır bir yapıya kavuşturulacak, kişileri sistemden uzaklaştıran bürokratik formaliteler azaltılacaktır.

85. Kişilerin sosyal güvenliğe ilişkin hak ve yükümlülüklerinden haberdar olmaları, iş ve işlemlerini yürütürken kullanacakları erişim kanallarını tanımaları sağlanacak ve bu kanalların erişilebilirlikleri artırılacaktır.
86. Aktif-pasif oranını ve aktüeryal dengeyi iyileştirmek amacıyla emekli aylığı hesaplamalarında kullanılan parametreler, kişilerin çalışma hayatında daha uzun süre kalmasını teşvik edecek şekilde düzenlenecektir.
87. Tıbbi ve ekonomik değerlendirme çalışmalarını dikkate alan bir geri ödeme sistemi oluşturulacak, geri ödeme kapsamında olmayan sağlık hizmetlerinin sağlanması için tamamlayıcı sağlık sigortacılığı teşvik edilecektir.

2.2. YENİLİKÇİ ÜRETİM, İSTİKRARLI YÜKSEK BÜYÜME

88. 2012 yılı itibarıyla satın alma gücü paritesine göre dünyanın en büyük 16'ncı ekonomisine sahip olan ülkemiz, satın alma gücü paritesine göre kişi başına gelir açısından 66'ncı sırada yer almakta ve gelişmekte olan ülkeler kategorisinde bulunmaktadır.
89. Bugüne kadar kalkınma sürecinde önemli mesafe kat eden Türkiye; demografik özellikleri, nitelikleri artan işgücü, köklü sanayileşme deneyimi, büyük iç pazarı, gelişmiş pazarlara yakınlığı ve gelişmekte olan pazarlara erişim imkânı açısından yeni bir atılım yapma ve yüksek gelirli ülkeler arasında yer alma potansiyeline sahiptir. Bu atılımın önünde engel teşkil eden makroekonomik istikrarsızlık unsurları geçtiğimiz dönemde büyük oranda sorun olmaktan çıkmış, daha dayanıklı bir ekonomik yapıya ulaşılmıştır. Böylece ekonomik, sosyal ve çevresel unsurlara dayalı dengeli bir yaklaşım benimsenerek daha uzun vadeli bir perspektifle Türkiye'nin önündeki diğer zorlu konulara odaklanmak mümkün hale gelmiştir.
90. Gelişmiş ülkeler, bir taraftan krizin uzun dönemli yansımaları ile baş etmek durumunda iken, diğer taraftan da yaşlanma olgusu ile karşı karşıya oldukları için arzu ettikleri dönüşümü gerçekleştirmekte zorlanmaktadır. Yaşlanma olgusu aynı zamanda dünya ekonomisinde önemli aktörler olan bazı yükselen ekonomiler için de bir kısıt halini almaktadır. Gerek Türkiye'nin kendi potansiyeli gerekse diğer büyük ekonomilerin karşı karşıya oldukları güçlükler, önümüzdeki dönemde Türkiye'ye, gelişmiş ülkelerle yakınsama ve 2023 yılında dünyanın en büyük ekonomileri arasında yerini alma hedefleri açısından özel bir konjonktür sunmaktadır.
91. Onuncu Kalkınma Planı döneminde insanımızın refah seviyesini artırma ve gelişmiş ülkelerle arasındaki farkı azaltma hedefi çerçevesinde, Türkiye'nin büyüme performansının daha ileri seviyelere taşınması ve yenilikçi bir üretim yapısıyla tahkim edilmesi amaçlanmaktadır. Küresel ölçekte de sanayi ve hizmetler sektörlerinde bilgiye dayalı rekabet, etkisini belirginleştirmekte ve ekonomide yenilikçi bir üretim yapısını elzem kılmaktadır.

92. Ülkemiz Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde rekabet gücünde önemli ilerlemeler sağlamış, 2012 yılında rekabet gücü sıralamasında 144 ülke arasında 43. sıraya yükselmiştir. Bu gelişmede makroekonomik istikrar ve finansal sektör alanlarında sağlanan iyileşmeler etkili olmuştur. Rekabet gücünde sağlanan ilerleme ihracat performansına da olumlu yansımıştır. Türkiye, geçtiğimiz 10 yılda ciddi bir ihracat ivmesi yakalamış, özellikle yerel ve bölgesel ticaret ağlarına erişim ve bunları yönetme konusunda kayda değer başarılar göstermiştir. Gıda, mobilya, giyim, elektronik, beyaz eşya gibi ürünlerde ulusal ve uluslararası markalar yaratılmış ve uluslararası ticaret kanallarında daha etkin hale gelinmiştir. Ancak, Türkiye'nin uzun dönemli kalkınma perspektifini hayata geçirmek açısından bu alanda halen önemli mesafe kat edilmesi gerekmektedir.
93. Diğer taraftan, Ar-Ge, patent ve ileri teknoloji sektörlerine ilişkin göstergeler, bilgiye dayalı üretimde ülkemizin rekabet gücünün istenen düzeyde olmadığını ortaya koymaktadır. İmalat sanayiinde özellikle büyük ve küçük işletmelerin verimlilikleri arasındaki ciddi farklar devam etmektedir. Ayrıca, üretim faaliyetinin yoğunluğu Türkiye genelinde farklılaşmakta, bazı bölgelerimizin üretime katkısı sınırlı düzeyde kalmaktadır. Hedeflenen atılımı gerçekleştirebilmek için Türkiye ekonomisinin bu alanlarda da ilerleme ihtiyacı vardır.
94. Orta gelir tuzağına yakalanmadan yüksek gelirli ülkeler arasına katılan ülkelerin deneyimlerine bakıldığında, sanayinin kalkınma sürecinde merkezi bir rol üstlendiği ve ekonomik yapının dönüşümünü sağlayan sürükleyici sektör olduğu, ayrıca yüksek oranlı yatırımlarla hızlı bir sermaye birikim süreci yaşandığı görülmektedir. Böylece, bu ekonomiler daha ileri teknoloji alanlarında üretim yapabilme kabiliyeti edinmiş ve üretimin uluslararasılaşması sürecinde küresel değer zincirinin daha üst basamaklarında konumlanmışlardır.
95. Ülkemizin büyüme performansını istikrarlı hale getirip daha üst seviyeye taşımak için bir taraftan yüksek düzeyde üretken yatırımlara, diğer taraftan da hem nüfusun daha büyük bir bölümünün ekonomik olarak aktif hale gelmesine, hem de daha verimli bir biçimde üretim faaliyeti içerisinde yer almasına ihtiyaç vardır.
96. Ekonomide üretken yatırımları artırma ihtiyacı iki temel sorun alanını gündeme getirmektedir. Bunların ilki, Türkiye ekonomisinde yurtiçi tasarruf oranlarının son yıllarda düşük olması ve yatırım finansmanında dış tasarrufların önemli bir rol üstlenmesidir. Yüksek oranlı cari işlemler açığının arkasındaki dinamik olan tasarruf-yatırım açığı, ekonomiyi dış finansman şartlarında yaşanabilecek olumsuzluklara karşı daha duyarlı hale getirmektedir. Bu sebeple, yurtiçi tasarruf oranlarının artırılması Onuncu Kalkınma Planının temel makroekonomik hedeflerinden birisidir. İkinci temel sorun alanı ise tasarrufların üretken yatırımlara yeterince yönlendirilememesidir. Cari işlemler açığı veren bir ekonomide, üretim kapasitesini ve ihracatı artıracak yatırımlar öncelikli olmalıdır. Dolayısıyla, Onuncu Kalkınma Planında tasarrufların

artması kadar, artan tasarrufların üretken yatırımlara dönüşmesi de öncelikli konular arasında yer almaktadır.

97. 2023 yılında dünyanın en büyük ekonomileri arasında yer alma hedefinin, işgücü potansiyelinin ancak yarısını harekete geçirebilen bir ekonomik yapıyla başarılması mümkün değildir. Nüfusun daha büyük bir bölümünün üretim sürecine katılması gereklidir. Bu süreçte kadınların işgücüne katılma oranında meydana gelecek artış büyük rol oynayacaktır. Sermaye ve işgücü faktörlerinin nicelik artışının yanı sıra verimlilik düzeylerinin artması da yüksek ve istikrarlı büyüme açısından elzemdir. Ayrıca, hâlihazırda ciddi farklılıklar sergileyen bölgesel işgücü göstergelerinin iyileştirilmesi de büyümeye önemli katkıda bulunacaktır.
98. Ekonomi genelinde verimlilik artışları iki ana kanaldan gerçekleşmektedir. Birinci kanal her bir iktisadi sektörün daha verimli hale gelmesi, diğer bir deyişle sektör içi verimlilik düzeyinin artmasıdır. İkinci kanal ise daha yüksek verimlilik düzeyine sahip sektörlerin istihdam paylarının artması, işgücünün daha büyük bir bölümünün bu sektörlerle kaymasıdır. Her iki açıdan da imalat sanayii özel bir öneme sahiptir.
99. Üretimde yerli katma değerın yükseltilmesi, sürdürülebilir üretime imkân veren daha yüksek teknoloji bir ürün desenine geçilmesi ve küresel değer zincirinin daha üst basamaklarına çıkılması sanayi sektörünün karşı karşıya olduğu en önemli konulardır. Bu alanlarda sağlanacak ilerlemelerle sektör içi verimlilik düzeylerinin artması; rekabet gücü daha yüksek, ithalat bağımlılığı daha düşük ve dünya pazarlarında ihracat payını yükseltebilen bir üretim yapısına ulaşılması mümkün olabilecektir.
100. Sektör içi verimlilik düzeylerinin artması, birçok alanı kesen müdahaleler gerektirmektedir. Bu açıdan işgücüne üretim sürecinin gerektirdiği beceri ve niteliklerin kazandırılması özel önem arz etmektedir. Bu çerçevede, hem hâlihazırda işgücünde yer alan kişilerin niteliklerinin yükseltilmesi, hem de eğitim kalitesinin artırılması yoluyla yenilikçi ve sürdürülebilir üretim sürecinin gerektirdiği becerilerle donatılmış bireylerin yetiştirilmesi ihtiyacı bulunmaktadır. Ar-Ge ve teknoloji politikalarının, gerek mevcut sektörlerin verimliliklerini artırmada gerek sanayide verimliliği yüksek sektörlerin hâkim olduğu bir yapıya dönüşümün sağlanmasında da başat rol oynaması beklenmektedir. Bu politikaların başarısında en önemli etken olan yenilik ve yeniliğe uygun ortamın yaratılması açısından; teşvik, KOBİ, fikri ve sınai mülkiyet, bilgi ve iletişim teknolojileri politikalarının uyum içerisinde uygulanması gereklidir.
101. Onuncu Kalkınma Planı döneminde sanayi sektörlerinin yanı sıra tarım ve kritik hizmet alanlarında da aynı perspektifle bir dönüşümün gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.
102. Tarım sektöründe süregelen verimlilik sorunlarının aşılması ve sektörden ayrılması muhtemel işgücünün ekonominin daha üretken sektörlerinde istihdam edilmesi önem taşımaktadır.

103. Hizmetler sektörü ticarete konu olan alanlarda ekonominin rekabet gücünün korunması ve geliştirilmesi açısından önemli bir rol oynamaktadır. Bu çerçevede, ulaştırma ve lojistik gibi kritik hizmet sektörlerinin yüksek büyüme ortamının getireceği büyük ölçekli ürün ve hizmet arzını zamanında, etkin ve uygun maliyetle karşılayabilmesine yönelik bir dönüşümün gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, hizmetler sektöründe katma değeri yüksek alanların payının artırılması, bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımının yaygınlaştırılması, hizmet ihracatının artırılması ve çeşitlendirilmesi önemlidir.
104. Enerji sektöründe yüksek büyüme ortamının yaratacağı enerji talebinin zamanında, yeterli düzeyde, güvenli ve düşük maliyetle karşılanabilmesine odaklanılacaktır. Ayrıca, ithalata bağımlılığın yüksek olduğu bu sektörde, cari açık sorunu ve arz güvenliği gözetilerek yerli ve yenilenebilir kaynaklardan azami derecede faydalanma yoluna gidilecektir.
105. Bütün bunların yapılabilmesi için öngörülebilir ve istikrarlı bir makroekonomik ortam gerekmektedir. Para ve maliye politikasının uyum içerisinde yürütülmesi ekonomide istikrarın korunması açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda, para politikası fiyat istikrarını sağlama ve koruma amacı çerçevesinde yürütülecektir. Maliye politikası ise mali kazanımları koruyarak istikrarlı yüksek büyüme ortamının tesis edilmesine destek olacak biçimde uygulanacaktır. Yatırım ve teşvik politikaları üretken bir ekonomik yapıyı destekleyecek mahiyette yürütülecektir. Mali piyasaların geliştirilmesi suretiyle de yabancı sermayenin ülkeye çekilmesi ve ekonominin ihtiyaç duyduğu finansal kaynaklara uygun şartlarla erişilmesi sağlanacaktır.
106. Böylece, ekonominin sağlam bir makroekonomik temel üzerinde, dünya standartlarında üreten, değer zincirinin daha üst basamaklarında yer alan, daha yüksek teknolojlili bir ürün desenine sahip, ithalat bağımlılığını azaltmış istikrarlı bir yapıya kavuşması sağlanacaktır.

2.2.1. Büyüme ve İstihdam

a. Durum Analizi

107. 2002-2006 döneminde yüksek büyüme performansı yakalayan Türkiye ekonomisi, 2007 yılında potansiyel büyüme seviyesine yaklaşmış, 2008 yılından itibaren ise tüm dünyayı etkisi altına alan küresel krizin olumsuz etkilerine maruz kalmıştır. Bu süreçte ekonomiyi canlandırmaya yönelik bir dizi tedbir alınmıştır. Buna rağmen 2009 yılında Türkiye ekonomisi yüzde 4,8 oranında daralmıştır. Alınan tedbirlerin etkisiyle bozulan kamu mali dengelerini orta vadede düzeltmek amacıyla kapsamlı bir politika setinin kararlılıkla uygulanması sonucunda, iç talep kaynaklı güçlü bir toparlanma sürecine girilmiştir. Böylece Türkiye ekonomisi, 2010 ve 2011 yıllarında sırasıyla yüzde 9,2 ve yüzde 8,8 oranında büyümüştür. Bu dönemde iç ve dış talep arasında yaşanan dengesizliğin etkisiyle artan cari işlemler açığı ve bu açığın

finansmanının ağırlıklı olarak kısa vadeli sermaye girişiyle yapılması, makroekonomik istikrar açısından bir risk unsuru olarak ortaya çıkmıştır. Bu gelişme karşısında zamanında alınan doğru tedbirler neticesinde, 2012 yılında iç ve dış talep arasındaki dengesizlik önemli ölçüde giderilmiş ve makroekonomik istikrar ortamı güçlendirilmiştir.

108. Son 10 yıllık dönem genel olarak değerlendirildiğinde, tarım ve sanayi sektörlerinin GSYH içerisindeki payının yıllar itibarıyla düşüş eğiliminde olduğu buna karşılık hizmetler sektörünün payının arttığı görülmektedir. 2012 yılı itibarıyla tarım, sanayi ve hizmetler sektörlerinin GSYH içerisindeki payları sırasıyla yüzde 7,9, yüzde 19,3 ve yüzde 61,9 olarak gerçekleşmiştir. Vergi-sübvansiyon kaleminin payı yüzde 12,4 olurken, GSYH hesabına negatif olarak giren dolaylı ölçülen mali aracılık hizmetleri kaleminin payı ise yüzde 1,6 olmuştur.
109. 2002-2012 döneminde GSYH büyümesi yıllık ortalama yüzde 5,1 olarak kaydedilmiş, büyüme yurtiçi talep ağırlıklı bir yapıda gerçekleşmiştir. Bu dönemde yurtiçi talebin büyümeye katkısı, 2 puanı sabit sermaye yatırımlarından 3,8 puanı ise tüketim harcamalarından olmak üzere, yıllık ortalama 5,8 puan olarak kaydedilirken, net dış talebin büyümeye katkısı ortalama -0,7 puan olmuştur. Aynı dönemde, özel sektör tüketim ve yatırım artışı sırasıyla yıllık ortalama yüzde 4,9 ve yüzde 9,7 olarak gerçekleşmiştir. Kamu tüketim ve yatırım artışları ise sırasıyla yüzde 3,8 ve yüzde 7,2 olmuştur.
110. Üretim faktörleri açısından büyümenin kaynaklarına bakıldığında, 2002-2006 döneminde verimlilik artışlarının büyümeyi sürükleyen faktör olduğu görülmektedir. Ortalama büyümenin yüzde 7,2 gibi yüksek bir düzeyde gerçekleştiği bu dönemde, TFV artışının büyümeye katkısı yüzde 45 civarındayken, sermaye stoku ve istihdam artışının büyümeye katkısı sırasıyla yüzde 49,6 ve yüzde 5,6 olmuştur. 2001 krizi sonrasında ihracata daha fazla önem vermeye başlayan firmaların rekabet gücü kazanmak amacıyla etkinlik artırıcı politikalara ağırlık vermesi verimlilik artışlarını beraberinde getirirken, tarım sektöründen çözümlenin yüksek olması nedeniyle toplam istihdam artışı uzun dönem ortalamasının altında gerçekleşmiştir. Bu büyüme yapısı 2007-2012 döneminde sürdürülememiş, ortalama büyümenin küresel krizin etkisiyle yüzde 3,3 seviyesine düştüğü bu dönemde sermaye stoku ve istihdamın büyümeye katkısı artarken, TFV'nin büyümeye katkısı negatif olmuştur. Nitekim 2002-2006 döneminde yıllık ortalama yüzde 3,2 olan TFV artış oranının, 2007-2012 döneminde yüzde -0,5 seviyesine gerilemesi, ortalama büyümede yaşanan düşüşün temel nedeni olmuştur.
111. Küresel kriz istihdam ve işsizlik oranı üzerinde olumsuz yönde etkide bulunmuştur. Mevsimsel düzeltilmiş verilere göre, istihdam açısından krizin en derin olduğu 2009 yılı Nisan ayında istihdam kaybı kriz öncesi döneme kıyasla 500 bine yaklaşmış ve işsizlik oranı yüzde 15'e yükselmiştir. İstihdamı artırmaya yönelik alınan tedbirlerin ve kriz sonrası güçlü büyümenin etkisiyle, 2013 yılının Şubat ayı itibarıyla 4,8 milyon

istihdam yaratılmış ve işgücüne katılma oranındaki 3,6 puanlık artışa rağmen işsizlik oranı kriz öncesi seviyelerin altına inmiştir.

112. 2007 yılı sonrasında verimlilik artışında gözlenen yavaşlama eğilimi, önümüzdeki dönemde büyüme potansiyeli için bir risk unsuru teşkil etmektedir. Yüksek ve istikrarlı büyümeyi sağlamak için bir taraftan üretim faktörlerinin büyümeye katkıları açısından daha dengeli bir yapıya ulaşılması, diğer taraftan ekonomik kırılganlıkların azaltılması önem arz etmektedir.
113. Güçlü kamu maliyesi, sağlam finans sektörü, canlı iç talebi, serbestleştirilmiş ve düzenlenmiş piyasalarıyla Türkiye ekonomisi yatırımcılara güven vermektedir. Bu durum kriz sonrası Türkiye'nin hızla kriz öncesi üretim düzeylerini yakalamasına olanak sağlamış ve önümüzdeki dönemde de yüksek ve istikrarlı bir büyüme için gerekli ortamı oluşturmuştur.

b. Amaç, Hedef ve Politikalar

114. Refah artışının hızlandırılması yolunda, uzun vadeli bakış açısıyla yüksek ve istikrarlı büyüme ortamının sağlanması temel amaçtır.
115. Yüksek ve istikrarlı büyümeye yönelik temel stratejimiz, özel sektör öncülüğünde dışa açık ve rekabetçi üretim yapısının geliştirilmesidir. Verimlilik artışı ve sanayileşme sürecinin güçlendirilmesi bu stratejinin temel yapı taşlarını oluşturmaktadır. Nitekim orta-uzun vadede büyüme hedeflerine ulaşarak gelişmiş ülkelerin gelir seviyelerine daha hızlı yaklaşılması, diğer bir ifadeyle orta gelir tuzağına yakalanmadan gerekli dönüşümün gerçekleştirilmesi bu şekilde sağlanacaktır.
116. Verimlilik artışı ekonomik büyümeye doğrudan katkı sağlamanın yanında, kıt kaynakların etkin ve sürdürülebilir biçimde kullanılmasını sağlamaktadır. Dolayısıyla, ekonomik büyümenin verimlilik artışlarına dayandırılması uzun vadede büyümenin sürdürülebilirliğini sağlamada ve toplumsal refahın kalıcı biçimde artırılmasında önem taşımaktadır. Bu çerçevede, Plan hedeflerine ulaşma yolunda verimliliği artırıcı politikalara öncelik verilecek ve ekonomimizin küresel rekabetteki konumu güçlendirilecektir.
117. Sanayi sektörünün güçlendirilmesi hem verimlilik artışının desteklenmesi hem de büyüme performansının artırabilmesi açısından önem arz etmektedir. Son yıllarda kaynakların sanayi sektöründen, rekabet baskısının sınırlı olduğu dış ticarete konu olmayan sektörlerle yönelmesi ve imalat sanayiinin toplam katma değer içerisindeki payının düşmesi, orta-uzun vadede potansiyel büyüme oranını olumsuz yönde etkileyebilecek kritik bir gelişme olarak görülmektedir. Bu nedenle, Onuncu Kalkınma Planı döneminde para, maliye ve teşvik politikalarının uygulanmasında kaynakların üretken alanlara yönlendirilmesi öncelik olarak gözetilecektir.

118. Maliye, para ve ödemeler dengesi politikalarıyla makroekonomik istikrarın güçlendirilmesi, beşeri sermayenin geliştirilmesi, işgücü piyasasının etkinleştirilmesi, teknoloji ve yenilik geliştirme kapasitesinin artırılması, fiziki altyapının güçlendirilmesi ve kurumsal kalitenin iyileştirilmesi büyüme stratejimizin hayata geçirilmesi açısından önümüzdeki dönemde önemli politika alanları olacaktır.

Şekil 1: Büyüme Stratejisi

119. Makroekonomik istikrar, karar alma süreçlerinin ve geleceğe dönük planların sağlıklı biçimde yapılmasına imkan tanımakta ve bu sayede ekonomide kaynakların optimal dağılımla en verimli biçimde değerlendirilmesini mümkün kılmaktadır. Son dönemde sağlanan istikrarın güçlendirilerek korunması Plan hedeflerine ulaşmak açısından ön şart olarak görülmektedir. Bu kapsamda, kamu gelir ve harcamalarında kalitenin artırılmasına yönelik çalışmalar yapılacaktır. Kamu harcamalarının toplam hâsıla içerisindeki payının artırılmamasına ve böylelikle kamunun özel sektörü dışlayıcı etkisinin en aza indirilmesine dikkat edilecektir. Verginin tabana yayılması gibi gelir artırıcı çalışmalarla oluşturulacak mali alan, yeni politikaların uygulanmasına imkân sağlayacaktır. Ayrıca, fiyat istikrarını güçlendirecek para politikası çerçevesi korunacaktır. Bunların yanı sıra, cari açığın kalıcı çözümüne yönelik politika ve önlemler hayata geçirilecektir. Bunlara paralel olarak son on yılda azalma eğilimi gösteren yurtiçi tasarrufların artırılmasına yönelik çalışmalar sürdürülecektir.

120. Türkiye hızlı gelişme sürecini destekleyecek genç ve dinamik bir nüfus yapısına sahiptir. Önümüzdeki dönemde nüfus dinamiklerinin sunduğu fırsattan en yüksek düzeyde yararlanmak amacıyla işgücüne katılımın artırılması, eğitimin niceliksel ve özellikle niteliksel yapısının geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, işgücü piyasasının

ihtiyaçlarıyla uyumlu eğitim politikalarına da gerek duyulmaktadır. Beşeri sermayenin geliştirilmesine yönelik bu politikaların yanı sıra uygun çalışma ortamı sağlanarak üstün nitelikli insan gücünün ölkemize çekilmesi, büyümeye doğrudan katkı sağlayacağı gibi, teknoloji geliştirme yeteneği ve kurumsal kalite alanlarına da önemli girdi sağlayacaktır. Bütün bu politikalar, nüfus dinamiklerinin zayıflayacağı döneme ilişkin uzun vadeli önlem niteliği de taşıyacaktır.

121. Teknoloji geliştirme ve kullanma yeteneği, ölkelerin görelisi avantaj sağlamasında en önemli faktör olarak ortaya çıkmaktadır. Teknolojinin geliştirilmesi ve ticarileştirilmesi, makroekonomik açıdan TFV'yi ve uluslararası rekabet gücünü artırarak potansiyel büyümeye katkı sağlamaktadır. Firma açısından ise, kârlılığı ve dolayısıyla yeni yatırım imkânlarını artıran bir unsurdur. Bu doğrultuda Plan döneminde, çevre faktörünü de dikkate alan Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri özel sektör odaklı olacak şekilde artırılacak, elde edilecek çıktıların ticarileştirme ve markalaşma süreçlerinin hızlandırılmasıyla katma değer artışı sağlanacaktır.
122. Fiziki altyapı yatırımlarının yeteri kadar yapılmaması, ölkelerin kalkınma süreçlerinde kısıt oluşturabilmektedir. Bu nedenle, kamu altyapı yatırımlarının ekonomide üretimin sağlıklı olarak gelişmesini destekleyecek, ancak kaynak israfına yol açmayacak biçimde planlanması gerekmektedir. Kamu eliyle yapılan nitelikli altyapı yatırımları özel sektör yatırımlarını güdüleyerek üretim kapasitesini artıracak; bir taraftan da verimlilik bazlı büyüme dinamiğine katkı sağlayacaktır.
123. Firma ve genel olarak ölkede düzeyinde kurumsal kalitenin artırılması istikrarlı ve yüksek büyümeye katkı sağlayacaktır. Firmaların yönetim süreçlerinin iyileştirilmesi, ömürlerinin uzatılması ile verimlilik ve ölçek sorunlarının çözümü önem taşımaktadır. Daha üst ölçekte kurumsal kalite kapsamında, belirsizliklerin en aza indirilmesi amacıyla kurallılık temelinde şeffaflık, hesap verebilirlik ve hukukun üstünlüğü ilkelerinin işlerliği güçlendirilecektir. Aynı kapsamda, kayıt dışılık ve yolsuzlukla mücadeleye devam edilecek, vergi düzenlemelerinde öngörülebilirlik ve istikrar sağlanacak, fikri mülkiyet ve patent hakları korunacak, piyasaların etkin işlenmesi sağlanacak ve yatırım ortamı güçlendirilecektir. Bu şekilde ölkemizde karar alma süreçlerinin daha sağlıklı bir şekilde işlenmesine imkân sağlanacak, yatırım ve üretimin cazip hale getirilmesi yoluyla üretim kapasitesi daha hızlı artırılabilecektir. Bu anlamda özellikle üretken alanlara yeni uluslararası doğrudan yatırım girişleri artacak, hem teknoloji transferi yoluyla verimliliği artırıcı hem de doğrudan istihdam yaratıcı etkisiyle büyüme açısından olumlu katkıda bulunacaktır.
124. Onuncu Kalkınma Planı döneminde uygulanacak politikalar sonucunda reel GSYH'nin yıllık ortalama yüzde 5,5 oranında artması öngörülmektedir. Plan dönemi sonunda, ölkemizin 2023 hedefleriyle de uyumlu olarak, cari GSYH'nin 1,3 trilyon dolara, kişi başına gelirin ise 16 bin dolara ulaşması hedeflenmektedir.

125. Plan döneminde, beşeri sermayenin geliştirilmesi, teknoloji ve yenilik faaliyetleri ile sermaye stokunun üretkenliğinin artırılması, TFV artışı üzerinde önemli bir rol oynayacaktır. TFV'nin Plan döneminde yıllık ortalama yüzde 1,1 oranında artması hedeflenmektedir. Bu artışın ağırlıklı olarak ticarete konu olan malların üretildiği sanayi sektöründen kaynaklanması, büyümenin sağlıklı bir şekilde sürdürülmesi açısından kritik role sahiptir.
126. Sanayinin GSYH içerisindeki payının azalma eğiliminin tersine çevrilmesi, istikrarlı ve yüksek büyüme açısından bir gereklilik oluşturmaktadır. 2023 ihracat hedeflerinin gerçekleştirilmesi açısından da güçlü bir imalat sanayiine ihtiyaç duyulacaktır. Plan döneminde sanayinin geliştirilmesine ve rekabet gücünün artırılmasına yönelik atılacak adımlarla sanayi sektörünün yüzde 6,4 oranında büyümesi ve GSYH içerisindeki payının bir miktar artması öngörülmektedir. Tarım sektörünün yıllık ortalama yüzde 3,1 oranında büyümesi ve GSYH içerisindeki payının Plan dönemi sonunda yüzde 6,8'e gerilemesi, hizmetler sektörünün ise GSYH'ya paralel bir eğilim sergilemesi beklenmektedir.
127. Onuncu Kalkınma Planı döneminde, yıllık ortalama yüzde 2,9 oranında istihdam artışıyla toplamda 4 milyon yeni iş yaratılması öngörülmektedir. İstihdam artışının sanayi ve hizmetler sektörlerinde yoğunlaşması sonucunda, tarım istihdamının toplam içerisindeki payı yüzde 21,9'a gerileyecek ve istihdam daha verimli alanlara kaymış olacaktır. Hızlı istihdam artışı yanında işgücü piyasasına yönelik politikalar yoluyla özellikle kadınların iş hayatına katılımının artırılması sayesinde toplam işgücüne katılma oranının 2,7 puan artışla yüzde 53,8 seviyesine yükseleceği tahmin edilmektedir. Bu gelişmeler doğrultusunda, işsizlik oranı tedrici bir düşüşle 2013 yılı için beklenen yüzde 9,2 seviyesinden Plan dönemi sonunda yüzde 7,2 seviyesine indirilecektir.
128. Plan döneminde üretim kapasitesinin artırılması amacıyla sabit sermaye birikimine de önem verilecektir. Bu kapsamda, sabit sermaye yatırımlarının, özel sektörde yüzde 8,9 olmak üzere, toplamda yüzde 8,5 oranında artacağı öngörülmektedir. Diğer taraftan yatırımların konut gibi üretken olmayan alanlardan ziyade üretken alanlara yönlendirilmesi büyümenin istikrarı açısından kritik önem arz etmektedir.

Tablo 3: Büyüme ve İstihdam Gelişmeleri ve Hedefleri

	2006	2012	2013	2018	2014-2018
Temel Göstergeler					
Büyüme (%)	6,9	2,2	4,0	5,9	5,5
GSYH (1998 Fiyatlarıyla, Milyar TL)	96,7	117,8	122,4	159,7	5,5
GSYH (Cari, Milyar TL)	758,4	1.416,8	1.556,7	2.535,2	10,2
GSYH (Cari, Milyar Dolar)	526,4	786,3	850,5	1.285,5	8,6
Nüfus (Yıl Ortası, Milyon Kişi)	69,4	74,9	76,1	80,4	1,1
Kişi Başına GSYH (Cari, Dolar)	7.586	10.504	11.183	15.996	7,4

Üretim Faktörleri Artışı (%)					
Sermaye Stoku	7,5	5,6	5,2	6,3	5,7
İstihdam	1,8	2,9	4,2	3,0	2,9
TFV	2,3	-1,1	-0,5	1,2	1,1
Sektörel Katma Değer (Cari, GSYH'ya Oran, %)					
Tarım	8,3	7,9	7,7	6,8	7,2 ²
Sanayi	20,1	19,3	19,2	20,4	19,9 ²
Hizmetler	59,7	61,9	61,6	61,9	61,9 ²
Dolaylı Ölçülen Mali Ara. Hiz. ¹	1,4	1,6	1,6	1,6	1,6 ²
Vergi-Sübvansiyon	13,2	12,4	13,1	12,6	12,7 ²
İşgücü Piyasası					
İşgücüne Katılma Oranı (%)	46,3	50,0	51,1	53,8	52,6 ²
İşgücü (Milyon Kişi)	22,8	27,3	28,5	32,2	2,5
İstihdam (Milyon Kişi)	20,4	24,8	25,9	29,9	2,9
İstihdam Oranı (%)	41,5	45,4	46,4	49,9	48,2 ²
İşsizlik Oranı (%)	10,2	9,2	9,2	7,2	8,2 ²

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri TÜİK'e aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

(1) Dolaylı Ölçülen Mali Aracılık Hizmetleri GSYH hesabına eksi olarak girmektedir.

(2) Dönem ortalamasını göstermektedir.

2.2.2. Yurtiçi Tasarruflar

a. Durum Analizi

129. Türkiye'nin yüksek büyüme hedefinin gerçekleştirilebilmesi için faktör verimliliklerini artırmanın yanı sıra, üretime yönelik sermaye birikiminde de önemli miktarda artış sağlanması gerekmektedir. Bu çerçevede, üretken alanlara yönelen yatırımlarda istikrar sağlanması ve yatırımların yüksek düzeyde tutulabilmesi önem taşımaktadır. Yatırımların güvenilir ve kalıcı kaynaklarla finansmanı açısından önem arz eden yurtiçi tasarrufların da istikrarlı ve yüksek düzeyde olmasına ihtiyaç duyulmaktadır.
130. 2001 yılından sonra kamu tasarruf oranı uygulanan sıkı maliye politikasının etkisiyle önemli bir artış kaydetmiş, ancak aynı süreçte özel tasarruf oranı önemli ölçüde gerilemiştir.
131. Söz konusu dönemde, kamu kesimi tasarruflarındaki artış, özel kesim tasarruflarındaki gerilemeyi bütünüyle telafi edememiş ve toplam yurtiçi tasarruflar gerilemiştir.

Tablo 4: Ekonominin Genel Dengesi

(Cari Fiyatlarla, GSYH'ya Oran, Yüzde)

	2006	2012	2013	2018
Toplam Tüketim	82,5	84,5	84,9	80,6
Kamu	9,5	11,5	11,7	11,6
Özel	73,0	73,0	73,2	69,0
Toplam Yatırım	22,4	20,6	21,2	24,4
Kamu	3,7	4,4	4,5	4,8
Özel	18,7	16,2	16,7	19,6
Sabit Sermaye Yatırımı	22,6	20,6	20,9	24,1
Kamu	3,8	4,2	4,5	4,8
Özel	18,9	16,4	16,4	19,3
Stok Değişimi	-0,2	0,0	0,3	0,3
Kamu	-0,1	0,2	0,0	0,0
Özel	-0,1	-0,2	0,3	0,3
Toplam Yurtiçi Talep (Toplam Kaynaklar)	104,9	105,1	106,1	105,0
Net Mal Ve Hizmet İhracatı	-4,9	-5,1	-6,1	-5,0
Mal ve Hizmet İhracatı	22,7	26,4	25,2	28,3
Mal ve Hizmet İthalatı	27,6	31,6	31,3	33,2
Gayri Safi Yurtiçi Hâsıla (GSYH)	100,0	100,0	100,0	100,0
Net Faktör Gelirleri + Net Dış Âlem Cari Transferleri	-0,9	-0,7	-0,6	-0,5
Gayri Safi Milli Harcanabilir Gelir (GSMHG)	99,1	99,3	99,4	99,5
Kamu Harcanabilir Geliri	13,7	14,5	14,1	15,3
Kamu Tüketimi	9,5	11,5	11,7	11,6
Kamu Tasarrufu	4,2	2,9	2,4	3,7
Kamu Yatırımı	3,7	4,4	4,5	4,8
Kamu Tasarruf-Yatırım Farkı	0,5	-1,4	-2,1	-1,1
Özel Harcanabilir Gelir	85,4	84,8	85,3	84,2
Özel Tüketim	73,0	73,0	73,2	69,0
Özel Tasarruf	12,4	11,8	12,0	15,2
Özel Yatırım	18,7	16,2	16,7	19,6
Özel Tasarruf-Yatırım Farkı	-6,3	-4,4	-4,6	-4,4
Toplam Yurtiçi Tasarruflar	16,6	14,8	14,4	19,0

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri Kalkınma Bakanlığına aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

Not: Rakamlar virgülden sonra tek basamağa yuvarlanmıştır. Toplam değerler, alt bileşenlerinin toplamından farklılık gösterebilir.

132. 2001 yılı sonrasında, 2006 yılı sonuna kadar sürekli olarak artış sergileyen kamu tasarruf oranı, özellikle küresel ekonomideki olumsuz gelişmelerin etkilerini azaltmaya yönelik uygulanan ihtiyari maliye politikaları nedeniyle 2007-2009 döneminde gerilemiştir. Bu dönemde özel tasarruf oranı görece olarak artmış olsa da, bu artış kamu tasarruf oranındaki azalmayı tümüyle telafi edememiştir. 2009 yılı

itibarıyla toplam yurtiçi tasarruf oranı en düşük seviyesine gerilemiş ve GSYH'nın yüzde 13,2'si olarak kaydedilmiştir. 2009 yılı sonrasındaki dönemde toplam tasarruf oranları sınırlı da olsa bir artış eğilimine girmiştir.

133. 2012 yılı itibarıyla özel kesim tasarruf oranı yüzde 11,8, kamu kesimi tasarruf oranı yüzde 2,9 ve toplam yurtiçi tasarruf oranı yüzde 14,8 olarak gerçekleşmiştir. Ülkemizdeki tasarruf oranı OECD ülkelerinin ve özellikle de hızlı büyüyen ekonomilerin tasarruf oranlarından düşüktür.
134. Son yıllarda, büyümenin düşük veya negatif olduğu yıllar hariç tutulduğunda, tasarruf-yatırım açığının genel olarak artış eğiliminde olduğu gözlenmektedir. Bu eğilimin temel belirleyicisi tasarruf oranlarındaki azalma olmuştur. 2011 yılında GSYH'ya oranla yüzde 9,5 seviyesine ulaşan tasarruf-yatırım açığı, alınan makro ihtiyati tedbirler sonucunda 2012 yılında yüzde 5,8 seviyesinde gerçekleşmiştir. Söz konusu toplam açık; yüzde 4,4 özel kesim ve yüzde 1,4 kamu kesimi tasarruf-yatırım açıklarından oluşmaktadır.
135. Türkiye ekonomisi yakın geçmişte dış finansmana erişimde sorun yaşamamış olsa da, yatırımların ve büyümenin istikrarlı bir biçimde sürdürülmesi açısından tasarruf-yatırım dengesini düzeltici önlemler alınması önem taşımaktadır. Yurtiçi tasarrufların artırılması, cari açığın azaltılmasına da katkı sağlayacaktır.

b. Amaç ve Hedefler

136. Plan döneminde yurtiçi tasarrufların artırılması ve üretken alanlarda yatırımlara yönlendirilmesi amaçlanmaktadır. Büyüme ve cari açık hedefleriyle de uyumlu bir şekilde, yurtiçi tasarruf oranının Plan dönemi sonunda yüzde 19'a yükseltilmesi hedeflenmektedir.

c. Politikalar

137. Tasarruf oranlarını artırmak için uygun makroekonomik koşullar temin edilecektir. Bu bağlamda, yurtiçi tasarruflar, kredi büyümesini ve TL'nin aşırı değerlenmesini kontrol altında tutan para ve kur politikalarıyla desteklenecek; tasarrufu artırmaya yönelik bugüne kadar uygulanan makro ihtiyati politikalar gerekli olduğu koşulda yeni tedbirlerle güçlendirilecek; vergi politikalarının belirlenmesinde tasarrufların artırılması amacı da gözetilecektir.
138. Mali piyasa araçlarıyla tasarruflar özendirilecektir. Bu kapsamda, finansal ürün çeşitliliği artırılacak, küçük ölçekli yatırımcıların tasarruf imkânları geliştirilecek ve sermaye piyasası araçlarına erişimi kolaylaştırılacaktır.
139. Tasarrufların vadesinin uzatılması özendirilecektir. Tasarruf düzeyinin artmasına ve vade yapılarının uzamasına hizmet etmesi beklenen tamamlayıcı sigortacılığın geliştirilmesi politikası sürdürülecektir.
140. İsrafın yoğun olduğu alanlarda israfla etkin mücadele edilecektir.

141. Vergi ve kredi maliyetlerinin farklılaştırılması gibi araçlarla üretken olmayan yatırımların cazibesi azaltılacak ve tasarruflar üretken alanlarda yatırımlara yönlendirilecektir.

2.2.3. Ödemeler Dengesi

a. Durum Analizi

142. İhracatın GSYH'ya oranı 2007-2012 döneminde yıllık ortalama yüzde 17,2 olarak gerçekleşmiştir. Aynı dönemde yıllık ortalama ihracat artışı nominal olarak yüzde 11,5, reel olarak yüzde 6,8 olmuştur. Küresel krizin özellikle AB ekonomilerinde yoğun olarak yaşanması, reel kurun artış eğiliminde olması, sanayide birim ücret endeksinde 2009 yılı hariç olmak üzere kaydedilen artış eğilimi, ihracatın rekabet gücünü olumsuz yönde etkilemiştir. İhracat fiyatları bu dönemde dalgalı bir seyir göstermiş ve yıllık ortalama yüzde 4 oranında artmıştır.

143. 2012 yılında yüzde 3,7 oranında gerçekleşen teknoloji yoğun ürünlerin, altın hariç toplam ihracat içindeki payının artırılması ihtiyacı devam etmektedir. Küresel krize bağlı olarak AB pazarında artan rekabet sonrasında, Türkiye'nin geleneksel ticaret ortağı olan AB'ye yaptığı ihracatta orta düşük ve düşük teknolojili ürünlerin payının arttığı gözlenmiştir. Bu gelişmeler çerçevesinde, Türkiye'nin AB'ye yaptığı ihracatın nominal olarak artmasına karşın, pazar çeşitliğine bağlı olarak diğer ülkelere yapılan ihracattaki hızlı artış nedeniyle AB'nin toplam ihracat içindeki payı azalmıştır. Buna göre yeni ihraç pazarlarına açılımla birlikte AB dışı pazarların toplam ihracat içerisindeki payı 2006 yılındaki yüzde 40,5 seviyesinden 2012 yılında yüzde 59,7 seviyesine yükselmiştir.

144. 2007-2012 döneminde ithalatın GSYH'ya oranı yıllık ortalama yüzde 27,1 olarak gerçekleşmiştir. Aynı dönemde yıllık ortalama ithalat artışı nominal olarak yüzde 11,7, reel olarak yüzde 5,4 olmuştur. Krize kadar olan süreçte hızla artan ithalat krize birlikte önemli ölçüde düşmüş, daha sonra tekrar artış eğilimi göstermiştir. Bu dönemde ithalattaki artışta; reel kurdaki değerlenme, başta enerji olmak üzere uluslararası emtia fiyatlarındaki yükselme ve uluslararası likidite bolluğunun finansman imkânlarını artırması etkili olmuştur. 2006 yılında yüzde 20,7 olan enerji ithalatının toplam ithalat içerisindeki payı 2012 yılında yüzde 25,4'e yükselmiştir. Söz konusu dönemde dalgalı bir seyir izleyen ithalat fiyatları yıllık ortalama olarak yüzde 5,1 oranında artış göstermiştir.

145. Ödemeler dengesinde gösterildiği şekliyle turizm gelirleri, 2007-2012 döneminde yıllık ortalama yüzde 6,9 oranında artarak 2012 yılında 25,7 milyar dolara ulaşmıştır.

146. 2007-2012 döneminde de cari işlemler dengesinin temel belirleyicisi dış ticaret açığı olmuştur. Bu dönemde, cari açığın GSYH'ya oranı yıllık ortalama yüzde 5,9 olarak gerçekleşmiştir. 2011 yılında yüzde 9,7'ye kadar yükselen söz konusu oran,

ekonomiyi soğutmaya yönelik alınan tedbirler neticesinde 2012 yılında yüzde 6'ya gerilemiştir. Artan tasarruf-yatırım açığı dış kaynak ihtiyacını beraberinde getirmiştir.

147. Cari açığın finansmanına, kriz öncesinde şirket birleşme ve satın almaları ile özelleştirme uygulamaları yoluyla uluslararası doğrudan yatırımlar ve uzun vadeli krediler önemli katkı sağlarken, kriz sonrası dönemde ise kısa vadeli sermaye girişlerinin ağırlığı artmıştır.
148. Dış borç stokunun GSYH'ya oranı 2006 yılında yüzde 39,6 iken, 2012 yılında yüzde 42,8'e yükselmiştir. Dış borç stokunda kısa vadeli borçların ve özel sektörün payı artarken kamunun payında azalma gözlenmiştir.
149. 2006 yılında 63,3 milyar dolar olan Merkez Bankası net rezervleri, küresel kriz döneminin başında kısmen azalmakla birlikte, 2012 yılında altın fiyatlarının artması ve rezerv politikasındaki değişikliklerle 119,2 milyar dolara ulaşmıştır.

Tablo 5: Ödemeler Dengesine İlişkin Temel Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012	2013	2018	2014-2018
İhracat (fob) (Milyar Dolar)¹	85,5	152,5	157,8	277,2	11,9
İthalat (cif) (Milyar Dolar)¹	139,6	236,5	252,3	404,3	9,9
Enerji İthalatı (Milyar Dolar) ¹	28,9	60,1	58,7	74,4	4,9
Dış Ticaret Dengesi (Milyar Dolar)	-54,0	-84,1	-94,4	-127,0	---
Dış Ticaret Dengesi / GSYH (%)²	-10,3	-10,7	-11,1	-9,9	-10,5
Dış Ticaret Hacmi / GSYH (%)²	42,8	49,5	48,2	53,0	51,2
Turizm Gelirleri (Milyar Dolar)^{1 ve 3}	17,5	25,7	28,0	40,8	7,8
Cari İşlemler Dengesi (Milyar Dolar)	-31,8	-47,5	-55,3	-67,1	---
Cari İşlemler Dengesi / GSYH (%)²	-6,0	-6,0	-6,5	-5,2	-5,8
Uluslararası Doğrudan Yatırım Girişi (Milyar Dolar)¹	20,2	12,6	15,3	28,3	13,1

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri TÜİK'e aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

(1) 2014-2018 dönemi verisi yıllık ortalama yüzde değişimi göstermektedir.

(2) 2014-2018 dönemi verisi ortalamayı göstermektedir.

(3) Ödemeler dengesinde yer aldığı şekliyle

b. Amaç ve Hedefler

150. Cari açığın büyüme üzerinde baskı oluşturmayacak seviyelerde tutulması ve ağırlıklı olarak uluslararası doğrudan yatırımlar, borç yaratmayan ve uzun vadeli diğer sermaye girişleriyle finanse edilmesi amaçlanmaktadır.
151. Plan döneminde, öngörülen yüksek büyümeyle birlikte cari açığın GSYH'ya oranının dönem sonunda kademeli olarak yüzde 5,2'ye gerilemesi hedeflenmektedir.
152. Plan döneminde reel olarak ortalama ihracat artışının ithalat artışından yüksek olması, ihracatın ithalata olan bağımlılığının azaltılması, ihracat içinde orta-yüksek ve yüksek teknoloji imalat sanayii ürünlerinin payının yükseltilmesi, hizmet ihracatının artırılması ve çeşitlendirilmesi hedeflenmektedir.

153. Öncelikli sosyal ihtiyaçları gidermeye, üretken faaliyetleri destekleyecek nitelikteki altyapıyı geliştirmeye yönelik olarak, Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde; bölgeler arası gelişmişlik farklarının azaltılması da dikkate alınarak, eğitim, sağlık, teknolojik araştırma, ulaştırma, sulama, içme suyu ile bilgi ve iletişim teknolojilerinin geliştirilmesine yönelik altyapı yatırımlarına ağırlık verilmiştir.
154. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde, kamu sabit sermaye yatırım tutarları plan hedefleri seviyesinde gerçekleşmiştir. Cari fiyatlarla toplam kamu sabit sermaye yatırımlarının GSYH içerisindeki payı 2006 yılında yüzde 3,8 iken 2012 yılında yüzde 4,2'ye çıkmış olup, 2013 yılında bu oranın yüzde 4,5 olması beklenmektedir.
155. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde kamu yatırımlarına ayrılan kaynaklar artırılmış, çok sayıda projenin tamamlanması sağlanmış ve yeni projelerin belirlenmesinde seçici davranılarak program değerleri itibarıyla 2006 yılında 5,5 yıl olan kamu yatırım stokunun ortalama tamamlanma süresi, 2013 yılında 3,7 yıla düşürülmüştür.
156. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde, mahalli idare yatırımları ve yatırım işçiliği dâhil kamu sabit sermaye yatırımlarında sektörler itibarıyla en büyük payı yüzde 37,4 ile ulaştırma sektörü almıştır. Bölünmüş yol projeleri ve yüksek hızlı tren projeleri gibi büyük projelere ağırlık verilmesi sonucunda ulaştırma sektörünün payı, yüzde 30,2 olan Plan öngörüsünün üzerinde gerçekleşmiştir. Bu durum diğer sektörlerin payının Plan hedefinin altında kalmasında etkili olmuştur. GAP Eylem Planı, DAP, KOP, DOKAP gibi uygulamalarla, başta Güneydoğu Anadolu Bölgesi olmak üzere bölgesel gelişmeye yönelik projelere önemli kaynaklar aktarılarak birçok proje tamamlanmış veya tamamlanma aşamasına gelmiştir. Buna rağmen, bölgeler arası gelişmişlik farklarının azaltılmasına yönelik yatırım ihtiyacı devam etmektedir.
157. Türkiye'nin artan altyapı ihtiyaçlarının karşılanmasında kamu kaynaklarının kullanılması yanında özel sektörün katılımıyla sağlanacak alternatif finansman modellerinden de yararlanılmasına gerek duyulmaktadır. Bu çerçevede son yıllarda gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde altyapı yatırımlarının gerçekleştirilmesinde yaygın olarak kullanılan KÖİ modeli ülkemizde de uygulanmaktadır. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde yetki verilen yap-işlet-devret ve yap-kirala modelli projelerin sayısı 46'ya, bu projelerin toplam yatırım tutarı ise 28,5 milyar dolara ulaşmıştır.
158. KÖİ mevzuatında önemli düzenlemeler yapılmış olmasına rağmen, mevzuatın çerçeve bir yasayla bütüncül bir yapıya kavuşturulması ihtiyacı devam etmektedir. KÖİ süreci, kamu kesimi üzerine uzun yıllara yayılan yüksek mali yük getirebilecek bir yapıya sahip olup doğru kurgulanması ve yönetilmesi gerekmektedir. Bu nedenle, kamu kurumlarının KÖİ alanında proje planlama ve yönetim süreçlerinde uzmanlığa dayalı kurumsal kapasitelerinin geliştirilmesi ihtiyacı önem arz etmektedir.

159. Ülkemizde ekonomik ve sosyal altyapı ihtiyacının karşılanmasına yönelik yeni yatırımların gerçekleştirilmesinin yanı sıra mevcut sermaye stokunun daha etkin kullanılması gerekmektedir.

160. Yeni yatırımların planlanması ve gerçekleştirilmesi sürecinde kamu kuruluşlarında hazırlama, uygulama, izleme ve değerlendirme kapasitesinin geliştirilmesi ihtiyacı devam etmektedir.

a. Amaç ve Hedefler

161. Kamu yatırımlarının büyümeye, özel kesim yatırımlarını desteklemeye, bölgeler arası gelişmişlik farklarını azaltmaya, istihdamı ve ülke refahını artırmaya katkısının azami seviyeye çıkarılması temel amaçtır.

162. Plan dönemi sonunda kamu sabit sermaye yatırımlarının GSYH içerisindeki payının yüzde 4,8'e, sermaye giderlerinin Merkezi Yönetim Bütçesi içerisindeki payının ise yüzde 11,1'e çıkarılması öngörülmektedir.

Tablo 6: Toplam Kamu Sabit Sermaye Yatırımlarında Gelişmeler ve Hedefler

SEKTÖRLER	9. Plan Dönemi (Gerçekleşme) (2007-2013) ¹		10. Plan Dönemi (2014-2018)	
	Milyon TL	% Pay	Milyon TL	% Pay
Tarım	39.947	10,2	50.087	12,0
Madencilik	8.483	2,2	12.522	3,0
İmalat	3.809	1,0	3.757	0,9
Enerji	28.655	7,3	15.026	3,6
Ulaştırma	146.123	37,4	141.914	34,0
Turizm	2.087	0,5	2.504	0,6
Konut	6.409	1,6	4.174	1,0
Eğitim	47.886	12,3	66.783	16,0
Sağlık	21.887	5,6	21.287	5,1
Adalet	5.072	1,3	6.261	1,5
Güvenlik	3.894	1,0	4.591	1,1
İçme Suyu	25.847	6,6	29.218	7,0
Kanalizasyon	21.746	5,6	24.209	5,8
Teknolojik Araştırma	6.889	1,8	10.435	2,5
Diğer	21.951	5,6	24.626	5,9
TOPLAM	390.684	100,0	417.393	100,0

Kaynak: Kalkınma Bakanlığı

Not: Mahalli idare yatırımları ve yatırım işçiliği tutarları dâhildir.

(1) 2013 yılı için gerçekleşme tahmini kullanılmıştır.

b. Politikalar

163. Yüksek ve istikrarlı büyüme için kamu ve özel kesim yatırımları birbirlerini tamamlayacak şekilde bütüncül bir bakış açısıyla ele alınacaktır. Kamu yatırımları,

özel sektör tarafından gerçekleştirilemeyecek ekonomik ve sosyal altyapı alanlarında yoğunlaştırılacaktır.

164. Toplam kamu yatırımları içerisinde özel sektörün üretken faaliyetlerini destekleyecek nitelikteki altyapı yatırımlarına odaklanılacaktır.
165. Kamu yatırımlarında, KÖİ modeliyle yürütülenler dâhil, eğitim, sağlık, içme suyu ve kanalizasyon, bilim-teknoloji, ulaştırma ve sulama sektörlerine öncelik verilecektir.
166. Onuncu Kalkınma Planı döneminde kamu kaynaklarıyla gerçekleştirilecek yatırımlar içinde, tarım sektörünün payının başta GAP Bölgesi olmak üzere sulama yatırımlarının hızlandırılması sonucunda artması; yerli kaynaklara dayalı enerji politikası çerçevesinde enerji hammaddesi aramalarına ağırlık verileceğinden **madencilik sektörünün payının artması**; kamu tarafından yürütülen hidroelektrik santrallerinin (HES) tamamlanma aşamasına gelmiş olması ve özelleştirmeler sonucu enerji sektörünün payının azalması; en yüksek paya sahip olmakla birlikte ulaştırma sektörünün payının bazı otoyollar, büyük limanlar, havalimanları, gar kompleksleri gibi projelerin KÖİ yöntemiyle gerçekleştirilecek olması nedeniyle azalması; yeni kurulan üniversitelerin ihtiyaçları ve okulların sınıf mevcudunun azaltılması hedefi doğrultusunda eğitim sektörünün payının artması; şehir hastaneleri ve sağlık kampüsleri projelerinde KÖİ yönteminin yaygın olarak uygulanacağı sağlık sektörünün payının azalması; adalet, güvenlik, içme suyu, kanalizasyon ve teknolojik araştırma sektörlerinin paylarının verilen öncelikler çerçevesinde artması **öngörülmektedir.**
167. Kamu yatırımları, bölgeler arası gelişmişlik farklarını azaltmayı ve bölgesel gelişme potansiyelini değerlendirmeyi hedefleyen alanlara yönlendirilmeye devam edilecektir. Bu kapsamda kentsel gelişme odaklı projelerin yanı sıra, GAP bölgesinde üretken özel sektör yatırımlarını destekleyecek ekonomik ve sosyal altyapı projelerine, DAP, KOP ve DOKAP bölgelerinde de eylem planlarıyla önceliklendirilmiş projelere ağırlık verilecektir.
168. Kamu yatırımlarının ortalama tamamlanma süresinde sağlanan iyileşme, bu sürenin halen nispi olarak yüksek olduğu sektörlerle odaklanılarak sürdürülecektir.
169. Mevcut sermaye stokundan azami faydayı sağlamak için idame-yenileme, bakım-onarım ve rehabilitasyon harcamalarına ağırlık verilecektir.
170. KÖİ uygulamalarına ilişkin geleceğe yönelik yol haritası niteliğinde bir strateji belgesi hazırlanacak ve dağınık yapıdaki KÖİ mevzuatının çerçeve bir kanun altında toplanması sağlanacaktır.
171. KÖİ politika ve uygulamalarının koordinasyonu güçlendirilecek, projelerin bütçe üzerindeki risk ve etkilerini ölçebilecek etkin bir izleme ve değerlendirme sistemi oluşturulacaktır.

172. Kamu yatırım projelerinin planlanması, uygulanması, izlenmesi ve değerlendirilmesi süreci güçlendirilecek, bu kapsamda kamu kurum ve kuruluşlarının kapasiteleri geliştirilecektir.
173. yapılandırılmasında, akademisyenlerin ve öğrencilerin Ar-Ge ve girişimcilik faaliyetlerinin teşvik edilmesine özen gösterilecektir.
174. Araştırmacı insan gücünün sayısı ve niteliği daha da artırılabilecek, özel sektörde araştırmacı istihdamı teşvikine devam edilecektir.
175. Temel ve sosyal bilimlerde yetkin araştırmacıların yetiştirilmesi desteklenecek, üniversiteler ve kamu kurumları bünyesinde bu alanlardaki araştırmaların sayısı, niteliği ve etkinliği artırılacaktır.
176. Kamu tedarik sistemi yeniliği, yerlileşmeyi, çevreye duyarlılığı, teknoloji transferini ve yenilikçi girişimciliği teşvik edecek şekilde iyileştirilecektir.
177. Kamu kurumlarının özel sektörle işbirliği içerisinde Ar-Ge faaliyetlerini yönlendirme ve sonuçlarını hayata geçirmeye yönelik kapasiteleri güçlendirilecektir.
178. Ar-Ge faaliyetleri, araştırma altyapıları ve araştırmacı insan gücü bakımından bölgesel ve küresel düzeyde işbirliği geliştirilecektir. Bu kapsamda kritik teknolojilerin transferinin kolaylaştırılmasına, içselleştirilmesine ve dünyadaki emsal teknolojilerle rekabet edebilecek şekilde geliştirilmesine önem verilecektir.

2.2.4. İmalat Sanayiinde Dönüşüm

a. Durum Analizi

179. 2007-2012 döneminde imalat sanayii üretimi ortalama yüzde 3,7 ve istihdamı ise ortalama yüzde 1,5 oranında artmıştır. 2012 yılında imalat sanayiinin GSYH içerisindeki payı yüzde 15,6 olmuştur. İmalat sanayiinde katma değer/üretim oranı ise Plan dönemi boyunca yatay seyretmiş ve 2010 yılında yüzde 18,9 oranında gerçekleşmiştir.
180. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde imalat sanayiinde çalışan başına verimlilik artmış olmasına rağmen büyük ölçekli firmalar ile küçük ölçekli firmalar arasında, AB üyesi ülkelerle karşılaştırıldığında, küçük ölçekliler aleyhine belirgin bir verimlilik farkı bulunmaktadır. İmalat sanayiinin verimlilik düzeyini artırmak için teknolojinin yanında insan kaynağının da iyi kullanılması gerekmektedir. Sanayide nitelikli eleman ihtiyacı devam etmektedir.
181. 2007-2012 döneminde (altın hariç) imalat sanayii ihracatı nominal olarak yıllık ortalama yüzde 8,5, ithalatı da yüzde 8 oranında artmıştır. Ortadoğu ve Afrika bölgelerinin ihracatımızdaki payının artması ihracattaki bu gelişmede etkili olmuştur.
182. İhracatta orta teknoloji sektörlerinin lehine gözlenen gelişme Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde devam etmiş, yüksek teknoloji sektörlerinin ihracatı artmasına rağmen imalat sanayii ihracatı içindeki payında düşme gözlenmiştir. Ara mali

ithalatının payının yüksek seyri ve büyük ve küçük işletmeler arasındaki verimlilik farkı bir arada değerlendirildiğinde, uluslararası rekabet gücü kazanmış büyük ölçekli işletmeler ile KOBİ'lerin daha entegre çalışması önem arz etmektedir. Ar-Ge ve yenilik faaliyetlerinde hedeflenen düzeye ulaşılabilmesi açısından ana ve yan sanayi firmalarının ortak Ar-Ge ve yenilik faaliyetlerinde bulunarak kolektif becerilerini artırmaları gerekmektedir.

183. Sanayi mallarının rekabetinde, imalat dışı faaliyetlerin etkisinin arttığı dikkate alındığında, imalat-tarım-hizmetler sektörleri arasında işbirliğinde etkinliğin sağlanması gereği ortaya çıkmaktadır. Ayrıca, sektörlerin üretim kapasitelerinden azami oranda yararlanabilmek ve yaratılan toplam değer içerisinde yerli üretimin payını artırmak için, imalat sanayii sektörleri arasında da işbirliklerinin güçlendirilmesi gerekmektedir.
184. İmalat sanayiinde 2007-2010 döneminde azalan uluslararası doğrudan yatırımlar, 2011 ve 2012 yıllarında yeniden artış göstermiştir. Önümüzdeki dönemde başta yeni yatırımlar olmak üzere, imalat sanayiinin gelişimini destekleyen uluslararası doğrudan yatırımların artırılmasına ihtiyaç vardır.
185. Savunma ihtiyaçlarının yerli kaynaklardan karşılanma oranı 2007 yılında yüzde 41,6'dan 2011 yılında yüzde 54'e yükselmesine rağmen bu alanda dışa bağımlılık devam etmektedir. Gelişmiş ülkelerde bu oran yüzde 85 ila 95 seviyesindedir. Savunma sanayii ihtiyaçlarının karşılanmasında yerli payın artırılması amacıyla ülkemizde savaş gemisi, helikopter, tank, insansız hava aracı ve uydu tasarımı ve üretimi projeleri yürütülmektedir. Teknolojik ilerlemelerin sistematik takibini sağlamak üzere Teknoloji Kazanımı Yol Haritası oluşturulmuştur.
186. İmalat sanayiinin bölgesel dağılımında dengesizlik sürmektedir. Türkiye'nin potansiyelini kullanabilmesi için Marmara dışındaki bölgelerde de üretim kapasitesinin artırılması gerekmektedir.
187. İmalat sanayiinde; teknoloji üretiminin gelişmesi, modern teknoloji kullanımının hızla yaygınlaşması, nitelikli işgücü temini, yüksek katma değerli ürünlerde üretim kabiliyetinin artması, yeni gelişen sektörlerle yatırım yapılması, KOBİ'lerin üretim ve yönetim yapılarının iyileşmesi gibi yapısal nitelikteki konular önemini korumaktadır.

b. Amaç ve Hedefler

188. Türkiye'nin uluslararası rekabet gücünü ve dünya ihracatından aldığı payı artırmak için imalat sanayiinde dönüşümü gerçekleştirerek yüksek katma değerli yapıya geçmek ve yüksek teknoloji sektörlerinin payını artırmak temel amaçtır.
189. İmalat sanayiinde dönüşümün ana odakları; yenilikçilik ve firma becerileri, bölgelerin üretime etkili katılımı, sektörler arası entegrasyon, yeşil teknoloji ve üretim ile dış pazar çeşitliliğidir. Yeşil üretim kapasitesi, yenilik, firma becerileri ve sektörler arası entegrasyonun geliştirilmesiyle verimlilik ve yurtiçi katma değer artırılması; dış

pazar çeşitliliği ve bölgesel üretim kapasitelerinin geliştirilmesiyle de istikrarlı yüksek büyümenin sağlanması hedeflenmektedir.

190. Sanayinin TFV artışının uzun dönem ortalamasının üzerine çıkarılması hedeflenmektedir.
191. Ülkemizin uzun dönemde Avrasya'nın üretim merkezi olması hedefi doğrultusunda Plan döneminde imalat sanayiinin; daha yüksek katma değer yaratan, teknoloji üreten ve kullanabilen, çevre dostu teknolojileri kullanan ve üretebilen, becerilerini sürekli geliştirebilen, geleceğin ticaret dünyasının taleplerine cevap verebilen, sürdürülebilir küresel rekabet gücü kazanmış, bölgesel potansiyellerin ekonomiye katkısının artırıldığı, girdi tedarikinde etkinliğin sağlandığı, yatırım ve ara mallarında ithalat bağımlılığının azaltıldığı bir yapıya doğru dönüşmesi öngörülmektedir.

Tablo 7: İmalat Sanayiinde Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012	2013	2018
İmalat Sanayii / GSYH (Cari, %)	17,2	15,6	15,5	16,5
İmalat Sanayii İhracatı (Milyar Dolar)¹	79,6	129,9	144,1	257,1
Yüksek Teknoloji Sektörlerinin İmalat Sanayii İhracatı İçindeki Payı (%)¹	5,6	3,7	3,7	5,5
Ortanın Üstü Teknoloji Sektörlerinin İmalat Sanayii İhracatı İçindeki Payı (%)¹	30,8	31,4	31,4	32,1
Türkiye Üçlü Patent (Triadic) Başvuru Sayısı²	14	35 ³	63	167
Sanayide TFV Artışı (%)	1,2	-0,9	-0,8	1,9

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri TÜİK'e aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

(1) Altın hariç değerlerdir.

(2) OECD Factbook, 2013

(3) 2010 yılı değeridir.

c. Politikalar

192. İmalat sanayiinde rekabet gücünü ve yurtiçi katma değeri artırmak üzere hem imalat sanayii alt sektörleri arasında hem de tarım ve hizmetler sektörleriyle değer zinciri bazı bütünleşmenin artırılması sağlanacaktır.
193. Sanayi girdilerinin ülke içinden karşılama oranının artırılmasını teminen, yüksek yatırım gerektiren ara malı ve sanayi hammaddelerinin üretimine öncelik verilecektir. Bu tesisler için nitelikli ve büyük çaplı mekân hazırlıkları yapılacak, yerli ve yabancı yatırımların özendirilmesi amacıyla mekanizmalar oluşturulacak ve bu yatırımların kamu desteklerinden öncelikli olarak yararlanması sağlanacaktır. Bu amaçlarla Girdi Tedarik Stratejisinin uygulanmasına devam edilecektir.
194. Kamu alımları, yerli firmaların yenilik ve yeşil üretim kapasitesini artırmada etkin bir araç olarak kullanılacaktır. Bu kapsamda, nitelikli ihale şartnameleri hazırlama ve değerlendirme kapasitesi geliştirilecek, iyi uygulama örneklerinin kamuda yaygınlaştırılması ve tanıtılması sağlanacaktır.

195. Kentleşme ve kentsel dönüşüm, imalat sanayii ile bütünleşik bir şekilde ele alınacaktır. Bu çerçevede akıllı bina, yapı malzemeleri, toplu taşıma araçları ve sinyalizasyon sistemleri gibi alanlarda üretim ve ihracat kapasitesi artırılabacaktır.
196. Büyükşehir belediyeleri başta olmak üzere kamunun raylı ulaşım sistemleri ihtiyaçlarının yurtiçinden karşılanması için teknolojik kabiliyet ve yerli üretim geliştirilecektir. Bu doğrultuda yerli ve yabancı sanayi ortak girişimleri kurulması desteklenecektir. Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları (TCDD) Genel Müdürlüğünün bağlı ortaklıkları olan TÛLOMSAŞ, TÛDEMSAŞ ve TÛVASAŞ; demiryolu sektöründe yapılan yasal düzenlemeler sonucu oluşan piyasa beklentilerini de karşılayacak şekilde yeniden yapılandırılacaktır.
197. Ülke kredi ve garanti programları, sermaye malları ve yüksek teknoloji yerli ürün ihracatını artırmak amacıyla etkin olarak kullanılacaktır.
198. Haksız rekabeti önlemek ve insan sağlığı ve güvenliğini korumak üzere piyasa gözetim ve denetim sisteminin etkin işlemesine yönelik çalışmalar sürdürülecektir. İşletmelerin rekabet gücünü artırmak üzere kalite altyapısının geliştirilmesine devam edilecektir.
199. Uluslararası standardizasyon faaliyetlerine katılım artırılabacaktır.
200. Büyük ölçekli firmalar ile küçük ölçekli firmalar arasındaki verimlilik farkının yüksek olduğu gıda, giyim, metal eşya, mobilya sektörlerinde küçük işletmelerin verimliliklerinin artırılmasına öncelik verilecektir.
201. İşletmelerin rekabet öncesi işbirliği, ağ oluşturma, ortak Ar-Ge ve tasarım, ortak tedarik ve pazarlama faaliyetlerinin geliştirilmesi özendirilecektir.
202. Uluslararası pazarlarda rekabetçi olan yerli şirketler ile yan sanayi firmalarının özellikle yurtiçinde yeni yatırım alanlarında işbirliğine yönelik mekanizmalar, ön finansman modellerine de yer verilerek kurulacaktır.
203. Pazar çeşitliliğinin artırılması, küçük ölçekli firmaların verimliliklerinin iyileştirilmesi gibi konularda uluslararası rekabet gücü kazanmış firmaların kapasitelerinden azami ölçüde yararlanılacak mekanizmalar kurulacaktır.
204. Sanayide geri dönüşüm ve geri kazanım gibi uygulamalara önem verilecektir.
205. Değer zinciri içerisinde markalaşma açısından stratejik avantaj kazandıracak yabancı firmaların satın alınması teşvik programları kapsamında desteklenecektir.
206. İmalat sanayiine yönelik sektörel ve diğer strateji belgeleri Kalkınma Planı amaç, hedef ve politikalarıyla uyumlu olarak hazırlanacaktır.
207. Büyük ölçekli stratejik yatırımlara olan ihtiyacın sürdürüğü kimya sektöründe; petrokimya, plastik, kompozit ve ileri malzeme gibi alanlarda yeni yatırımlar için lojistiği uygun yer tahsisi yapılarak kimya parklarının kurulması desteklenecektir.

208. İlaç sanayiinin daha fazla ihracat yapabilen, uluslararası standartlardaki yüksek teknolojisini Ar-Ge ile bütünleştirmiş, uzun vadede yeni molekül geliştirme yönünde gerekli adımları atan, başta biyoteknolojik ve biyobenzer ürünler olmak üzere daha yüksek katma değerli ilaçlar üreten rekabetçi bir yapıya kavuşması sağlanacaktır. Bu çerçevede, Ar-Ge ekosistemi geliştirilecek, ilaç sanayii stratejik bir yaklaşımla ele alınacaktır.
209. Tekstil, hazır giyim ve deri sektörlerinin müşteri odaklı, hız ve esnekliği ile üretici özelliklerini geliştiren, tasarım, koleksiyon ve marka yaratabilen, yenilikçi, çevreye duyarlı, pazarlama ve üretim kanallarında etkin olan bir yapıya dönüşümü desteklenecektir.
210. Mobilya sanayiinde tasarım becerisi, marka geliştirme, modern üretim tekniklerinin kullanımı, kayıtlı çalışma ve dağıtım kanallarına erişme kabiliyeti artırılacaktır.
211. Toprağa dayalı sanayide ithalatla karşılanan refrakter malzeme ve ileri seramik gibi ürünlerin yerli üretimi ile katma değeri yüksek ürünler ve sürdürülebilir üretime yönelik yatırımlar özendirilecektir.
212. Ana metal sanayiinde sürdürülebilir ve güvenli girdi tedariki sağlanacaktır. Demir-çelik sektörü üretiminde ithalatla karşılanan paslanmaz çelik, vasıflı çelik, yapısal çelik ve dikişsiz boru gibi yüksek katma değerli ürünlerin ağırlıkları artırılarak ürün çeşitliliğinin sağlanması temin edilecektir.
213. Elektronik sektöründe yeni iş alanlarına girmek için teknolojiler geliştirilecektir. Bu kapsamda çift amaçlı teknolojilerin (savunma/sivil) uygulama imkânları dikkate alınacak; sektörün ulaştırma, otomotiv, makine başta olmak üzere diğer sektörler ile entegrasyonu artırılacaktır. Elektronik haberleşme alanında yeni nesil telsiz teknolojisine geçiş sürecinde baz istasyonu ve kontrol birimleri ürünlerinin geliştirilmesi ve üretimine önem verilecektir. Bilgi ve iletişim teknolojileri destekli yenilikçi çözümlerin yaygınlaşmasında sektörün üretici olarak yer alması desteklenecektir. Sektörde rekabet öncesi Ar-Ge teşvik edilecek, laboratuvar kapasitesi ile aydınlatma ve görüntü teknolojileri konusunda araştırma altyapısı geliştirilecektir.
214. Tıbbi cihaz ve tıbbi malzeme sektöründe yurtiçi üretim ve ihracat kabiliyeti artırılacaktır. Bu alanda, savunma sanayiinin yerleşirme deneyimlerinden yararlanılacaktır.
215. Makine sektöründe siparişe dayalı, kaliteli ve yüksek performanslı imalat için farklılık yaratan, enerji verimliliğini artıran ürünler ve satış sonrası hizmet sağlayan faaliyetler desteklenecektir.
216. Yenilenebilir enerjinin ekonomiye katkısını en üst seviyeye çıkarmak için ekipmanlarda yerli imalat düzeyi artırılacak ve özgün teknolojiler geliştirilecektir.

217. Otomotiv sanayiinde, tedarik zincirini kapsayan, tasarım/Ar-Ge, üretim ve satış-pazarlama süreçleri bütününün yurtiçinde geliştirilmesi sağlanarak, katma değer artırılabilecektir. Çevreye duyarlı yeni teknolojilerin geliştirilmesi desteklenecektir. Yurtiçinde elektronik, yazılım, elektrikli makine, ana metal, savunma sanayi gibi diğer sektörlerle işbirliği ve bütünleşme sağlanacaktır. İç pazar ve küresel pazarların ihtiyaçlarına yönelik özgün tasarımı araçlarla markalaşma özendirilecektir.
218. Küresel kriz nedeniyle üretim ve ihracat seviyesinde önemli düşüş gerçekleşen Türk gemi inşa sanayiinin rekabet gücünün bulunduğu alanlarda, Ar-Ge çalışmalarıyla gemi tasarımı ve üretiminde dünya piyasalarından alınan pay artırılabilecektir.
219. Havacılık ve uzay sektöründe metre altı gözlem uydusu ve alt sistemleri, haberleşme uydusu ve alt sistemleri, uydu fırlatma sistemi, uydu veri işleme, depolama ve bilgi destek sistemleri, yerli uçak ve helikopter tasarımı ve üretimi gerçekleştirilecektir. Türk havacılık sanayiinin uluslararası projelerden daha fazla pay alması temin edilecektir.
220. Savunma sanayii rekabetçi bir yapıya kavuşturulacaktır. Savunma sistem ve lojistik ihtiyaçlarının özgün tasarıma dayalı olarak ülke sanayisiyle bütünleşik ve sürdürülebilir bir şekilde karşılanması, uygun teknolojilerin sivil amaçlı kullanımı ile yerlilik oranının ve Ar-Ge'ye ayrılan payın artırılması sağlanacaktır. Belirli savunma sanayii alanlarında ağ ve kümelenme yapıları desteklenecektir.

2.2.5. Enerji

a. Durum Analizi

221. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde Türkiye'nin enerji tüketimi büyümeye devam etmiş, ancak yaşanan küresel krizin olumsuz etkileri nedeniyle enerji tüketimindeki artış beklenenin altında gerçekleşmiştir. Birincil enerji tüketimi 2007-2011 döneminde yıllık ortalama yüzde 2,8, elektrik enerjisi tüketimi ise 2007-2012 döneminde yıllık ortalama yüzde 5,6 artmıştır. Türkiye ekonomisinde krizin etkilerinin hafiflemeye başladığı 2009 yılı sonrasında ise bu artışlar daha belirgin bir nitelik arz etmiştir.
222. Dokuzuncu Kalkınma Planı dönemi, enerji sektöründe serbestleştirme politikası çerçevesinde piyasalaşma sürecinin hızlandığı bir dönem olmuştur. Enerji yatırımlarına ilgisi artan özel sektörün elektrik enerjisi kurulu güç içerisindeki payı 2006 yılı sonundaki yüzde 41,5'den 2012 yılı sonu itibarıyla yüzde 56,6'ya, elektrik üretimindeki payı ise yüzde 51,9'dan yüzde 62'ye yükselmiştir. Kamu elektrik üretim ve dağıtım varlıklarının özelleştirilmesi kapsamında özellikle dağıtım alanında büyük ilerleme sağlanmıştır. Dağıtım tesislerinin tamamının 2013 yılı sonu itibarıyla özel sektör tarafından işletiliyor olması öngörülmektedir. Üretim özelleştirmesinde ise kısmi bir ilerleme kaydedilmiştir.

223. 2012 yılı sonu itibarıyla 12.290 km'ye ulaşan doğal gaz iletim hattı ile 72 il merkezine doğal gaz tedarik imkânı sağlanmıştır. Boru Hatları İle Petrol Taşıma Anonim Şirketinin (BOTAŞ) uhdesinde bulunan doğal gaz sözleşmelerinin 4 milyar metreküplük kısmının özel sektöre devri tamamlanmıştır. BOTAŞ'ın Batı Hattı gaz kontratını yenilememesi sonrasında, ihracatçı ülke ile özel sektör arasında imzalanan anlaşmalarla 6 milyar metreküplük gazın ithalat izni özel sektöre geçmiş, böylece özel sektörün Batı Hattından ithal ettiği gaz hacmi 10 milyar metreküpe yükselmiştir.
224. Yenilenen Elektrik Piyasası Kanunuyla enerji borsasının kurulması öngörölmüş, yatırımların hızlandırılmasını teminen ön lisans mekanizması getirilmiş, yatırımcılara sağlanan teşviklerin süresi uzatılmıştır. Elektrik ticaretinin sağlanması amacıyla Avrupa Elektrik İletim Sistemi İşletmecileri Birliği (ENTSO-E) sistemine deneme senkron paralel bağlantısı gerçekleştirilerek, ülkemiz ile Bulgaristan ve Yunanistan arasında elektrik alışverişi başlatılmıştır.
225. Enerji arz güvenliğinin sağlanması amacıyla yenilenebilir enerji kaynaklarından elektrik üretimine yönelik teşvik sistemi iyileştirilerek yerli ekipman imalatı desteklenmiş, yerli kömür sahaları elektrik üretimi amacıyla özel sektöre açılmış, 4.800 MW gücünde Akkuyu Nükleer Güç Santralini (NGS) yapımı için Rusya Federasyonu ile anlaşma imzalanmıştır. Ayrıca, Sinop'ta 4.480 MW gücünde ikinci bir NGS'nin kurulması için Japonya ile anlaşma imzalanmıştır. Afşin-Elbistan linyit yataklarının elektrik üretiminde değerlendirilmesi için Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) ile ikili işbirliği anlaşması imzalanmış, Tuz Gölü Doğal Gaz Yeraltı Depolama Projesinin yapımına başlanmış, Azerbaycan ile Trans-Anadolu Doğal Gaz Boru Hattı (TANAP) projesinin gerçekleştirilmesine yönelik hükümetler arası ikili anlaşma imzalanmıştır.
226. Enerji Verimliliği Kanunuyla enerjinin verimli kullanımını teşvik eden ve zorunlu kılan düzenlemeler getirilmiş, 2012 yılında yayımlanan Enerji Verimliliği Strateji Belgesiyle 2023 yılına kadar enerji yoğunluğunun en az yüzde 20 oranında azaltılması hedeflenmiştir.
227. Bütün bu olumlu gelişmelere karşın, linyit haricinde fosil yakıtlar bakımından zengin rezervlere sahip olmayan Türkiye'nin enerji arzındaki dış bağımlılığı önemli ölçüde devam etmektedir. Bu bağımlılığı azaltmak için, yerli kaynakların enerji üretiminde mümkün olan en yüksek oranda değerlendirilmesi gerekmektedir. Benzer şekilde, enerji üretiminden iletime, dağıtımdan kullanımına kadar olan bütün süreçlerde verimliliğin artırılması, israfın önlenmesi ve enerji yoğunluğunun hem sektörel hem de makro düzeyde azaltılması, enerji arzındaki dış bağımlılığın etkilerinin hafifletilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

b. Amaç ve Hedefler

228. Enerjinin nihai tüketiciye sürekli, kaliteli, güvenli, asgari maliyetlerle arzını ve enerji temininde kaynak çeşitlendirmesini esas alarak; yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarını mümkün olan en üst düzeyde değerlendiren, nükleer teknolojiyi elektrik

üretiminde kullanmayı öngören, ekonominin enerji yoğunluğunu azaltmayı destekleyen, israfı ve enerjinin çevresel etkilerini asgariye indiren, ülkenin uluslararası enerji ticaretinde stratejik konumunu güçlendiren rekabetçi bir enerji sistemine ulaşılması temel amaçtır.

Tablo 8: Enerji Sektöründe Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012 ¹	2013	2018
Birincil Enerji Talebi (BTEP)	99.642	119.302	123.600	154.000
Elektrik Enerjisi Talebi (GWh)	174.637	241.949	255.000	341.000
Kişi Başı Birincil Enerji Tüketimi (TEP/kişi)	1,44	1,59	1,62	1,92
Kişi Başı Elektrik Enerjisi Tüketimi (kWh/kişi)	2.517	3.231	3.351	4.241
Doğal Gazın Elektrik Üretimindeki Payı (%)	45,8	43,2	43,0	41,0
Yenilenebilir Kaynakların Elektrik Üretimindeki Payı (%)	25,3	27,0	27,7	29,0
Elektrik Kurulu Gücü (MW)	40.565	57.058	58.500	78.000
Enerji Yoğunluğu (TEP/1000 Dolar)²	0,288	0,276	0,272	0,243

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve TEİAŞ'a aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

Not: TEP: Ton Eşdeğer Petrol, BTEP: Bin TEP, GWh: Milyon kilowatt-saat

(1) 2012 yılına ilişkin elektrikle ilgili veriler gerçekleşme değerleri olup, birincil enerji ve enerji yoğunluğuyla ilgili veriler gerçekleşme tahminleridir.

(2) İklim etkisinden arındırılmış 2000 yılı dolar fiyatlarıyla

c. Politikalar

229. Kamu kesiminin düzenleyici ve denetleyici rolü çerçevesinde, bir taraftan rekabetçi piyasanın ve uygun bir yatırım ortamının oluşumu desteklenirken diğer taraftan arz güvenliği yakından takip edilecektir. Kamu kesimi ancak piyasaların arz güvenliğini sağlamada yetersiz kalması halinde yatırımcı olarak piyasanın sağlıklı işleyişine katkı sunacaktır.
230. Kamu elektrik üretim tesislerinin önemli bir bölümü ile dağıtım varlıklarının tümünün özelleştirilmesi tamamlanacaktır. Kamu kesimi özelleştirmelerin dışında tuttuğu santrallerle elektrik üretimine devam edecek, iletim ve toptan satış faaliyetlerini sürdürecektir.
231. Birincil enerji kaynakları bazında dengeli bir kaynak çeşitlendirmesine ve orijin ülke farklılaştırmasına gidilecek, üretim sistemi içinde yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarının payı azami ölçüde yükseltilecektir.
232. Kamu sahipliğinde kalacak elektrik iletiminde, yatırımlar elektrik sisteminin güvenliğini koruyacak şekilde sürdürülecektir. Yenilenebilir enerji kaynaklarından sağlanan elektrik üretiminin sistem güvenliğini riske atmadan şebekeye entegrasyonu amacıyla gerekli yatırımlar gerçekleştirilecektir.

233. Petrol ve doğal gazda olağanüstü durum arz stokları yeterli düzeyde oluşturulacaktır. Tuz Gölü Doğal Gaz Yeraltı Depolama Projesi ile Trakya’da yer alan doğal gaz depolama tevsii projeleri tamamlanacaktır. Doğal gaz iletim ve dağıtım ağı ülke sahilinde genişletilecek ve talep noktalarına doğal gaz ulaştırılacaktır.
234. Akkuyu NGS’nin ilk ünitesinin Plan dönemi içinde inşası büyük oranda tamamlanacaktır. Ayrıca, Sinop’ta ikinci bir NGS’nin ilk ünitesinin inşasına başlanacaktır. Plan döneminde 5.000 MW’lık üçüncü bir NGS’nin saha belirleme, ön fizibilite ve yatırım hazırlıklarına başlanacaktır.
235. Nükleer enerji alanında hukuki ve kurumsal altyapı güçlendirilecektir. Nükleer alandaki faaliyetlerin güvenli ve emniyetli bir şekilde yürütülmesini tespit ve teyit etmek için bağımsız, güçlü ve yetkin bir nükleer düzenleme ve denetleme sistemi oluşturulacaktır.
236. Radyoaktif atıkların depolanması, yönetimi, tasfiyesi politikaları; kamuoyunun sağlıklı bilgilendirilmesi ve şeffaflık hususlarına önem verilerek oluşturulacaktır. Nükleer teknoloji alanında ülkemizde yetkinlik kazanılması ve başta inşaat olmak üzere yerli katkının artırılması desteklenecektir.
237. Yerli kömür kaynakları özel sektör eliyle yüksek verimli ve çevre dostu teknolojiler kullanılarak elektrik enerjisine dönüştürülecektir. Afşin-Elbistan havzası linyit rezervleri elektrik üretimi için değerlendirilecektir. Küçük rezervli kömür yataklarının bölgesel enerji üretim tesislerinde değerlendirilmesi sağlanacaktır.
238. Enerji Verimliliği Stratejisi etkin bir şekilde uygulanacak ve enerjinin tüm sektörlerde verimli bir şekilde kullanımı sağlanacaktır. Kamu elinde kalması öngörülen termik ve HES’lerin rehabilitasyonları tamamlanacak, elektrikte kayıp-kaçak oranları en alt düzeye indirilecektir.
239. Enerji sektöründe hızlı ve etkin bir piyasa gözetimi ve denetimi sağlanacaktır. Serbest piyasada yatırım ve işletme kararları için bir referans fiyat oluşturması beklenen enerji borsasının oluşumu tamamlanacak ve sağlıklı bir şekilde işlemesi temin edilecektir.
240. Türkiye’nin mevcut jeostratejik konumunun etkin bir biçimde kullanılmasıyla enerji üreticisi ve tüketicisi ülkeler arasında transit ve terminal ülke olunması sağlanacaktır. Ceyhan’ın uluslararası petrol piyasasında ana dağıtım noktalarından ve petrol fiyatlarının teşekkülünde önemli merkezlerden biri olması yolundaki çalışmalar sürdürülecektir.
241. Avrupa’ya gaz satışında ve iletiminde aktif bir rol üstlenilecek, komşu ülkelerle elektrik ticareti kapasitesinin artırılmasına yönelik altyapı oluşturulacaktır. TANAP projesi tamamlanacak, ENTSO-E sistemi ile tam entegrasyon sağlanacak, diğer komşu ülkelerle yürütülen yüksek gerilim elektrik iletim hattı projeleri bitirilecektir.

2.2.6. Madencilik

a. Durum Analizi

242. Türkiye’de madencilik sektörünün GSYH içerisindeki payı 2006 yılında yüzde 1,2 iken, 2012 yılında yüzde 1,5’e yükselmiştir. Toplam ihracat 2006 yılında 1,1 milyar dolar iken 2012 yılında 3,2 milyar dolara yükselmiş olup, ihracatın büyük bir kısmı doğal taş, bakır, çinko, krom, feldspat ve bordan oluşmaktadır. Toplam ithalat 2006 yılında 22 milyar dolar iken 2012 yılında 42,2 milyar dolara yükselmiş olup, bunun yaklaşık 39,5 milyar dolarlık kısmını ham petrol ve doğal gaz, 1,1 milyar dolarlık kısmını taşkömürü, 1,1 milyar dolarlık kısmını ise demir oluşturmaktadır.

243. Enerjide dışa bağımlılığın azaltılmasına ve sanayide hammadde ihtiyacının karşılanmasına yönelik maden, enerji hammaddeleri ve jeotermal kaynak arama yatırımları için ayrılan kaynaklar önemli oranda artırılmıştır. Bu kapsamda, 2006-2013 döneminde maden ve jeotermal kaynak aramaları için Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğüne (MTA) ayrılan ödenek 2006 yılında 32 milyon TL iken, 2013 yılında 200 milyon TL’ye, petrol ve doğalgaz aramaları için TPAO’ya ayrılan ödenek ise aynı yıllarda 450 milyon TL’den, 1.050 milyon TL’ye çıkarılmıştır. Petrol ve doğal gazda yerli üretimi artırmak amacıyla, arama faaliyetlerinin aksamadan yürütülmesini teminen 2012 yılında bir sismik araştırma gemisi alınmıştır. Diğer taraftan, TPAO ve BOTAŞ tarafından yurtdışında başlatılan petrol ve doğal gaz arama çalışmaları devam etmektedir. Bunun yanında, MTA’nın tam donanımlı ulusal araştırma gemisinin yapım çalışmalarına devam edilmektedir.

244. Gelişmekte olan ülkelerin, özellikle Çin ve Hindistan’ın, hızlı büyüme eğilimleri, dünya maden piyasasını etkileyerek maden fiyatlarında yüksek artışlara neden olmuştur. ABD, AB, Japonya, Güney Kore ve Çin gibi dünyanın önde gelen gelişmiş ve gelişmekte olan ekonomileri, hammaddelerin arz ve talep odaklı yönetimi konusunda çalışmalar yürütmekte ve kendi hammadde yönetimi stratejilerini geliştirip uygulamaktadır. Bu durum ülkemizin de bu konuda inisiyatif geliştirmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır.

245. 2007 yılında yürürlüğe giren Jeotermal Kaynaklar ve Doğal Mineralli Sular Kanunu ve 2010 yılında Maden Kanununda yapılan çeşitli düzenleme ve değişikliklerle mevzuattaki dağınıklık giderilmiş ve bu kaynakların daha etkin kullanımına yönelik yasal altyapı tesis edilmiştir.

246. Bor ürünleri ihracatı önemli bir artışla 2006 yılındaki 367 milyon dolar seviyesinden 2012 yılı itibarıyla 797 milyon dolar seviyesine ulaşmış ve yüzde 46’lık pazar payıyla Türkiye, bor ürünleri ihracatında dünyadaki lider konumunu sürdürmüştür. Ayrıca, ham mermer ihracatı 2006 yılındaki 238 milyon dolar seviyesinden 2012 yılı itibarıyla 881 milyon dolar seviyesine ulaşmıştır. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde gerçekleştirilen arama faaliyetleri sonucunda bilinen linyit kömürü rezervi 8,3 milyar tondan 12,8 milyar tona çıkmış, 38 yeni jeotermal sahası keşfedilmiştir. Bununla

birlikte, ülkemizin önemli potansiyele sahip olduğu jeotermal, linyit, mermer, bor, krom gibi yer altı kaynaklarımızın daha yüksek katma değer yaratacak şekilde ekonomiye kazandırılması önem arz etmektedir.

247. Madencilik sektöründe; ruhsat güvencesinin artırılması, karmaşık ve uzun izin süreçlerinin basitleştirilmesi, ihraç edilen madenlerin yurtiçinde işlenerek oluşan katma değer artırılması, başta özel kesim olmak üzere arama faaliyetlerinin artırılması, kamu kuruluşlarının yeniden yapılandırılması ve verimliliklerinin artırılması, madencilik faaliyetlerinin diğer sektör faaliyet ve yatırımlarıyla eşgüdümlü şekilde planlanması, madencilik firma ve işletmelerindeki ölçek ve teknoloji sorununun giderilmesi ihtiyacı devam etmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

248. Ülkemiz maden potansiyelinin sağlıklı tespit edilmesi, üretim için gerekli hammadde arz güvenliğinin sağlanması ve madenlerin yurtiçinde işlenip katma değerinin yükseltilerek ülke ekonomisine katkısının artırılması temel amaçtır.

Tablo 9: Madencilik Sektöründe Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012	2013	2018
Madencilik Katma Değerinin GSYH'ya Oranı (Cari Fiyatlarla, %)	1,2	1,5	1,5	1,5
Madencilik İhracatı (Milyar Dolar)	1,1	3,2	3,8	7,0
Bor İhracatı (Milyar Dolar)	0,4	0,8	0,9	1,5
Sondaj Metrajı (Bin Metre)¹	500	1.000	1.300	3.000
Görünür Linyit Rezervi (Milyar Ton)	8,3	12,8	14,0	18,0

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri TÜİK ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

(1) 2006 ve 2012 yılı verileri tahmini değerlerdir.

c. Politikalar

249. Enerji üretiminde dışa bağımlılığın azaltılması hedefiyle uyumlu olarak; yurtiçi ve yurtdışında petrol ve doğal gaz arama faaliyetleri hızlandırılacak, linyit kömürü ve jeotermal gibi yerli kaynakların potansiyelinin tespitine yönelik arama faaliyetleri azami düzeye çıkarılacaktır. Kaya gazı konusunda ise kapsamlı araştırma faaliyetlerinin yürütülmesi sağlanacaktır.

250. Demir cevheri, mermer ve bor başta olmak üzere sanayi hammaddelerinin yurtiçinde arama ve üretimine öncelik verilecektir.

251. Türkiye ekonomisi için temel ve kritik olan hammaddelerin güvenli teminine yönelik strateji oluşturulacaktır. Kritik hammadde, maden ve minerallerin ülke dışına çıkarılmasında düzeni sağlayacak bir sistem kurulacaktır.

252. Ülkeler ve ülke grupları tarafından belirlenen kritik hammaddeler listesiyle ilgili olarak, başta Nadir Toprak Elementleri olmak üzere, Türkiye'de yer alan hammaddelerin aranması ve üretilmesine yönelik arama programı başlatılacaktır.

253. Madencilik sektörünün iş güvenliği ve çevre mevzuatına uyumu geliştirilecektir.

254. Krom ve mermer gibi madencilik ürünlerinin yurtiçinde işlenmesi ve oluşan katma değer artırılması sağlanacaktır.

255. Küresel ölçekli ve rekabet gücü yüksek madencilik şirketleri oluşturulması desteklenecektir.

2.2.7. Lojistik ve Ulaştırma

a. Durum Analizi

256. Son yıllarda hızlı bir gelişme gösteren lojistik, hem kendi içinde taşıdığı büyüme potansiyeli hem de Türkiye'nin birçok ekonomik hedefe ulaşmasında oynayacağı temel rol itibarıyla büyük öneme sahiptir. Taşımacılık, depolama, paketleme, gümrükleme ve nihai tüketiciye erişimi de kapsayan lojistik hizmetlerinin dünya genelindeki hacmi gün geçtikçe artmaktadır. Lojistik altyapısı gelişmiş ülkelerin ticaret faaliyetlerinin daha etkili ve verimli olduğu görülmektedir.

257. Lojistik Performans Endeksine göre 155 ülke arasında 2007 yılında 34'üncü sırada, 2010 yılında 39'uncu sırada bulunan Türkiye, 2012 yılı itibarıyla 27'nci sıraya yükselmiştir. Lojistikle ilgili yetkiler farklı kamu kurumları arasında dağıtılmış olduğundan bu alanda etkin bir koordinasyona ihtiyaç bulunmaktadır. TCDD tarafından yapımı devam eden 18 adet lojistik merkezden 3'ü işletmeye açılmış, 4'ünün ise birinci etap inşaat işleri tamamlanmıştır.

258. Dünyada ön plana çıkan güvenli, dakik, daha kısa sürede ve daha konforlu ulaşım talepleri son yıllarda ulaştırmanın gelişimini hızlandırmıştır. Bu gelişme çerçevesinde, lojistik hizmetleriyle desteklenen ulaştırma türlerinin bütünleşmiş bir şekilde işletimini, verimli ve etkili bir ulaştırma altyapısı oluşturulmasını ve ulaştırma türlerinde güvenliği öne çıkaran sürdürülebilirlik kavramını da göz önünde bulundurarak, insan faktörünü önceleyen ve çevreye zararı en aza indirgeyen politikaların uygulanması gerekliliği ortaya çıkmıştır.

259. Ülkemizde şehirlerarası yolcu taşımalarının yaklaşık yüzde 90,5'i, yük taşımalarının ise yaklaşık yüzde 87,4'ü karayoluyla gerçekleşmektedir. Taşımaların ulaştırma türleri arasında dengeli bir şekilde paylaşılması ihtiyacı devam etmektedir.

260. Karayolu baskın yapı, çevresel sorunlar ve karayolu güvenliği sorunlarını da beraberinde getirmektedir. Bölünmüş yolların devreye girmesiyle sağlanan iyileşmeye rağmen, trafik kazalarındaki can kayıpları ve ekonomik kayıplar önemli bir sorun olmaya devam etmektedir.

261. Karayolları Genel Müdürlüğü'nün 2007 yılında Ulaştırma Bakanlığına bağlanması, Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığının kurulması ve Denizcilik Müsteşarlığının da Bakanlık bünyesine alınmasıyla birlikte Türkiye'de ulaştırmayla ilgili kurumlar tek çatı altında toplanmıştır.

262. 2012 yılı sonunda otoyol ağının uzunluğu 2.236 km'ye, bölünmüş yol uzunluğu otoyollarla birlikte 22.253 km'ye, ağır taşıt trafiğine uygun bitümlü sıcak karışım (BSK) kaplamalı yol ağı uzunluğu ise 15.386 km'ye ulaşmıştır. Bu kapsamda 15.000 km uzunluğunda bölünmüş yol ağı hedefi ve 14.500 km BSK'lı yol ağı uzunluğu hedefi aşılmıştır. Karayolu yolcu taşımacılığında piyasanın kendi içerisinde ve diğer taşımacılık türlerinden gelen rekabet baskısı sonucu hizmet kalitesi yükselmiştir.
263. 2012 yılı sonu itibarıyla 8.770 km'si konvansiyonel ana hat, 2.350 km'si tali hat ve 888 km'si yüksek hızlı tren hattı olmak üzere toplam 12.008 km demiryolu ağı bulunmaktadır. 2009 yılında Ankara-Eskişehir, 2011 yılında Ankara-Konya, 2013 yılında ise Eskişehir-Konya arası yüksek hızlı tren hattı işletmeye alınmıştır. Ayrıca, Gebze-Eskişehir hattının tamamlanarak 2013 yılında Ankara-İstanbul hızlı tren seferlerinin başlatılması öngörülmektedir.
264. Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi Hakkında Kanunla TCDD şebekesinin özel kesime açılması ve yük taşımacılığında rekabetçi bir piyasanın oluşturulması yönünde yeniden yapılandırma süreci başlatılmıştır. Demiryolu taşıtları imalat sanayiinde özel kesimin katılımının artırılması hedefi kapsamında TCDD ile yerli ve yabancı şirketler arasında işbirlikler kurulmuş, bu doğrultuda Adapazarı'nda demiryolu araçları, Çankırı'da hızlı tren makasları ve Sivas'ta beton travers üretimine başlanmıştır.
265. Dünya denizyolu taşımacılığı küresel krizden olumsuz yönde etkilenmiştir. Bununla birlikte Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde limanlarda yapılan toplam elleçleme miktarı yıllık ortalama yüzde 8, konteyner elleçleme miktarı ise yıllık ortalama yüzde 11 artış göstermiştir. Türk bayraklı deniz ticaret filosu 2006 yılı sonunda 7,3 milyon DWT iken 2012 yılı sonunda 10,3 milyon DWT'ye ulaşmış, dünya filoları arasında 25'inci sırada yer almıştır. Ancak, denizyoluyla gerçekleştirilen dış ticaret taşımalarının 2006 yılında yüzde 21'i Türk bayraklı filoyla gerçekleştirilirken, 2012 yılında bu oran yüzde 14'e düşmüştür.
266. Paris Memorandumunda beyaz bayrağa geçilmiş, bayrak, liman ve kıyı devleti denetiminde önemli gelişmeler sağlanmış, Otomatik Tanımlama Sistemi uygulamaya konulmuştur. Böylece deniz emniyeti konusunda önemli bir gelişme sağlanmıştır.
267. Türkiye'nin artan dış ticaretini karşılamak ve bölgesel bir aktarma merkezi olmasını sağlamak için büyük ölçekli limanlardan Mersin Konteyner Limanı ve Filyos Limanının etüd-projeleri tamamlanmış ve Çandarlı Limanının yapımına başlanmıştır. 2010 yılında Kıyı Yapıları Master Planı tamamlanmış, ancak ilgili kurumların rehber olarak kullanacağı şekilde hayata geçirilememiştir.
268. Havayolu taşımacılığında vergi ve katkı paylarında indirimler başta olmak üzere, yapılan düzenlemeler çerçevesinde pazara yeni taşıyıcıların girmesiyle talepte yaşanan yüksek hızlı büyüme devam etmiştir. 2006 yılında 61,7 milyon olarak gerçekleşen toplam havayolu yolcu trafiği, yıllık ortalama yüzde 13'lük büyümeyle

2012 yılında 131 milyon yolcuya ulaşmıştır. 2006 yılında 42 olan aktif hava meydanı sayısı 2012 yılında 49'a yükselmiştir.

269. GAP Uluslararası Havalimanı ve Hatay Havalimanı tamamlanarak hizmete açılmıştır. Kayseri, Denizli, Trabzon, Merzifon, Sivas, Balıkesir-Koca Seyit, Batman, Erzincan, Malatya, Kars, Iğdır, Elazığ, Ağrı, Adıyaman, Adana, Gökçeada meydanlarında yeni terminal binaları hizmete girmiştir. Ayrıca Yap-İşlet-Devret yöntemiyle yapılan Milas-Bodrum Havalimanı dış hatlar terminali, Sabiha Gökçen Havalimanı iç ve dış hatlar terminalleri, Adnan Menderes Havalimanı dış hatlar terminali, Esenboğa Havalimanı iç ve dış hatlar terminali ve Zafer Havalimanı hizmete açılmıştır.
270. Gümrük hizmetlerinin etkin sunulması, dış ticarete sürenin kısılmasını ve lojistik sürecinin daha etkin bir hale gelmesini sağlamaktadır. KÖİ yöntemiyle gümrük kapıları modernize edilmiş, gümrük uygulamalarında bilgi teknolojileri kullanımı yaygınlaştırılmış, yetkilendirilmiş yükümlü statüsüyle gümrük işlemleri azaltılmış, ikili işbirliği anlaşmalarıyla ülkeler arası gümrük işlemlerinin sadeleştirilmesi sağlanmıştır. Dış ticaretin gelişmesine paralel olarak yeni gümrük kapılarının açılması, modernizasyonlara devam edilmesi ve tesislerin donanım ihtiyaçlarının giderilmesi önem arz etmektedir.
271. Posta hizmetlerinin kişisel haberleşmedeki önemi giderek azalmış, bu hizmetler ticaret ve kurumlar arası iletişimin önemli bir altyapısı haline dönüşmüştür. Kargo ve lojistik hizmetlerinin aynı altyapı üzerinden sunulması nedeniyle birçok şirket bu hizmetleri bir arada sunmaktadır.
272. Posta sektöründe serbestleşmeyi başlatan, işletme ve regülasyon faaliyetlerini ayıran ve Posta ve Telgraf Teşkilatını (PTT) yeniden yapılandıran Posta Hizmetleri Kanunu yürürlüğe girmiştir. Kanunla posta sektörünü düzenleme ve denetleme görevi Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuna verilmiştir.

b. Amaç ve Hedefler

273. Türkiye'nin lojistikte bölgesel bir üs olması sağlanarak; lojistik maliyetin düşürülmesi, ticaretin geliştirilmesi ve rekabet gücünün artırılması temel amaçtır. Lojistikte ulaştırma, depolama, envanter yönetimi ve gümrükleme alt maliyetleri göz önünde bulundurularak, transit taşıma süresinin kısaltılması, hasarsız teslim oranının yükseltilmesi, güvenilirlik ve hız unsurları öne çıkarılarak müşteri hizmet düzeyinin artırılması hedeflenmektedir.
274. Yük ve yolcu ulaştırma hizmetlerinin etkin, verimli, ekonomik, çevreye duyarlı, emniyetli bir şekilde sağlanması; yük taşımacılığında, kombine taşımacılık uygulamalarının geliştirilerek demiryolu ve denizyolunun paylarının artırılması, kalitenin ve güvenliğin yükseltilmesi ve ulaştırma planlamasında koridor yaklaşımına geçilmesi esastır.

Tablo 10: Lojistik ve Ulaştırmada Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012	2013	2018	2014-2018 ¹
Lojistik					
Lojistik Performans Endeksi Sıralaması	34 ²	27	27	<15	---
Karayolu					
Bölünmüş Yol (km)	8.735	20.017	21.067	25.272	3,7
Otoyol (km)	2.025	2.236	2.256	4.000	12,1
BSK (km)	8.855	15.386	18.486	39.552	16,4
Trafik (Milyar Taşıt-km)	65	94	98	119	4,0
Yolcu Taşıma (Milyar Yolcu-km)	188	259	276	321	3,1
Yük Taşıma (Milyar Ton-km)	177	216	232	294	4,9
Karayolu Ağı Yoğunluğu (km/1000 km ²)	82	83	84	87	0,7
Otoyol Ağı Yoğunluğu (km/1000 km ²)	2,60	2,85	2,88	5,11	12,1
Demiryolu³					
Konvansiyonel Ana Hat Uzunluğu (km)	8.697	8.770	8.961	10.556	3,3
Hızlı Tren Hat Uzunluğu (km)	0	888	1.376	2.496	14,6
Elektrikli Hat Yüzdesi	21	26	29	70	19,3
Sinyalli Hat Yüzdesi	28	33	35	80	18,0
Yük Taşıma (Milyar Net Ton-km)	9,6	10,9	12,4	22,5	12,7
Karasal Yük Taşımacılığında Demiryolunun Payı (%)	5,1	4,8	5,1	7,1	6,8
Denizyolu					
Konteyner (Milyon TEU)	3,9	7,2	8,1	13,8	11,2
Yükleme-Boşaltma (Milyon Ton)	248	388	418	615	8,0
Türk Bayraklı Deniz Ticaret Filosu (Milyon DWT)	7,3	10,3	11,0	14,0	4,9
Havayolu					
Havayolu Yolcu Sayısı (Milyon Yolcu)	62	131	151	232	9,0

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı ve TÜİK'e aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

(1) 2014-2018 dönemi yıllık ortalama değişimi göstermektedir.

(2) 2007 değeridir.

(3) Yük taşımacılığı yurtiçi ve uluslararası taşımaların toplamıdır. 2012 ve 2013 yıllarında Ankara-İstanbul Hızlı Tren çalışmaları ve yol yenilemeleri nedeniyle şebekede hat kapatmaları yaşanmaktadır. Bu nedenle taşımacılık olumsuz yönde etkilenmektedir.

c. Politikalar

275. Ulaştırma türleri ve koridorları, lojistik merkezler ve diğer lojistik faaliyetleriyle bütünleşik Lojistik Master Planı hazırlanarak hayata geçirilecektir. Bu çerçevede, lojistik merkezler için yer seçiminde rehber niteliği taşıyacak şekilde ölkemizin ulaştırma alternatiflerini gösteren ulaştırma koridor haritalarının çıkarılması sağlanacaktır.

276. Lojistik merkezlerin ölk genelinde planlanması ve yatırımlarında; bölgesel potansiyel ve ihtiyaçlar dikkate alınacak, kombine taşımacılık bağlantılarının

yapılmasına özen gösterilecek, kullanıcıların gereksinimleri gözetilerek, tüm lojistik hizmet sağlayıcılarının eşit şartlarda yararlanacağı kamu-özel işletim modelinin etkin bir şekilde kullanılması sağlanacaktır.

277. Lojistik pazarında faaliyet gösteren firmaların yeterli ölçek büyüklüğüne ulaşması desteklenecektir.
278. Lojistik alanında kamu kurum ve kuruluşları arasında etkin bir koordinasyon ve işbirliği mekanizması oluşturulacaktır.
279. Ulaştırma koridorlarında uygun hacim ve mesafelerde en avantajlı ulaşım türü belirlenerek, bu kapsamda denizyolu ve demiryolu taşımacılığı özendirilecek ve kombine taşımacılık imkânları geliştirilecektir. Enerji verimliliğini, temiz yakıt ve çevre dostu araç kullanımını sağlayan ulaşım sistemlerine öncelik verilecektir.
280. Önemli ticaret merkezlerinden olmaya devam edecek AB'nin ulaştırma ağlarına (TEN-T) bağlantı sağlayacak projeler başta olmak üzere tüm komşu ülkelere ve yeni pazarlara erişimi kolaylaştıracak güzergâhlara önem verilecektir.
281. Karayollarında kuzey-güney hattında koridor yaklaşımı da dikkate alınarak Ovit ve Cankurtaran tünellerinin de üzerinde yer aldığı öncelikli güzergâhların ve komşu ülkelerle ticareti geliştirecek koridorların yapımına devam edilecektir.
282. Karayollarında; önleyici bakım kavramının esas alındığı ve bakım-onarım hizmetlerinin zamanında ve yeterli düzeyde karşılanmasını temin edecek etkin bir üstyapı yönetim sistemi tesis edilecektir. Bakım ve onarım hizmetlerinin ağırlıklı olarak özel kesim marifetiyle yürütülmesi için gerekli hukuki ve kurumsal düzenlemeler hayata geçirilecektir.
283. Karayolu taşımacılığında kayıt dışılık önlenerek, mali ve mesleki yeterliliğe sahip verimli işletmelerin kurulması ve piyasadaki atıl kapasitenin azaltılması teşvik edilecektir.
284. Trafik güvenliğinin en üst seviyede tesis edilebilmesi için denetim hizmetleri; araç tescil ve sürücü belgelendirme gibi idari faaliyetlerden ayrıştırılacak ve söz konusu faaliyetler için müstakil birimler kurulacaktır.
285. Karayolu Trafik Güvenliği Stratejisi ve Eylem Planı'nda yer alan trafik kazası nedeniyle meydana gelen ölümlerin yüzde 50 oranında azaltılması hedefi doğrultusunda Trafik Elektronik Denetim Sistemlerinin kullanımı Akıllı Ulaşım Sistemleriyle entegre bir şekilde yaygınlaştırılacaktır.
286. Hızlı tren ağı; Ankara merkez olmak üzere İstanbul-Ankara-Sivas, Ankara-Afyonkarahisar-İzmir, Ankara-Konya ve İstanbul-Eskişehir-Antalya koridorlarından oluşmaktadır. Plan dönemi sonuna kadar 393 km uzunluğundaki Ankara-Sivas ve 167 km uzunluğundaki Ankara (Polatlı)-Afyonkarahisar hızlı tren hatları işletmeye açılacaktır.

287. Trafik yoğunluğuna bağlı olarak belirlenen öncelik sırasına göre mevcut tek hatlı demiryolları çift hatlı hale getirilecektir. Ayrıca şebekenin ihtiyaç duyduğu sinyalizasyon ve elektrifikasyon yatırımları hızlandırılacaktır.
288. Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi Hakkında Kanun çerçevesinde TCDD'nin yeniden yapılandırılması tamamlanacak, demiryolu yük ve yolcu taşımacılığı özel demiryolu işletmelerine açılacaktır. TCDD şebekesi yenileme ve bakım-onarım hizmetlerinin özel kesim eliyle yürütülmesi esas olacaktır. TCDD'nin kamu üzerindeki mali yükü sürdürülebilir bir seviyeye çekilecektir.
289. Avrupa ile kesintisiz ve uyumlu demiryolu ulaşımının sağlanmasına yönelik teknik ve idari karşılıklı işletilebilirlik düzenlemelerine uyum sağlanacaktır.
290. İstanbul Yeni Havalimanının ilk etabı Plan dönemi sonuna kadar tamamlanacaktır. Havayolu sektöründe İstanbul'un uluslararası bir aktarma ve bakım-onarım merkezi olması desteklenecektir.
291. Rekabet ortamını tesis edebilmek için slot tahsisinde şeffaflık sağlanacak ve özel havayolu şirketlerinin pazara girişlerindeki engeller azaltılacaktır.
292. Artan dış ticaret taşımalarının Türk bayraklı gemilerle yapılabilmesini teminen filonun geliştirilmesi ve Türk bayrağının tercih edilmesi sağlanacaktır.
293. Türkiye'nin ihracat hedefine ulaşabilmesini teminen, yapılan planlamalar doğrultusunda doğru yer, zaman ve ölçekte liman kapasiteleri hayata geçirilecek, limanların demiryolu ve karayolu bağlantıları tamamlanacaktır. Çandarlı Konteyner Limanı tamamlanacak, Mersin Konteyner Limanı ve Filyos Limanının yapımına başlanacaktır.
294. Deniz emniyetine azami önem verilecek, Acil Müdahale Merkezleri ve yoğun limanlardaki Gemi Trafik Yönetim Sistemleri tamamlanacak, güvenli deniz izleme koridorları oluşturulacaktır.
295. Liman yönetiminde dağınıklığın giderilmesini ve kamu tarafından belirlenecek politikaların her bir limanın ihtiyaçları da göz önüne alınarak uygulanmasını sağlayacak, Türkiye'ye uygun bir liman yönetim modeli hayata geçirilecektir.
296. Dış ticaretteki gelişmelere paralel olarak gümrüklerin fiziki altyapısı iyileştirilecek, bilgi teknolojilerinin kullanımı ve tek pencere uygulaması yaygınlaştırılacak, gümrük işlemleri hızlandırılacak ve etkinleştirilecektir. İkili gümrük anlaşmaları ile gümrük işlemleri azaltılacak, tek durakta kontrol-ortak kapı kullanımı projeleri tamamlanacaktır.
297. Posta piyasasının serbestleştirilmesi sürecinde etkin düzenleme ve denetim yoluyla posta sektöründe rekabetçi bir piyasa oluşturulacaktır.

2.2.8. Ticaret Hizmetleri

a. Durum Analizi

298. Ticaret hizmetlerinde giderek artan modern işletme teknikleri ve teknoloji kullanımı yoluyla verimlilik ve performans artışları sağlanmış ve hızlı bir dönüşüm sürecine girilmiştir. Bu gelişmeler tarım ve sanayi sektörlerinde kalite ve verimliliğin artırılmasına katkı sağlamıştır. Sektörde geleneksel yapıdan, modern büyük mağazaların, zincir marketlerin yer aldığı bir yapıya geçiş olmuştur. Organize perakendeciliğin toplam perakendecilik içerisindeki payı hızlı bir yükseliş kaydederek yüzde 40 civarına ulaşmıştır. Organize perakendeciliğin ve başta elektronik ticaret olmak üzere yeni tedarik yöntemlerinin gelişmesiyle birlikte geleneksel kesimde iş kayıpları meydana gelmiştir.
299. Son yıllarda uluslararası piyasalardaki dalgalanmalardan en çok etkilenen sektörlerden birisi ticaret hizmetleri olmuştur. 2007-2012 döneminde toptan ve perakende ticaret hizmetleri yıllık ortalama yüzde 2,8 oranında büyümüştür. Toptan ve perakende ticaret hizmetlerinin GSYH içerisindeki payı 2006 yılında yüzde 12,5 iken 2012 yılında yüzde 12,2, toplam istihdam içerisindeki payı ise 2006 yılında yüzde 16,8 iken 2012 yılında yüzde 14,1 olmuştur.
300. 2007-2012 döneminde otel ve lokantacılık hizmetleri yıllık ortalama yüzde 2,8 büyümüştür. Otel ve lokantacılık hizmetlerinin GSYH içerisindeki payı 2006 yılındaki yüzde 2,2 seviyesinden 2012 yılında yüzde 2,4'e, toplam istihdam içerisindeki payı ise yüzde 4,6'dan yüzde 4,9'a yükselmiştir.
301. 2011 ve 2012 yıllarında ticari faaliyetleri büyük ölçüde düzenleyen Türk Ticaret Kanunu ve Türk Borçlar Kanunu günümüz sosyal ve ekonomik ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde yenilenmiştir.
302. Ticaret hizmetlerinde öncelikle modern tedarik zinciri yönetimi ve kombine taşımacılık sistemlerinin kurulmasına, teknoloji kullanımının artırılmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Sektörde kayıt dışılığın azaltılması için etkin denetim ve gözetim ile kurumlar arası koordinasyonun sağlanmasının yanında tüketici duyarlılığının artırılması önem taşımaktadır. Ayrıca, ticareti yapılan ürünlerin çevreye olan etkileri ile kalite ve hijyen sorunlarını gidermek üzere ürün ve sunum standartlarının geliştirilmesi ve piyasa denetim ve gözetiminin güçlendirilmesi ihtiyacı bulunmaktadır.
303. Ülkemizin nüfusu, ekonomik büyümesi, konumu, büyük şehirleri ile turizm potansiyeli ticaret hizmetlerinin gelişmesinde önemli fırsatlar olarak görülmektedir. Özellikle çevre ülkelerin gelişmekte olan pazarları da dışa açılmada önemli bir potansiyel taşımaktadır. Bilgisayar kullanımının ve çevrimiçi işlemlere güvenin giderek artmasıyla birlikte elektronik ticaretin yaygınlaşması ve böylece ticaret hizmetlerinde iş hacminin artması beklenmektedir. Ayrıca, gerek yöresel tatlarımızın daha modern ve kaliteli sunumlarla geniş kitlelere ulaştırılması, gerekse uluslararası

büyük zincirlerin tecrübelerini ülkemize taşımalarıyla lokantacılık sektöründe iş hacminin artacağı tahmin edilmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

304. Ticaret faaliyetlerinde yüksek katma değerli hizmet üretiminin ve verimlilik artışının sağlanması, teknoloji kullanımı ve yeniliğin özendirilerek hizmet kalitesinin artırılması, rekabetin ve tüketicinin korunması ile sektör içi kesimler arasında dengeli gelişmeyi sağlayan bir ortamın tesis edilmesi temel amaçtır.

c. Politikalar

305. Toptan ve perakende ticaret hizmetleri sektörüne yönelik düzenlemelerde, sektörün girdi ve çıktı tarafı göz önüne alınarak, tarım ve imalat sanayii sektörleri ile tüketiciler üzerindeki etkileri çok yönlü olarak analiz edilecek ve piyasa işleyişinde ortaya çıkabilecek aksaklıklar giderilecektir.

306. Geleneksel toptan ve perakende sektörünün rekabet gücünü artırıcı tedarik ve satış faaliyetleri geliştirilecektir. Bu kesimde modern işletme teknikleri, yeni hizmet modelleri ve teknoloji kullanımı desteklenecektir.

307. Ticaret hizmetlerinde markalaşma ve kurumsallaşma kapasitesinin geliştirilmesi yoluyla işletmelerin özellikle yeni gelişen çevre ülke pazarlarına daha fazla açılması sağlanacaktır. Girişimcilerin yurtdışı pazarlara açılması amacıyla elektronik ticaret hizmetleri geliştirilecektir.

308. Tüketicinin korunmasıyla ilgili mevzuat, güncel gelişmelere uygun olarak yeniden düzenlenecek, uygulamalar iyileştirilecektir.

2.2.9. İnşaat, Mühendislik-Mimarlık, Teknik Müşavirlik ve Müteahhitlik Hizmetleri

a. Durum Analizi

309. Küresel krizin de etkisiyle 2008 ve 2009 yıllarında hızla daralan inşaat sektörü, kriz sonrasında güçlü bir toparlanma göstermiş, ancak 2012 yılında azalan ekonomik büyüme hızına paralel şekilde sektörel büyüme oranı yüzde 0,6'da kalmıştır. Bu durum, inşaat sektörünün, ekonomik kriz dönemlerinde ekonominin geneline göre çok daha hızlı küçülen, krizlerden çıkışta ise ekonominin geneline oranla daha hızlı büyüyen yapısal özelliğini yansıtmaktadır. 2007-2012 döneminde inşaat sektörünün GSYH içerisindeki payı yüzde 5 ila 6,5 arasında değişmiş, toplam istihdamdaki payı ise yüzde 5 ila 7 aralığında seyretmiştir.

310. Ülkemizde yurtiçi müteahhitlik hizmeti sunan çok sayıda yüklenici mevcuttur. Yurtiçi müteahhitlerin çoğu küçük ölçekli, şahıs veya aile şirketi vasfında olup, müteahhitlik alanında üretim kalitesinin artırılması, profesyonelleşme, teknik altyapı ve birikimin geliştirilmesi ihtiyacı bulunmaktadır. Sektörün katma değerinin artırılabilmesi için bilgi yoğun ve yüksek standartlarda projelere geçiş yapılması ve kalite odaklı rekabet ortamının oluşturulması gerekmektedir.

311. 2007 yılında yaklaşık 25 milyar dolar olan yurtdışı müteahhitlik hizmetleri taahhüt tutarı, küresel kriz ve Arap baharının etkisiyle 2011 yılında 19,9 milyar dolara gerilemiştir. Taahhüt tutarı 2012 yılında 27,2 milyar dolara yükselmiş ve Türkiye dünyanın en büyük 225 müteahhitlik firması listesinde 33 firmayla Çin'den sonra ikinci sırada yer almıştır. Ancak, yurtdışında üstlenilen işlerin büyük oranda konut, otel ve yol gibi emek yoğun projelerden oluştuğu görülmektedir. Yurtdışında rekabet gücünü koruyabilmek amacıyla yüksek nitelikli ve bilgi yoğun projelere ağırlık verilmesi önem taşımaktadır.
312. Yurtdışı müteahhitlik hizmetleri dolayısıyla elde edilen hizmet gelirleri yıllık yaklaşık 1 milyar dolar düzeyindedir. Bununla birlikte, yurtdışında üstlenilen taahhütler, yapı malzemesi ihracı, yurtdışında istihdam ve teknoloji transferi açılarından da ülkemize katkılar sağlamaktadır. Ayrıca, girişimci bir yapıya sahip olan müteahhitlerimiz yurtdışında farklı sektörlerde yatırımcı ve işletmeci olarak da faaliyet göstererek ilave potansiyel ortaya koymaya başlamıştır.
313. Yurtdışında birçok projeyi başarıyla yürüten sektörün yurtiçinde yüksek kalitede üretim gerçekleştirme konusunda eksiklikleri bulunmaktadır. Yurtiçinde yaşanan bu sorunun sebepleri arasında, yeterli denetimin gerçekleştirilememesi, teknik müşavirlik alanında yurtiçinde gelişmenin tam anlamıyla sağlanamaması ve inşaat sektörüyle ilgili standartların uluslararası seviyelerde olmaması sayılabilir. Ayrıca, çevreye duyarlılık ile iş sağlığı ve güvenliği alanındaki eksikliklerin giderilmesi amacıyla beşeri sermaye ile teknik ve fiziki altyapının geliştirilmesi ve teknik müşavirlik alanının güçlendirilmesi gerekmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

314. İnşaat sektörünün üretim ve hizmet kalitesini uluslararası standartlara ulaştırarak, yenilikçi bir anlayışla arz ve talebin yüksek katma değerli ve sürdürülebilir bir yapıya kavuşturulması ve sektörde teknik müşavirlik hizmetlerinin etkinleştirilmesi temel amaçtır.
315. Yurtdışı müteahhitlik hizmetlerinde Türkiye'nin, az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin altyapı ihtiyaçlarının karşılanması ile toplam taahhüt tutarı, kârlılık ve hizmet kalitesi bazında dünyada önde gelen ülkeler arasında yer alması hedeflenmektedir.

Tablo 11: Müteahhitlik Hizmetleri ve Yapı Malzemesi Alanlarında Gelişmeler ve Hedefler

(Milyar Dolar)

	2006	2012	2013	2018
Yurtdışı Müteahhitlik Hizmetleri İş Hacmi	24,3	27,2	30,0	50,0
Yapı Malzemesi İhracatı	12,5	22,5	25,0	45,0

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri Ekonomi Bakanlığına aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

c. Politikalar

316. İnşaat sektöründe, iç piyasada rekabet ortamının kalite ve yüksek nitelikli talep üzerine kurulması sağlanacaktır.
317. Yerli teknik müşavirlik firmalarının inşaat sektörünün tüm üretim süreçlerinde ve kamu-özel işbirliği projeleri ile kentsel dönüşüm gibi alanlarda daha etkin faaliyet göstermeleri temin edilecektir. Ayrıca, teknik müşavirlik firmalarının yurtdışı faaliyetlerinin desteklenmesine devam edilecektir.
318. Yurtdışı müteahhitlik hizmetlerinde kaliteyi artıran ve yapı malzemelerinin ihracat potansiyelini yükselten faaliyetler desteklenecektir.
319. Yapı denetim sistemine yönelik mevzuat, sistem ve uygulamalar gözden geçirilerek iyileştirilecektir.
320. İnşaat sektöründe işgücü niteliği yükseltilecek, iş sağlığı ve güvenliği uygulamaları geliştirilecektir.
321. Kullanıcı odaklı, güvenli, çevreyle barışık, enerji verimli ve mimari estetiğe sahip yapıların üretimi için tasarım ve yapım standartları geliştirilecektir.

2.3. YAŞANABİLİR MEKÂNLAR, SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE

322. İnsanların iş ve yaşam ortamlarının kalitesi temel kalkınma ve refah göstergelerinden biridir. Bölgesel gelişme, yerel ekonomilerin ve kırsal kesimin güçlendirilmesi, mekânsal gelişme ve şehirleşmenin dengeli oluşmasının sağlanması, her kesim için barınma ihtiyacının yeterli, sağlıklı ve güvenli bir şekilde giderilmesi gibi alanlarda insanı ve yaşam kalitesini daha çok merkeze alan bir yaklaşıma ihtiyaç vardır. Bu yaklaşım, yaşam mekânlarının, ekonomik gelişme ve rekabetçiliği desteklemek yanında afetlere dayanıklı, çevreye duyarlı, kültürel değerleri esas alacak, sosyal dayanışmayı ve kaynaşmayı teşvik edecek şekilde tasarlanması ve inşa edilmesini gerektirmektedir.
323. Batıdan doğuya ve gelişmekte olan ülkelere kayan üretim yoğunluğu ile uluslar üstü boyut kazanan yer seçimi tercihleri şehirleri ve şehirlerin rekabetçiliğini öne çıkaran yeni bir bölgesel gelişme ve şehirleşme olgusunu da beraberinde getirmektedir. Ekonomik coğrafya iyi planlanıp, şehirlerin mekân ve yaşam kalitesi daha üst düzeylere yükseltilebildiği takdirde, bu eğilim ülkemizin jeopolitik avantajlarını güçlendirecek, yatırımlar ve nitelikli insan kaynakları için çekim merkezi haline getirecektir. Bu amaca ulaşabilmesi büyüme, kalkınma, bölgesel gelişme ve mekânsal gelişme politikalarının uyumlu yürütülmesini eskisinden daha önemli hale getirmektedir.
324. Son yıllarda Türkiye’de, ekonomik ve sosyal kalkınma hızlanmış, kişi başına gelir ve refah düzeyinde önemli artışlar kaydedilmiştir. Ancak, bu iyileşme kent-kır

ayrımında, bölgeler arasında farklı düzeylerde gerçekleşmiş, yaşam alanlarına, mekân kalitesine ve çevresel standartlara farklı seviyelerde yansımıştır. Ülkemizde yerleşmelerin dağılımı ve düzeni; çalışma ve yaşam alanlarının kalitesi, işlevselliği, arazi kullanımlarının uyumu ve çevresel etkileri bakımından mevcut gelir ve kalkınma düzeyimize daha uygun bir hale getirilmesi gerekmektedir.

325. Son dönemde önemli ilerlemeler kaydedilmekle birlikte, bölgesel dengesizliklerin azaltılmasına olan ihtiyaç devam etmektedir. Bu dengesizlikler işsizlik, gelir dağılımı, toplumsal barış, güven, sosyal uyum, kaynakların atıl kalması ve potansiyelin kullanılamaması, aşırı göç gibi sorunların yanında şehirleşme ve yerleşme sorunlarımızın da ana kaynaklarından biri olarak önemini korumaktadır. Bu bakımdan bölgesel gelişme politikaları kapsamında kentsel ve kırsal alanda bütün yerleşimlerde temel yaşam kalitesi standartlarının sağlanması, kapsayıcı kalkınma ve fırsat eşitliği için mekânsal dezavantajların doğurduğu kısıtların asgari düzeye indirilmesi gerekmektedir.
326. Son yıllardaki nispi dengelenmeye rağmen, üretimin belirli bölgelerde yoğunlaşması, ülke genelinde gelişmişlik farklarının artmasına neden olmaktadır. Üretimin yurt sathına daha dengeli yayılabilmesi için bölgelerin rekabet güçlerini gözeterek ve birbirleriyle etkileşimini artıran, mekânsal boyutu da içeren bir üretim organizasyonuna olan ihtiyaç devam etmektedir.
327. Şehirlerimizde aşırı ve niteliksiz büyüme, barınma, trafik, güvenlik, altyapı, sosyal uyum ve çevre sorunları önemini korumaktadır. Şehirlerimizin önemli bir kısmının, bir taraftan bu tür riskleri yöneterek, uygun müdahalelerle yaşanabilir mekânlara dönüştürülmesi, diğer taraftan da kentsel imaj yönetimi ve markalaşma çabalarıyla çekim merkezi olması gözetilmesi gereken hususlardır.
328. Kentsel dönüşümün canlandırma, rehabilitasyon, restorasyon gibi farklı ihtiyaçlara yönelik uygulamaları da barındıran bir sistem bütünlüğüyle ele alınması uygulamanın etkinliğini artıracaktır. Uygun büyüklükteki alan tanımlaması ve iyi planlamayla, kentsel dönüşüm, hem kendi finansmanını üreten, hem de daha kaliteli, güvenli ve sağlıklı yaşam ortamları sunan etkili bir araç olma potansiyeli taşımaktadır. Diğer yandan, ülkemizdeki kentsel dönüşüm ihtiyacının büyüklüğüyle ortaya çıkardığı iş hacmi, başta malzeme sanayi olmak üzere birçok sektör için de geniş iş ve yatırım imkânları sunmaktadır. Gerekli şartlar hazırlandığında ülkemiz bu konuda uluslararası bir bilgi ve tecrübe birikimi elde ederek önemli bir rekabet gücü kazanabilecektir.
329. Şehir ve mekân kalitesinin birincil sorumluları olan mahalli idarelerin yönetim ilkesi etrafında yeniden yapılandırılması, mali ve kurumsal kapasitelerinin güçlendirilmesi ve yerindenlik ilkesi gereğince geliştirilmesi önemini korumaktadır. Bu kapsamda, sayısı 16'dan 30'a çıkan ve kırsal alanlar da dâhil bütün il sınırlarını kapsayacak şekilde hizmet sunma yükümlülüğü verilen büyükşehirlerin planlama, örgütlenme ve

hizmet sunum modelinin geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, kamu kuruluşları, üniversiteler, kalkınma ajansları, meslek örgütleri, odalar, STK'lar ve özel sektör örgütlerinin hizmet kapasitelerinin geliştirilmesi ve kendi aralarındaki ağ yapılarının güçlendirilmesi de yerel kurumsal kapasitenin önemli unsurlarını oluşturmaktadır.

330. Ülkemizde kırsal yerleşimlerde, nüfus azalmasının ve yaşlanmanın getirdiği riskler artmakta, şehirlere yakın ve uzak kırsal alanlar arasında belirgin bir farklılık görülmektedir. Bu nedenle kırsal alan politika ve uygulamalarının da zenginleştirilmesine, politika tasarımı ve uygulamada sadece köy ve bağlı birimleriyle sınırlı olmayan bir yaklaşımın geliştirilmesine ihtiyaç vardır.

331. Yaşanabilir mekân olgusunun en önemli boyutlarından birisi de çevresel kalitenin korunması, gelecek nesillerin refah ve mutluluğunu azaltmayacak bir kalkınma ve mekânsal gelişme yaklaşımının benimsenmesidir. Ekonomik büyümenin sosyal ve çevresel unsurlarla uyumunun sağlanması, büyümenin getirilerinin sosyal yapının güçlendirilmesi ve çevre üzerindeki baskıların azaltılması için de kullanılması sürdürülebilir kalkınma anlayışının bir gereği olarak ortaya çıkmaktadır. Sürdürülebilir kalkınma anlayışının daha da ileriye taşınması için bu alandaki politikaların uygulanması, izlenmesi ve değerlendirilmesinde ilgili kuruluşlar arasında işbirliği, koordinasyon ve veri paylaşımının geliştirilmesi ve özel sektör, yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşlarının rolünün artırılması önem kazanmaktadır. Ayrıca, doğal kaynakların ekonomik değerlerinin belirlenmesi, üretim ve tüketimde çevre standartlarının rekabetçilik ve yeşil büyüme anlayışıyla geliştirilmesi yanında, iklim değişikliğiyle mücadelenin ve biyolojik çeşitliliğin sürdürülebilir kullanımının da gözetilmesi gereklidir.

332. İklim değişikliğinin de bir sonucu olarak afetlerin sıklığı artmış ve etkileri ciddi boyutlara ulaşmıştır. Ülkemizde afet yönetimi ve afet öncesi risk azaltımına yönelik tedbirlerde ilerlemeler sağlanmakla birlikte, bütünleşik afet tehlike ve risk haritalarının hazırlanarak, yerleşme düzeni ve imar planlaması süreçlerine dâhil edilmesi ihtiyacı devam etmektedir.

333. Bağlantıların etkili şekilde kurulması, çevreye duyarlı, akıllı, verimli ve maliyet etkin uygulamaların yaygınlaştırılması ve artan taşıt sahipliğine cevap verecek altyapının kurulması önemini korumaktadır.

a. Amaç ve Hedefler

334. Nüfusun sağlıklı ve güvenilir içme ve kullanma suyuna erişiminin sağlanması; atıkların insan ve çevre sağlığına etkilerinin en aza indirilerek etkin yönetiminin gerçekleştirilmesi; şehirlerimizde arazi kullanım kararlarıyla uyumlu politikalar yoluyla trafik sıkışıklığını azaltan, erişilebilirliği ve yakıt verimliliği yüksek, konforlu, güvenli, çevre dostu, maliyet etkin ve sürdürülebilir bir ulaşım altyapısının oluşturulması temel amaçtır.

335. Plan döneminde; Ankara’da Kızılay-Çayyolu, Batıkent-Sincan ve Tandoğan-Keçiören metro projeleri ile Esenboğa raylı sistem; İstanbul’da Üsküdar-Ümraniye, Otogar-Bağcılar, Aksaray-Yenikapı, Bakırköy-Beylikdüzü, Şişhane-Yenikapı, Kartal-Kaynarca, Kabataş-Mahmutbey, Bakırköy-Kirazlı metro; İzmir’de Trafik Yönetim Sistemi, Deniz Ulaşımı Geliştirme, Üçyol-F. Altay metro ile Konak ve Karşıyaka tramvay; Bursa’da 3. aşama, Kayseri’de 2. ve 3. aşama hafif raylı sistem; Gaziantep’te 3. aşama ve Konya’da 2. aşama tramvay projelerinin tamamlanması beklenmektedir.

Tablo 12: Kentsel Altyapıya İlişkin Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012	2013	2018
İçme Suyuna Ulaşan Belediyeli Nüfusun Toplam Belediye Nüfusuna Oranı (%)	98	99 ¹	99	100
Kanalizasyon Şebekesiyle Hizmet Verilen Belediye Nüfusunun Toplam Belediye Nüfusuna Oranı (%)	87	88 ¹	91	95
Atıksu Arıtma Tesisiyle Hizmet Edilen Belediye Nüfusunun Toplam Belediye Nüfusuna Oranı (%)	51	62 ¹	68	80
Ambalaj Atıklarının Geri Dönüşüm Oranı (%)	33	50	53	56
Düzenli Depolamadan Yararlanan Belediye Nüfusu Oranı (%)	34	60	65	85
Kentiçi Raylı Sistem Uzunluğu (km)	292	455	477	787

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri TÜİK ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığına aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

(1) 2010 yılı TÜİK verileridir.

b. Politikalar

336. Yerleşim yerlerinin içme ve kullanma suyu ihtiyaçlarının tamamı karşılanacak, su kayıp-kaçakları önlenecek, mevcut şebekeler iyileştirilerek sağlıklı ve çevre dostu malzeme kullanımı yaygınlaştırılacaktır.
337. İçme ve kullanma suyunun tüm yerleşimlerde gerekli kalite ve standartlara uygun şekilde şebekeye verilmesi sağlanacaktır.
338. İçme suyu ve kanalizasyon yatırım ve hizmetlerinin sağlanmasında mali sürdürülebilirlik gözetilecektir.
339. Şehirlerde kanalizasyon ve atık su arıtma altyapısı geliştirilecek, bu altyapıların havzalara göre belirlenen deşarj standartlarını karşılayacak şekilde çalıştırılmaları sağlanacak, arıtılan atık suların yeniden kullanımı özendirilecektir.
340. Katı atık yönetimi etkinleştirilerek atık azaltma, kaynakta ayrıştırma, toplama, taşıma, geri kazanım ve bertaraf safhaları teknik ve mali yönden bir bütün olarak geliştirilecek; bilinçlendirmenin ve kurumsal kapasitenin geliştirilmesine öncelik verilecektir. Geri dönüştürülen malzemelerin üretimde kullanılması özendirilecektir.

341. Kent içi ulaşımda kurumlar arası koordinasyon geliştirilecek, daha etkin planlama ve yönetim sağlanacak, kentiçi ulaşım altyapısının diğer altyapılarla entegrasyonu güçlendirilecektir.
342. Yaya ve bisiklet gibi alternatif ulaşım türlerine yönelik yatırım ve uygulamalar özendirilecektir.
343. Kentiçi toplu taşımada trafik yoğunluğu ve yolculuk talebindeki gelişmeler dikkate alınarak öncelikle otobüs, metrobüs ve benzeri sistemler tercih edilecek; bunların yetersiz kaldığı güzergâhlarda raylı sistem alternatifleri değerlendirilecektir. Raylı sistemlerin, işletmeye açılması beklenen yıl için doruk saat-tek yön yolculuk talebinin; tramvay sistemleri için asgari 7.000 yolcu/saat, hafif raylı sistemler için asgari 10.000 yolcu/saat, metro sistemleri için ise asgari 15.000 yolcu/saat düzeyinde gerçekleşeceği öngörülen koridorlarda planlanması şartı aranacaktır.
344. Büyükşehir belediyelerinin mevcut ve planlanan kentiçi raylı sistem projeleri; şehir merkezlerinden geçen demiryolu ana hattına, kentiçi lojistik merkezlerine, şehirlerarası otobüs terminallerine, havalimanlarına ve diğer ulaşım türlerine entegre olabilecek şekilde planlanacaktır.
345. Kentiçi ulaşımda trafik yönetimi ve toplu taşıma hizmetlerinde bilgi teknolojileri ve akıllı ulaşım sistemlerinden etkin bir şekilde faydalanılacaktır.
346. Kentsel altyapı sistemlerinin oluşturulması ve hizmetlerinin sunumunda vatandaş memnuniyetini, kalite ve verimliliği artırmak amacıyla bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımına önem verilecektir.

2.3.1. Mahalli İdareler

a. Durum Analizi

347. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde yerel yönetimlerin yeniden yapılandırılması çerçevesinde ölçek ekonomilerinden faydalanılarak hizmetlerde etkinlik, koordinasyon ve kalitenin yükseltilmesi amacıyla belediye sayıları azaltılmıştır.
348. 2007 yılı Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS) sonuçlarına göre belediye yönetiminde yaşayan nüfus yaklaşık 58,6 milyon ve bu nüfusun toplam nüfusa oranı yüzde 83 iken, 2012 yılında bu rakamlar sırasıyla 63,7 milyon ve yüzde 84,3 olmuştur.

Tablo 13: Mahalli İdarelere İlişkin Göstergeler

	2006	2012
Belediye Sayısı	3.225	2.950
İlçe Sayısı	850	918
Köy Sayısı	34.406	34.340
Belediye Nüfusu (Bin Kişi)	58.582 ¹	63.743
Mahalli İdareler Personel Sayısı	310.883	256.501

Kaynak: İçişleri Bakanlığı, TÜİK

(1) 2007 yılı ADNKS belediye nüfusedir.

349. 2012 ve 2013 yıllarında yapılan düzenlemelerle büyükşehir belediye sayısı 30'a yükselmekte, büyükşehir belediye sınırları il mülki sınırları ile bütünleştirilmekte, büyükşehirlerdeki il özel idareleri ile büyükşehir sınırları içerisindeki belde belediyeleri ve köyler kaldırılmaktadır. Ayrıca, 2011 yılı ADNKS sonuçlarına göre büyükşehir belediyesi dışındaki illerde nüfusu 2 binin altındaki belediyeler köye dönüştürülmekte ve genel bütçeden belediyelere aktarılan paylar yeniden düzenlenmektedir. 2014 yılı mahalli idare seçimleri sonrasında toplam belediye sayısının 1.395'e düşmesi ve toplam nüfusun yüzde 90'ından fazlasının belediye sınırları içerisinde kalması beklenmektedir.

Tablo 14: 6360 ve 6447 Sayılı Kanunlar Uyarınca Türlerine Göre Belediye Sayıları

	Mevcut Durum (2013)	İlk Yerel Seçimlerde Esas Alınacak Durum ¹ (2014)
Büyükşehir Belediyesi	16	30
Büyükşehir İlçe Belediyesi	143	519
İl Belediyesi	65	51
İlçe Belediyesi	749	400
Belde Belediyesi	1.977	395 ²
Toplam Belediye	2.950	1.395

Kaynak: İçişleri Bakanlığı

(1) Haziran 2013 itibarıyla

(2) 6360 Sayılı Kanun gereğince bazı belediyelerin birleşme veya katılma yoluyla nüfusu 2.000'in üzerine çıkabileceğinden tüzel kişilikleri korunacak ve bu listede yer alan belediye sayısı artabilecektir.

350. GSYH'ya oranla 2007-2009 döneminde ortalama yüzde 0,5 düzeyinde açık veren mahalli idareler dengesi, 2010-2012 döneminde ekonomik büyüme ve genel bütçe vergi gelirlerinden aktarılan paylardaki artışın etkisiyle pozitif dönüştürülmüştür.

Tablo 15: Mahalli İdarelerin Gelir ve Harcamalarına İlişkin Gelişmeler ve Hedefler

(GSYH'ya Oran, Yüzde)

	2006	2012	2013	2018	2014-2018
Gelirler	3,20	3,66	3,78	4,46	4,32
Vergiler	2,02	2,47	2,54	3,21	3,14
Vergi Dışı Normal Gelirler	0,45	0,45	0,44	0,48	0,46
Faktör Gelirleri	0,62	0,74	0,72	0,77	0,72
Sermaye Transferleri (Net)	0,11	0,00	0,08	0,00	0,00
Harcamalar	3,36	3,61	3,90	4,80	4,44
Cari Giderler	1,91	2,29	2,48	2,85	2,69
Yatırım Harcamaları	1,37	1,07	1,19	1,52	1,39
Cari Transferler	0,19	0,25	0,26	0,29	0,27
Kamulaştırma ve Sabit Kıymet	-0,10	-0,05	-0,02	0,00	-0,01
Sermaye Transferleri (Net)	0,00	0,06	0,00	0,14	0,09
Denge	-0,16	0,04	-0,11	-0,34	-0,12

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri Kalkınma Bakanlığına aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

Not: Mahalli idareler dengesi; il özel idareleri, belediyeler, iller Bankası, belediyelerin oluşturduğu birlikler ve büyükşehir belediyelerine bağlı idareleri kapsamaktadır.

351. 2008 yılında yapılan düzenlemeyle mahalli idarelere merkezi bütçeden aktarılacak payların oranları ve dağıtım esasları değiştirilmiş, nüfus kriterinin yanı sıra gelişmişlik endeksi ile özel idareler için illerin yüzölçümü, köy sayısı, kırsal alan nüfusu gibi yeni kriterler eklenmiş ve böylece belediyeler ve il özel idarelerinin genel bütçe vergi paylarında artış sağlanmıştır.
352. Plan döneminde KÖYDES, BELDES ve SUKAP gibi projeler kapsamında kırsal altyapı ve orta-küçük ölçekli belediyelerin altyapı yatırımları desteklenmiş, sürekli işçi kadrolarından merkezi idare kuruluşlarına yapılan devir sonucunda, özellikle küçük ölçekli belediyelerde, cari harcamaların bütçe üzerindeki yükü hafifletilmeye çalışılmıştır.
353. Yapılan düzenlemeler sonucunda belediyelerin personel istihdamında disiplin sağlanmış, personel sayıları düşmüş ve personel harcamalarının GSYH içerisindeki payları azalmıştır. Bununla birlikte hizmet alım yönteminin yaygın olarak kullanılması personel harcamalarında sağlanan bütçe tasarrufunu azaltmıştır.
354. Büyükşehir belediye sisteminde yapılan son değişikliklerin Plan döneminde mahalli idarelerin kaynak ihtiyaçlarını artırması beklenmektedir.
355. Büyükşehirlerde hizmete ulaşmayı kolaylaştırmak, altyapı hizmetlerinin sunumunda maliyetleri düşürmek; genişleyen hizmet alanlarında bulunan tarım arazileri, meralar, orman alanları ve ekolojik hassasiyeti olan bölgeleri korumak; yerindenlik ilkesini zayıflatmamak gibi amaçlarla hizmet sunum yöntemlerinin yeni bir model çerçevesinde değerlendirilmesi ihtiyacı bulunmaktadır. Diğer yandan, sürdürülebilir şehirler yaklaşımı çerçevesinde, mahalli idarelerin desteklenmesi, kalkınma konusunda artan yetki ve sorumlulukları ile genişleyen hizmet alanları kurumsal kapasitelerinin geliştirilmesi ihtiyacını da artırmıştır.

b. Amaç ve Hedefler

356. Mahalli idarelerin daha etkin, hızlı ve nitelikli hizmet sunabilen, katılımcı, şeffaf, çevreye duyarlı, dezavantajlı kesimlerin ihtiyaçlarını gözeten ve mali sürdürülebilirliği sağlamış bir yapıya kavuşturulması temel amaçtır.
357. Mahalli idarelerin temel hedefi, vatandaşlara sunulan hizmetlerden duyulan memnuniyeti en üst düzeye çıkarmaktır.

c. Politikalar

358. Başta yeni kurulan büyükşehir belediyeleri olmak üzere mahalli idarelerde çalışan personelin uzmanlaşma düzeyi yükseltilecek, proje hazırlama, finansman, uygulama, izleme ve değerlendirme, mali yönetim, katılımcı yöntemler ve benzeri konularda kapasiteleri artırılabilecektir.

359. Büyükşehir belediyelerinin genişleyen hizmet alanları ve farklılaşan görev ve sorumluluklarıyla uyumlu, her kademedeki hizmetin niteliğine göre farklılaşan ve mekânsal özellikleri dikkate alan düzenlemeler yapılacaktır.
360. Büyükşehir belediyelerinin genişleyen görev alanları sebebiyle, su ve kanalizasyon idarelerinin hukuki ve kurumsal yapısı yeniden düzenlenecektir.
361. Mahalli idarelerin kaynaklarını, kamu mali yönetiminin temel ilke ve araçları çerçevesinde stratejik önceliklere göre tahsis etmeleri sağlanacak, temsil ve karar alma süreçlerine katılım mekanizmaları da gözetilerek hesap verebilirlik güçlendirilecektir.
362. Mahalli idarelerin öz gelirleri kentsel taşınmazların değer artışlarını da kapsayacak şekilde artırılacaktır.
363. Mahalli idarelerin hizmet standartlarını uygulaması konusunda merkezi yönetimin etkili denetimi sağlanacaktır.
364. Köy yönetimleri güçlendirilerek köy yerleşim yerlerinin sürdürülebilirliği sağlanacaktır.

2.3.2. Kırsal Kalkınma

a. Durum Analizi

365. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde kırsal kalkınma politikaları, ağırlıklı olarak kırsal altyapının geliştirilmesini ve tarım dışı ekonomik faaliyetlerin çeşitlendirilmesini destekleyecek şekilde tarım politikalarıyla eşgüdüm içerisinde uygulanmıştır.
366. Daha etkili bir kırsal kalkınma politikası yönetimi için ilk defa UKKS ve Kırsal Kalkınma Planı belgeleri yürürlüğe konulmuş, Planın izlenmesi için çok taraflı bir izleme komitesi oluşturulmuş, uygulamalar büyük ölçüde yerel kurumlara devredilmiştir.
367. Yerel düzeyde kırsal kalkınmaya ilişkin kurumsal kapasite güçlendirilmiştir. Bu kapasitenin oluşumuna katkı sağlayan kurumların başında; Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu, kalkınma ajansları, il özel idareleri ve köylere hizmet götürme birlikleri gelmektedir. Yeni düzenlemeyle birlikte, 30 ilin büyükşehir belediyesi ve bunların ilçe belediyeleri de kırsal kalkınma konusunda kilit aktörler haline gelmiştir.
368. 2005 yılında pilot düzeyde başlatılan KÖYDES, 2010 yılında küçük ölçekli tarımsal sulama ve 2011 yılında atık su bileşenlerinin dâhil edilmesiyle entegre bir kırsal altyapı programına dönüştürülmüştür. 2005-2013 döneminde Projeye cari fiyatlarla yaklaşık 8,5 milyar TL kaynak tahsis edilmiştir. 2012 yılı sonuna kadar yaklaşık 7.000 km ham, 74.000 km stabilize, 98.000 km asfalt ve 2.500 km beton yol olmak üzere toplamda 181.500 km'lik köy yolu yapılmış, 32.000 km uzunluğunda yol onarımı

gerçekleştirilmiş ve 2.600 km uzunluğunda kilit parke döşemesi yapılmıştır. Ayrıca, susuz veya suyu yetersiz 47.461 kırsal yerleşim birimi yeterli ve sağlıklı içme suyuna kavuşturulmuştur. Bu dönemde toplam köy yolu ağı yaklaşık 35.000 km artmış, asfalt-beton yol oranı yüzde 33'ten yüzde 45'e ulaşmıştır. Suyu yeterli ünite oranı ise yüzde 81'den yüzde 91'e yükselmiştir.

369. Kırsal nüfustaki azalma ve yaşlanma eğilimi devam etmektedir. 20 bin nüfus eşliğini esas alan kır-kent tanımına göre, 2007-2012 döneminde ülke nüfusu toplamda yüzde 7,1 artarken, kırsal nüfus yüzde 8,8 oranında azalarak yaklaşık 22,9 milyondan 20,9 milyon kişiye düşmüştür. Böylece kırsal nüfusun toplam içindeki payı yüzde 32,5'den yüzde 27,7'ye gerilemiştir. 2012 itibarıyla kırsal nüfusun yüzde 57'si köylerde, yüzde 24'ü beldelerde ve yüzde 19'u ilçe merkezlerinde yaşamaktadır. Aynı dönemde, kırsal kesimde 65 yaş ve üzeri nüfusun payı yüzde 9,6'dan yüzde 11,3'e yükselmiş, 0-14 yaş grubunun payı ise yüzde 27,8'den yüzde 25,5'e gerilemiştir.
370. Kırsal nüfustaki azalmaya ve yaşlanmaya karşın kırsal kesimde işgücüne katılma oranı yüzde 50,8'den yüzde 53,6'ya yükselmiştir. Ancak kırsal işgücü ağırlıklı olarak tarım sektöründe istihdam edilmektedir. 2007-2012 döneminde kırsal kesimde tarımın istihdam içindeki payı yüzde 61 civarında seyretmiş, tarım istihdamı yaklaşık 1,1 milyon, tarım dışı istihdam ise yaklaşık 600 bin kişi artmıştır.
371. Plan döneminde tarım istihdamındaki artışa rağmen kırsal yoksulluk önemini korumaya devam etmektedir. Zira tarım istihdamı büyük ölçüde atıl işgücü barındıran geçimlik işletmelerdedir. Bu işletmelerin ölçek ve pazarlama sorunları yeterli ve düzenli işletme geliri elde etmelerini engelleyerek yoksulluk ve göç sorunlarını tetiklemektedir. Tarım istihdamındaki olası çözülme karşısında, kırsal alanda tarım dışı istihdam imkânlarının artması ve kırsal işgücünün tarım dışı sektörlerdeki istihdam edilebilirliği daha önemli hale gelmektedir. Bu bağlamda, 2007-2012 döneminde kırsal işgücü içinde lise ve üstü eğitime sahip olanların payı yüzde 18'den yüzde 18,2'ye yükselmiştir.
372. Kırsal yoksullukla mücadelenin etkili ve sürdürülebilir yollarından biri eğitim hizmetlerine erişimdir. Köylerde okul öncesi eğitim hizmetlerinde belirgin bir iyileşme görülmektedir. Ayrıca, 2008-2012 döneminde 6 ve üzeri yaş grubunda okuma-yazma bilmeyenlerin oranı yüzde 13,3'ten yüzde 7,3'e gerilemiştir. Diğer taraftan, köylerde nüfus azalmasına paralel olarak okul çağındaki nüfusun düşmesi nedeniyle faal örgün eğitim kurumu sayısı azalmıştır. Bu eğilim taşınabilir eğitim hizmetlerinin iyileştirme ihtiyacını artırdığı gibi ailesi köylerde yerleşik olan ortaöğretim öğrencilerinin il ve ilçe merkezlerinde barınma ihtiyacını da beraberinde getirmektedir.
373. Kırsal nüfusun bilgiye erişiminde bilişim teknolojileri altyapısının ve mobil uygulamaların önemi giderek artmaktadır. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde

bireysel internet erişimi kırsal alanda yüzde 15'ten yüzde 26'ya, hanelerde bilgisayar sahipliği ise yüzde 11'den yüzde 28'e yükselmiştir. Bu gelişmelere rağmen bilgisayar sahipliği ve internet erişimi bakımından kır ve kent arasındaki farkın azaltılması önemini korumaktadır.

b. Amaç ve Hedefler

374. Kırsal kesimdeki asgari refah düzeyinin ülke ortalamasına yaklaştırılması temel amaçtır. Hizmet sunumunda kırsalın yeni demografik yapısını ve coğrafi dezavantajlarını gözeterek yenilikçi yöntemler geliştirilecek; arz yönlü bir hizmet sunumu için ihtiyaç duyulan kurumsallaşma, merkezi ve yerel idarelerin işbirliğiyle gerçekleştirilecektir.
375. Kırsal kalkınma politikasının temel hedefi, kırsal toplumun iş ve yaşam koşullarının bulunduğu yörede iyileştirilmesidir. Kırsal politikanın genel çerçevesini ise; kırsal ekonominin ve istihdamın güçlendirilmesi, insan kaynaklarının geliştirilmesi ve yoksulluğun azaltılması, sosyal ve fiziki altyapının iyileştirilmesi ile çevre ve doğal kaynakların korunması oluşturacaktır.

c. Politikalar

376. Kırsal ekonominin üretim ve istihdam yapısı turizm, ticaret, gıda sanayi, küçük ölçekli üretim gibi tarım dışı ekonomik faaliyetlerle çeşitlendirilecektir.
377. Kırsal kalkınma destekleri tarımda rekabet gücünü iyileştirecek şekilde kullanılacaktır. Bu alanda AB kaynakları ve ulusal kaynaklar arasında hedef birliği güçlendirilecek, potansiyel yararlanıcılar ve coğrafi kapsam bakımından uyum ve tamamlayıcılık ilişkisi geliştirilecektir.
378. Sosyal hizmet ve yardımlar köylere arz yönlü sunulacak ve yoksulluk sınırı altındaki haneler ile uzak kırsal yerleşimler öncelikli olarak dikkate alınacaktır.
379. Köylerdeki nüfus yoğunluğunun düşmesi nedeniyle yaşlı ve engelli bireylerin, ekonomik ve sosyal hayata katılımı ile bakım ve diğer sosyal hizmetlere erişimini kolaylaştırmak amacıyla yerel düzeyde kamunun hizmet sunum kapasitesi güçlendirilecek ve yenilikçi modeller geliştirilecektir.
380. Kırsal nüfusun bilişim hizmetlerine erişimini güçlendirmek amacıyla halen Evrensel Hizmet Fonu kapsamında belirlenmiş bulunan bilişim altyapısı hizmet türleri geliştirilecek ve yatırımlarda dezavantajlı yerleşimlere öncelik verilecektir.
381. Orman köyleri başta olmak üzere, milli parklar gibi koruma alanlarının içinde veya civarında kurulu köyler ile dağ köylerinin dezavantajlı konumlarından kaynaklanan kalkınma sorunlarını azaltmaya yönelik üretim ve gelir tabanlı destek araçları geliştirilecektir.
382. Kırsal yerleşimlerin farklı sektörlerdeki ihtiyaçlarının bir arada programlanmasından oluşacak ilçe bazlı yerel kalkınma programı hazırlanacaktır. Programın tasarımı

şehirlere yakınlık durumuna göre, orta ve uzak kırsal yörelerin şartları dikkate alınarak farklılaştırılacaktır.

383. Kırsal yerleşimlerin yatırım ve hizmet ihtiyaçlarının tespiti ve takibi yönünde yerel sahiplenmeyi sağlayabilecek, kırsal kesimin sorun çözme kapasitesini geliştirebilecek yerel nitelikteki kalkınma girişimleri desteklenecektir.
384. Büyükşehir kapsamındakiler başta olmak üzere ilçe düzeyinden kırsal alana hizmet sunum kapasitesini güçlendirecek kurumsallaşma sağlanacaktır.
385. Kırsal alan tanımı revize edilecek, temel nitelikteki ulusal verilerin kır-kent ve il bazında yayımlanması sağlanacaktır.

2.3.3. Çevrenin Korunması

a. Durum Analizi

386. Dokuzuncu Kalkınma Planı döneminde, sürdürülebilir kalkınmayı hedefleyen bir yaklaşımla, çevre mevzuatı ve standartları geliştirilmiş, kurumsal ve teknik altyapı iyileştirilmiş ve çevre yönetiminin güçlendirilmesine yönelik projeler gerçekleştirilmiştir. İklim Değişikliği Strateji Belgesi ve Biyolojik Çeşitlilik Stratejisi ve Eylem Planı gibi temel strateji belgeleri hazırlanarak çevre politikasına ve uygulamaya yön veren çerçeve geliştirilmiştir. Böylece başta emisyonların kontrolü, korunan alanların genişletilmesi, biyolojik çeşitliliğin korunması olmak üzere çevre kirliliğinin önlenmesi, çevre kalitesinin iyileştirilmesi ve doğal kaynakların sürdürülebilir yönetimi yönünde önemli ilerlemeler kaydedilmiştir.
387. Küresel iklim değişikliğiyle mücadelede ulusal şartlar çerçevesinde alınan tedbirlerle 1990-2007 döneminde kümülatif olarak 1,4 milyar ton emisyon tasarrufu sağlanmıştır. 2010 yılı verilerine göre, Türkiye'nin yıllık sera gazı emisyonu 401,9 milyon ton karbondioksit eşdeğeri, kişi başına sera gazı emisyonları ise yıllık 5,51 ton karbondioksit eşdeğeridir. 2007-2012 döneminde havadaki kükürt dioksit miktarında yüzde 50, partikül madde miktarında ise yüzde 36 oranında azalma sağlanmıştır. Korunan alanların ülke yüzölçümüne oranı, 2006 yılında yüzde 4,99 iken 2012 yılında yüzde 7,24'e yükselmiştir.
388. Bu gelişmelere rağmen ekonomik büyüme, nüfus artışı, üretim ve tüketim alışkanlıklarının çevre üzerindeki baskıları devam etmektedir. Çevre ve doğal kaynak yönetiminde planlama, uygulama, izleme ve denetimin geliştirilmesi gerekmektedir. Kurumlar arası yetki çakışmalarının giderilmesi ve işbirliğinin güçlendirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Çevresel yatırımlar için finansman kaynaklarının geliştirilmesi ve kaynakların etkili kullanımı ile çevreye ciddi etkisi olabilecek proje ve programların etkilerinin değerlendirilerek önlem alınmasını sağlayacak araçların güçlendirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Çevre dostu yöntem ve teknolojilere yönelik Ar-Ge ve yeniliğin geliştirilmesi de ekonomik büyümeyi desteklemek açısından önem arz etmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

389. Ekonomik ve sosyal gelişme sağlanırken, toplumun çevre duyarlılığı ve bilincinin artırılması, bugünün ve gelecek nesillerin kısıtlı doğal kaynaklardan faydalanmasını güvence altına alacak şekilde çevrenin korunması ve kalitesinin yükseltilmesi temel amaçtır.
390. Enerji, sanayi, tarım, ulaştırma, inşaat, hizmetler ve şehirleşme gibi alanlarda çevre dostu yaklaşımların barındırdığı yeni iş imkânları, gelir kaynakları, ürün ve teknolojilerin geliştirilmesine yönelik fırsatlar değerlendirilerek yeşil büyümenin sağlanması hedeflenmektedir.

c. Politikalar

391. Çevre yönetiminde görev, yetki ve sorumluluklardaki belirsizlik ve yetersizlikler giderilecek, denetim mekanizmaları güçlendirilecek; özel sektörün, yerel yönetimlerin ve STK'ların rolü artırılabilecektir.
392. Sürdürülebilir şehirler yaklaşımına uygun olarak şehirlerde atık ve emisyon azaltma, enerji, su ve kaynak verimliliği, geri kazanım, gürültü ve görüntü kirliliğinin önlenmesi, çevre dostu malzeme kullanımı gibi uygulamalarla çevre duyarlılığı ve yaşam kalitesi artırılacaktır.
393. Üretim ve hizmetlerde yenilenebilir enerji, eko-verimlilik, temiz üretim teknolojileri gibi çevre dostu uygulamalar desteklenecek, çevre dostu yeni ürünlerin geliştirilmesi ve markalaşması teşvik edilecektir.
394. Sürdürülebilir üretim ve tüketimi desteklemek üzere kamu alımlarında çevre dostu ürünlerin tercih edilmesi özendirilecektir.
395. Doğal kaynakların ve ekosistem hizmetlerinin değeri ölçülerek politika oluşturma ve uygulama süreçlerinde dikkate alınacaktır.
396. Tüketim alışkanlıklarının sürdürülebilirliğinin desteklenmesi ve doğa koruma başta olmak üzere çevre bilincinin artırılmasına yönelik uygulamalar yaygınlaştırılacaktır.
397. Tarım, ormancılık, gıda ve ilaç sanayii açısından önem taşıyan biyolojik çeşitliliğin tespiti, korunması, sürdürülebilir kullanımı, geliştirilmesi ve izlenmesi sağlanacaktır.
398. İklim değişikliği ile mücadele ve uyum çalışmaları ülke gerçekleri gözeticilerle "ortak fakat farklılaştırılmış sorumluluklar" ile "göreceli kabiliyetler" ilkeleri doğrultusunda sürdürülecektir.
399. Enerji, sanayi, tarım, ulaştırma, inşaat, hizmetler ve şehirleşme gibi alanlarda yeşil büyüme fırsatları değerlendirilecek, çevreye duyarlı ekonomik büyümeyi sağlayan yeni iş alanları, Ar-Ge ve yenilikçilik desteklenecektir.

2.3.4. Toprak ve Su Kaynakları Yönetimi

a. Durum Analizi

400. Ülkemizde mevcut 112 milyar m³ kullanılabilir su kaynağından yararlanma oranı yaklaşık yüzde 39 olup, bu kaynağın 32 milyar m³'ü (yüzde 73) sulamada, 7 milyar m³'ü (yüzde 16) içme ve kullanmada, 5 milyar m³'ü (yüzde 11) sanayide kullanılmaktadır. Ülkemiz, 2013 yılı itibarıyla kişi başına düşen yaklaşık 1.500 m³ kullanılabilir su miktarı ile su kısıtı bulunan ülkeler arasında yer almaktadır. 2030 yılında kişi başına düşen 1.100 m³ kullanılabilir su miktarıyla, Türkiye su sıkıntısı çeken bir ülke durumuna gelebilecektir.
401. Toprak ve su kaynaklarının etkin şekilde kullanımı yanında doğal kaynakların koruma-kullanma dengesinin havza bazında gözetilmesi öncelikli görülmektedir. Bu kapsamda, ülkemizde son dönemde arazi toplulaştırması ve arazi ıslahı çalışmaları, sulama altyapısı ve su tasarrufu sağlayan modern sulama sistemlerinin yaygınlaştırılması gibi önlemler alınmış; su yönetim yapısı havza bazlı yaklaşımlarla geliştirilmeye başlanmış; orman varlığımızın geliştirilmesi ve genişletilmesi amacıyla ağaçlandırma, etkin koruma, bakım ve erozyon kontrolü çalışmalarına ağırlık verilmiştir. Bununla birlikte başta tarım arazileri olmak üzere erozyonla mücadelenin hızlandırılması önemini korumaktadır.
402. Su yönetiminde etkinliği sağlamak üzere havza bazında entegre koruma ve kontrollü kullanma ilkeleri ile kentsel, endüstriyel, tarımsal faaliyetlere bağlı olarak ortaya çıkan baskı ve etkilerin belirlendiği ve tedbirlerin ortaya konulduğu 26 havzanın tamamı için koruma eylem planları hazırlanmıştır. Bu kapsamda ilk olarak Ergene Havzası Koruma Eylem Planının uygulanmasına başlanmıştır.
403. Ülkemizde mevcut su miktarı; artan talep, kuraklık ve su toplama havzalarındaki kirlenme sonucunda giderek ihtiyaçları karşılayamaz hale gelmektedir. Planlama, izleme, değerlendirme ve denetim yetersizliği, ortak veri tabanı ve bilgi akışı olmaması, kuruluşlar arası eşgüdümün zayıflığı gibi hususlar, su kaynakları yönetiminde karşılaşılan ana sorunlardır.
404. Toprak kaynaklarının, toprağın kabiliyetleri doğrultusunda ve arazi kullanımının planlanması temelinde değerlendirilmesi önemini korumaktadır. Diğer yandan, çölleşme ve kuraklıkla mücadele alanında hazırlanan strateji ve eylem planlarının etkin bir şekilde uygulanması, erozyonla mücadelenin etkinleştirilmesi, kirliliğin önlenmesi, toprak yönetiminde koordinasyonun güçlendirilmesi ve böylece toprağın korunması ve verimli kullanılması öncelikli görülmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

405. Su ve toprak kaynaklarının miktarının ve kalitesinin korunması, geliştirilmesi ve talebin en yüksek olduğu tarım sektörü başta olmak üzere sürdürülebilir kullanımını sağlayacak bir yönetim sisteminin geliştirilmesi temel amaçtır.

c. Politikalar

406. Su yönetimine ilişkin mevzuattaki eksiklik ve belirsizlikler giderilerek kurumların görev, yetki ve sorumlulukları netleştirilecek, su yönetimiyle ilgili tüm kurum ve kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyon geliştirilecektir.
407. Ulusal havza sınıflama sistemi, su kaynaklarının korunması ve sürdürülebilir kullanımına imkân verecek şekilde geliştirilecektir.
408. Yeraltı ve yerüstü su kalitesinin ve miktarının belirlenmesi, izlenmesi, bilgi sistemlerinin oluşturulması; su kaynaklarının korunması, iyileştirilmesi ile kirliliğinin önlenmesi ve kontrolü sağlanacaktır.
409. Ülkemiz su potansiyelinin tamamının ihtiyaçlar doğrultusunda sürdürülebilir bir şekilde kullanılması ve kullanımın tarifelendirilmesi sağlanacaktır.
410. İklim değişikliğinin ve su havzalarındaki tüm faaliyetlerin su miktarı ve kalitesine etkileri değerlendirilerek havzalarda su tasarrufu sağlama, kuraklıkla mücadele ve kirlilik önleme başta olmak üzere gerekli önlemler alınacaktır.
411. Özel öneme sahip doğal korunan alanlar başta olmak üzere, nitelikli tarım arazileri ve orman varlığını koruyacak tedbirler alınacaktır. Bu kapsamda özellikle çölleşme ve erozyona karşı mücadele etkinleştirilecek, tarımsal faaliyetlerin toprak kaynakları üzerindeki çevresel ve sosyal etkileri izlenerek önleyici tedbirler yoğunlaştırılacaktır.
412. Güncel ve sağlıklı arazi bilgilerine ulaşabilmeyi teminen, uzaktan algılama ve coğrafi bilgi sistemlerinden faydalanılarak Ulusal Toprak Veri Tabanı oluşturulacak ve arazi kullanım planlaması yapılarak tarım başta olmak üzere toprağın etkin kullanımı sağlanacaktır.
413. Sulamada sürdürülebilirliğin sağlanması açısından yeraltı su kaynaklarına yönelik miktar kısıtlaması, farklı fiyatlandırma gibi alternatifler geliştirilecektir.
414. Sulama birliklerinin çalışma süreçleri gözden geçirilecek, sistemin daha etkin hale getirilmesi yönünde alternatifler oluşturulacaktır.

2.3.5. Afet Yönetimi

a. Durum Analizi

415. Afetlerin ekonomik, sosyal ve fiziki altyapı maliyetlerini yükselterek tüm sektörleri etkilemesi nedeniyle kalkınma politikalarındaki önemi artmaktadır. Afet sonrası müdahaleye yönelik politikalar yerine, afet öncesi risk azaltmaya yönelik politikalar önemini korumaktadır.
416. Afetlere yönelik risk azaltma ve hazırlık çalışmalarının iyileştirilmesi, afet konusunda görev yapan kurumlar arasında işbirliği ve koordinasyonun sağlanması amacıyla Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) ve il özel idarelerine bağlı İl Afet ve Acil Durum Müdürlükleri oluşturulmuştur. Afet öncesi risk azaltmanın önemli bir

unsuru olarak dayanıksız ve mevzuata aykırı yapıların dönüştürülmesi, güvenli ve kaliteli yerleşimlerin kurulması için 2012 yılında Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Kanunu çıkarılmıştır.

417. Binalarda depremin doğrudan neden olduğu maddi zararlar ile deprem nedeniyle ortaya çıkan yangın, infilak, dev dalga ve yer kayması sonucu oluşan maddi zararları teminat altına alan zorunlu deprem sigortasına ilişkin usul ve esasları belirlemek amacıyla 2012 yılında Afet Sigortaları Kanunu çıkarılmıştır. Yeni Kanunla birlikte; tapu ve konut kredisi işlemlerine ek olarak elektrik ve su abonelik işlemlerinde de zorunlu deprem sigortası kontrolüne başlanmıştır. Ancak, söz konusu yasanın deprem dışındaki diğer afet türlerine de yaygınlaştırılması ihtiyacı devam etmektedir.
418. Afet yönetiminin yasal ve kurumsal yapısının gözden geçirilmesi, kamu kurumları ile STK'lar arasında hızlı, etkin ve güvenli bir bilgi iletişim ve koordinasyon sisteminin güçlendirilmesi, toplumun afet risklerine karşı daha dirençli hale getirilmesi önemini korumaktadır.
419. Afetler konusunda risk azaltma, hazırlık, müdahale ve afet sonrası iyileştirme çalışmalarının bir bütünlük içinde yürütülebilmesi için kılavuz olarak kullanılacak Ulusal Afet Stratejisinin hazırlık çalışmaları devam etmekte olup, bu kapsamda Ulusal Deprem Stratejisi ve Eylem Planı ile Ulusal Afet ve Acil Durum Müdahale Planı hazırlanmıştır.
420. Afet yönetiminin etkinleştirilmesi ile ilgili olarak merkez-yerel ilişkisinin güçlendirilmesine yönelik düzenleme yapılması ve yerel düzeyde afet yönetiminden sorumlu birimlerin kapasitelerinin güçlendirilmesi ihtiyacı devam etmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

421. Makroekonomik, sektörel ve mekânsal planlama süreçlerinde afet risk ve zararlarının dikkate alınması; afetlere karşı toplumsal direncin ve bilinç düzeyinin artırılması; afetlere dayanıklı ve güvenli yerleşimler oluşturulması temel amaçtır.

Tablo 16: Afet Risklerinin Azaltılmasına Yönelik Gelişmeler ve Hedefler

	2006	2012	2013	2018
Bütünleşik Afet Tehlike Haritası Tamamlanan İl Sayısı	---	3	6	81
Zorunlu Deprem Sigortasına Dâhil Olan Konut ve İşyeri Sayısı (Milyon)	2,5	4,8	5,4	9,5

Kaynak: 2006 ve 2012 yılı verileri Kalkınma Bakanlığı ve Doğal Afet Sigortaları Kurumuna aittir. 2013 ve 2018 yılı verileri Onuncu Kalkınma Planı tahminleridir.

c. Politikalar

422. Afet risklerinin belirlenmesi, değerlendirilmesi ve denetimi ile afet esnasında ve sonrasında yapılan müdahale çalışmalarının etkinliğinin artırılması için kurumsal yetki ve sorumluluklar yeniden düzenlenecektir.
423. Yüksek afet riskli alanlar öncelikli olmak üzere afet risklerinin belirlenmesine yönelik mikro bölgeleme çalışmaları tamamlanacak ve imar planlaması süreçlerinde afet riskleri dikkate alınacaktır.
424. Bölgelerin sosyo-ekonomik ve fiziksel özelliklerine ve farklı afet türlerine göre değişen risk ve zarar azaltma çalışmaları hızlandırılacak ve afet riski yüksek yerlerin afet sonrası iyileştirme planları hazırlanacaktır.
425. Afet risklerinin azaltılmasına yönelik uygulama mekanizmaları güçlendirilecek, afetlere hazırlık ve afet sonrası müdahalede özel önem arz eden hastane, okul, yurt gibi ortak kullanım mekânları ile enerji, ulaştırma, su ve haberleşme gibi kritik altyapıların güçlendirilmesine öncelik verilecektir.
426. Afetlere karşı daha etkin mücadele etmek üzere kamu kurum ve kuruluşları arasında hızlı, güvenli ve etkin bir veri paylaşımını sağlayacak afet bilgi yönetim sistemi kurulacak, etkin ve kesintisiz haberleşme temin edilebilmesi için iletişim altyapısı daha da güçlendirilecektir.
427. Bina ve altyapı tesislerinin afetlere daha dayanıklı olarak inşa edilmesi sağlanacak ve inşaatların denetimi bağımsız, ehil ve yetkili kişi ve kurumlar aracılığıyla güçlendirilecektir.

2.4. KALKINMA İÇİN ULUSLARARASI İŞBİRLİĞİ

428. Son yıllarda, ülkeler arasındaki etkileşim artmış, küreselleşme sürecinde ülkelerin ekonomik ve sosyal kalkınmasında diğer ülkelerle ikili, çok taraflı, bölgesel ve küresel ilişkiler daha da önem kazanmıştır. Ülkemiz bu süreçte, BM, OECD, IMF, DB, NATO, DTÖ, AB, İİT, KEİ, EİT, G-20 gibi çok taraflı oluşumlara aktif olarak katılmış ve ikili ilişkilerini nitelik ve nicelik olarak artırmıştır.
429. Türkiye son yıllarda artan imkân ve kabiliyetleri sayesinde dış politikasını yeniden şekillendirmiş ve çevresindeki gelişmelere daha duyarlı, aktif ve ön alıcı bir dış politika izlemiştir. Bu politika aynı zamanda, küresel ölçekte duyarlılık ve sorumluluk sahibi olma ve buna göre hareket etme anlayışını da beraberinde getirmektedir. Bu çerçevede, kalkınmamızın sürdürülebilir kılınabilmesi için, komşularımız ve yakın bölge ülkeleri başta olmak üzere, karşılıklı ekonomik ve ticari işbirliğinin güçlendirilmesi ve stratejik ortaklıkların kurulması büyük önem taşımaktadır.
430. Türkiye, son yıllarda yakın coğrafyası ile birlikte kalkınma perspektifini dış politikasının merkezine almak suretiyle çok sayıda ikili anlaşma ve çok taraflı düzenlemelerle kişilerin, mal, sermaye ve hizmetlerin hareketini kolaylaştırmış, kalkınma işbirliği programlarıyla bölgesindeki ülkelerin kalkınmasına önemli katkılar sağlamıştır.
431. Onuncu Kalkınma Planı döneminde uluslararası işbirliğinin kalkınma sürecinde daha etkin kullanılabilmesi için ulusal, bölgesel ve küresel düzeyde birbiriyle tutarlı, tamamlayıcı ve kararlı politikalara ihtiyaç bulunmaktadır.

2.4.1. Uluslararası İşbirliği Kapasitesi

a. Durum Analizi

432. Kalkınma işbirliği alanında yükselen bir donör olan Türkiye tarafından yapılan Resmi Kalkınma Yardımları (RKY), son yıllarda hızla artış göstermektedir. Türkiye'nin kalkınma yardımlarındaki artış oranı, büyük donör ülkelerin yer aldığı OECD Kalkınma Yardımları Komitesi (OECD DAC) üyelerinin yaptığı toplam yardımların artış oranından çok daha yüksek seviyelerde gerçekleşmektedir. Bu eğilimin önümüzdeki yıllarda da sürmesi beklenmektedir.

Tablo 17: Resmi Kalkınma Yardımları

	2007	2008	2009	2010	2011	2012 ²
Toplam RKY (Milyar Dolar)						
DAC Ülkeleri	104,3	122,0	119,8	128,3	133,7	125,7
DAC'a Üye Olmayan Ülkeler ¹	5,6	8,3	5,6	5,5	8,0	3,7
Türkiye	0,6	0,8	0,7	1,0	1,3	2,5
Toplam RKY (Yüzde Değişim)						
DAC Ülkeleri	-0,6	17,0	-1,8	7,1	4,2	-6,0
DAC'a Üye Olmayan Ülkeler	9,6	47,5	-33,1	-1,2	45,1	-53,3
Türkiye	-15,7	29,6	-9,4	36,8	31,6	98,9

Kaynak: OECD DAC İstatistikleri

(1) DAC'a üye olmayan ülkelere DAC'a raporlama yapanlar alınmıştır.

(2) 2012 yılı verileri geçicidir.

433. Onuncu Kalkınma Planı döneminde Türkiye'nin kalkınma işbirliklerinin ana eksenini ekonomik ve sosyal dönüşüm sürecindeki bölge ve çevre ülkelerinin oluşturması öngörülmektedir. Kalkınma işbirliği için ayrılan kamu kaynaklarının etkin ve sonuç odaklı kullanılabilmesi ve kaynakların kullanımında hesap verme sorumluluğu ve şeffaflığın sağlanabilmesi bakımından yasal çerçeve oluşturacak bir Kalkınma İşbirliği Kanununun hazırlanması daha önemli hale gelmiştir.
434. Kalkınma işbirliğinde etkisini artırmayı hedefleyen ülkemizin başta beşeri kaynakları olmak üzere, bu alandaki kurumsal kapasitesini geliştirmesi, özel sektör kuruluşlarının, sivil toplum örgütlerinin ve bireylerin katkısını artırması gerekmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

435. Ülkemizin kalkınma sürecinin uluslararası dinamiklerinin güçlendirilmesi, bilgi ve birikiminin ihtiyacı olan ülkelerle paylaşılması ve uluslararası işbirliğinde ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkilerin sürdürülebilir ve güçlü bir zemine kavuşturulabilmesi için ulusal idari ve beşeri kapasitenin daha üst seviyelere çıkarılması temel amaçtır.

c. Politikalar

436. Kalkınma işbirliğinin politika çerçevesi ile idari ve hukuki altyapısı geliştirilecek, bu kapsamda Kalkınma İşbirliği Stratejisi oluşturulacak ve Kalkınma İşbirliği Kanunu hazırlanacaktır.
437. Kalkınma işbirliği alanında çalışan merkezi kurumlar ve yurtdışı teşkilatlarının idari ve teknik kapasitesi güçlendirilecek; izleme, değerlendirme ve koordinasyon etkinleştirilecektir.
438. Özel sektörün ve sivil toplumun katılımı teşvik edilerek kalkınma işbirliği faaliyetlerinde kamu-özel sektör-sivil toplum işbirliği artırılacaktır.
439. Uluslararası işbirliğine yönelik analitik kapasite ve bu alandaki birikimin güçlendirilmesi için akademik çalışmalar ve bilimsel yayınların çeşitlendirilmesi sağlanacak, düşünce kuruluşlarının sayıca artırılması teşvik edilecek ve faaliyetleri desteklenecektir.

2.4.2. Bölgesel İşbirlikleri

a. Durum Analizi

440. Türkiye'nin kalkınma gündemi bölgesel düzeyde yakın coğrafyamızdaki ülkelerle ekonomik ve ticari alanda etkin bir işbirliğini zorunlu kılmaktadır. Bu çerçevede ülkemiz, bölgesinde kalkınmanın sınır aşan bir perspektifle ele alınması ve yakın coğrafyada kalkınmanın yayılması yönünde bir politika izlemektedir.
441. Türkiye AB'ye tam üyelik hedefini gerçekleştirmeye dönük çabalarını kesintisiz bir şekilde sürdürmektedir. Ülkemizin tarihsel birikimi, ekonomik potansiyeli, kültürel zenginliği, genç nüfusu ve jeopolitik konumu göz önüne alındığında, AB'ye katılımı hem AB'nin diğer ülkelerle ilişkilerine katkıda bulunacak, hem de ülkemiz açısından önemli bir sinerji yaratacaktır.

442. 2005 yılında başlatılan AB'ye katılım müzakereleri sürecinde Türkiye'nin bugüne kadar gösterdiği yoğun çabaya rağmen, üyelik müzakerelerinde yeterli ilerleme sağlanamamıştır. Buna rağmen bugüne kadar 35 fasıldan 13 tanesi açılmış olup Türkiye AB'ye üye olma yükümlülüklerini yerine getirmeye devam etmektedir.
443. Mali işbirliği, AB ilişkileri bakımından müzakere sürecine nazaran daha etkin yürüyen bir faaliyet alanıdır. IPA kapsamında 2007-2013 yılları arasında Türkiye'ye toplam 4,8 milyar Avro tutarında kaynak tahsis edilmiştir. Bu alanla ilişkili olarak uzun süredir siyasi engellemeye konu olan 22 numaralı Bölgesel Politika ve Yapısal Araçların Koordinasyonu Faslına müzakereye açılması için de süreç başlamış bulunmaktadır.
444. Küresel krizle Avrupa pazarının daralması, Türkiye'nin alternatif pazar arayışlarını artırmış ve yoğun ticari ilişki içerisinde olduğumuz ülkelerde pazar payının artırılmasının yanı sıra hedeflenen yeni pazarlara giriş konusunda önemli ilerlemeler sağlanmıştır.
445. Son on yılda Türkiye'nin AB ülkeleri ile ticaretinin toplam ticaret içindeki payı azalırken; komşu ülkeler ve bölge ülkeleriyle olan ticaretinin payında önemli ölçüde artış görülmektedir. Bu çerçevede, Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi mekanizmaları aracılığıyla başlatılan kapsamlı ekonomik işbirliği ve ikili STA ile yoğunlaşan teknik işbirliği ve kalkınma işbirliği programları, Türkiye'nin yakın coğrafyasıyla artan ve çeşitlenen iktisadi ve ticari etkileşiminin önünü açmakta ve ilişkilerin kurumsallaşmasını sağlamaktadır.

Tablo 18: Ülke Gruplarının Türkiye'nin Toplam İhracatı İçindeki Payları

	2002	2008	2009	2010	2011	2012
	(Yüzde)					
Avrupa Birliği (AB-27)	56,6	48,0	46,0	46,3	46,2	38,8
İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT)	13,1	24,7	28,0	28,6	27,7	36,2
Ortadoğu ve Kuzey Afrika (ODKA)	13,1	23,7	26,1	26,6	25,7	34,0
Kara Sınırı Olan Komşu Ülkeler	5,3	10,8	13,5	14,2	14,7	18,5

Kaynak: TÜİK

Tablo 19: Ülke Gruplarının Türkiye'nin Toplam İthalatı İçindeki Payları

	2002	2008	2009	2010	2011	2012
	(Yüzde)					
Avrupa Birliği (AB-27)	49,8	36,8	40,1	38,9	37,8	37,0
İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT)	7,3	10,9	9,5	12,0	13,0	13,4
Ortadoğu ve Kuzey Afrika (ODKA)	6,2	8,3	6,6	8,7	9,9	10,4
Kara Sınırı Olan Komşu Ülkeler	4,4	6,2	4,6	6,5	7,7	8,0

Kaynak: TÜİK

446. Türkiye, İSEDAK'ı İslam Dünyasının ekonomik ve ticari alanda en önemli projesi olarak görmektedir. Daimi Başkanlığı ve Sekreteryası yaklaşık 30 yıldır ülkemiz uhdesinde bulunan İSEDAK, bölgesel ve küresel ölçekte önemli imkânlar sunan bir oluşumdur. Ülkemiz için başta yatırım, ticaret, turizm, ulaştırma, tarım ve finans olmak üzere birçok alanda önemli işbirliği potansiyeli taşıyan İSEDAK üyesi ülkelerle ilişkilerin gelişmesi, kalkınma çabalarımıza önemli katkılar sağlayacaktır. Ayrıca, 2012 yılında kabul edilen İSEDAK Stratejisi kapsamında geliştirilecek işbirliği program ve projeleri, İslam ülkeleri nezdinde ortak bir kalkınma gündemi oluşturulmasına hizmet edecek ve bu ülkeler arasında karşılıklı etkileşim ve dayanışmayı artıracaktır.
447. Kurucu üyesi olduğumuz EİT, ülkemizin komşu ülkelerle ve yakın coğrafyası ile ekonomik ilişkilerinin geliştirilmesinde önemli bir potansiyel taşımaktadır. Ancak uzmanlık kapasitesi ve mali kısıtları göz önüne alındığında, EİT'in yürüttüğü faaliyetlerin öncelik arz eden işbirliği alanlarında sonuç odaklı program ve projelere yoğunlaştırılması gerekli görülmektedir. Bu kapsamda Türkiye'nin önerisiyle kurulan Akil Adamlar Grubu; EİT'in daha etkin, dinamik ve görünürlüğü yüksek bir teşkilat haline gelmesine önemli bir katkı sağlayacaktır.

b. Amaç ve Hedefler

448. AB, bölge ülkeleri ve bölgesel oluşumlarla karşılıklı ekonomik, sosyal ve kültürel faaliyetlerin artırılması ve çok taraflı ve bölgesel işbirliklerinden daha etkin yararlanılması temel amaçtır.

c. Politikalar

449. AB'ye tam üyeliğe yönelik çalışmalar kararlılıkla sürdürülecek, tam üyelik hedefi çerçevesinde gerçekleştirilecek reformlarla sürecin getireceği faydaların azami düzeye çıkarılmasına odaklanılacak, ilişkiler hukukun üstünlüğü temelinde, uzun dönemli ve karşılıklı yarar ilkesi doğrultusunda yürütülecektir.
450. AB üyelik süreci, şeffaf ve katılımcı bir anlayış içinde yürütülecek ve toplumun ilgili tüm kesimleri yeterli ve doğru bir biçimde bilgilendirilerek sürece dâhil edilmeye devam edilecektir. Üye ülkelerin kamuoylarında ülkemizin tanıtımını da içeren etkili bir iletişim stratejisi uygulanacaktır.
451. AB'den ülkemize sağlanan mali yardımların ulusal önceliklerimizi de dikkate alarak daha verimli ve etkili bir biçimde kullanılması sağlanacak, AB üyeliği sonrası Yapısal Fonlar ve Uyum Fonundan yararlanmaya yönelik hazırlık çalışmaları yürütülecek ve kurumsal kapasite geliştirilecektir.
452. Türkiye'nin Gümrük Birliği'nden kaynaklanan yükümlülüklerinin üçüncü taraflarla ticaretinde ciddi bir ekonomik maliyet unsuru haline gelmemesi için gerekli tedbirler alınacaktır.
453. AB ile ekonomik ve ticari ilişkilerin güçlü tutulmasına özen gösterilecek, ortak program, proje ve faaliyetler yoluyla toplumsal ve kurumsal ilişkilerin daha da geliştirilmesi

sağlanacak, başta vizeler olmak üzere bu tür faaliyetlerin yürütülmesini engelleyen veya zorlaştıran uygulamaların sonlandırılması için çabalar yoğunlaştırılacaktır.

454. Komşu ülkelerle ve bölge ülkeleriyle karşılıklı ekonomik faaliyetler artırılacak ve çeşitlendirilecektir.
455. Tercihli ticaret anlaşması yapılan ülkelerle hedef ve öncelikli pazarlar için özel kredi programları hazırlanacaktır.
456. Bölgesel ticaret anlaşmaları vasıtasıyla ticaretin kolaylaştırılması ve serbestleştirilmesine yönelik çabalar artırılacak ve yürürlük aşamasına gelmiş olan ticari düzenlemelere işlerlik kazandırılacaktır.
457. Bölge ülkeleriyle hizmet ticareti ve yatırımlara ilişkin hükümler de içeren STA'lar yapılmasına dönük çalışmalar hızlandırılacaktır.
458. Komşu ve bölge ülkeleriyle ticaret ve yatırım potansiyelini değerlendirebilmek amacıyla özel ekonomik işbirliği yöntemleri olan ortak ve/veya nitelikli sanayi bölgeleri, ortak ekonomik alan gibi işbirliği mekanizmaları geliştirilecektir.
459. Komşu ülkelerle çok yönlü ilişkileri geliştirmek ve sinerjiyi artırmak amacıyla, şehirler ve bölgeler arası işbirliği programları uygulaması güçlendirilecektir.
460. Dönüşüm sürecindeki bölge ülkeleri başta olmak üzere yakın işbirliği içinde olduğumuz ülkelerin kalkınma çabalarına destek verilecektir. Bu çerçevede; Türkiye'nin kalkınma tecrübesini paylaşmak, güçlü, sürdürülebilir ekonomik ve ticari ilişkiler tesis etmek üzere bölge ve ülke temelli kalkınma işbirliği stratejileri geliştirilecek, sonuç odaklı kalkınma işbirliği programları yürütülecektir.
461. İSEDAK daha etkin hale getirilecek, bu çerçevede önümüzdeki dönem çalışmalara yön verecek İSEDAK Stratejisi, oluşturulan çalışma gruplarının da katkısıyla güçlü bir şekilde hayata geçirilecektir.
462. İSEDAK bünyesinde somut uygulamalara ve daha etkin bir işbirliğine zemin hazırlamak için tasarlanan proje destek sistemi başlatılacak, üye ülkelerin proje tekliflerine teknik ve mali destek sağlayacak programlar uygulamaya geçirilecektir.
463. EİT'in daha etkin bir işbirliği platformuna dönüştürülmesi için çalışmalar yoğunlaştırılacak, öncelikli alanlarda sonuç odaklı program ve projelerin yürütülmesi için gerekli altyapının oluşturulmasına öncülük edilecektir.
464. EİT Ticaret ve Kalkınma Bankasının üye sayısının ve finansman imkânlarının artırılmasına yönelik çalışmalar güçlendirilecektir.
465. EİT Sekreteryaasının daha etkin hizmet vermesine dönük olarak kurumsal kapasitesinin ve kaynaklarının güçlendirilmesi çalışmalarına aktif destek verilecektir.
466. Bölgesel ölçekte başta enerji, eğitim, sağlık, gıda, tarım, ulaştırma ve turizm gibi sektörler olmak üzere ortak potansiyeli harekete geçirmeye yönelik işbirliği imkânları

değerlendirilecektir. Bu kapsamda yakın bölgeye odaklanan sektörel stratejiler, ortak program ve projeler hazırlanacaktır.

2.4.3. Küresel Kalkınma Gündemine Katkı

a. Durum Analizi

467. Türkiye, bölgesinde ve küresel ölçekte yükselen profiline paralel olarak, küresel barış, refah ve istikrarın temininde önemli sorumluluklar üstlenmektedir. Dünyanın değişik bölgeleriyle geniş bir coğrafyada ilişkilerini geliştiren Türkiye, bölgesel ve küresel düzeyde ikili ve çok taraflı platformlarda etkinliğini artırmakta ve birçok küresel girişime öncülük etmektedir.
468. Önümüzdeki dönemde, küresel ekonomide kuzey ülkelerinin ağırlığının azalması, buna karşılık özellikle Asya'daki gelişmekte olan ülkelerin dünya ekonomisindeki paylarının artması; yükselen ve gelişmekte olan ülkeler arasında etkileşim ve karşılıklı bağımlılığın daha önemli hale gelmesi, güney-güney ekonomik ve ticari ilişkilerin güçlenmesi öngörülmektedir. Türkiye, gerek Batı ile köklü ilişkilerinin, gerekse "güney" ile yakın diyalog kurma becerisinin ve aynı zamanda gelişmekte olan bir ülke olmasının sunduğu potansiyeli etkili bir şekilde kullanma imkânına sahiptir.
469. Küresel ekonomik kriz, günümüz küresel sistemindeki güçlü etkileşime bağlı olarak gelişmiş ülkelerin yanında, gelişmekte olan ülkelere de çok ciddi yansımalar neden olmuştur. Bu tür krizlerle mücadelede etkin işleyen bir küresel ekonomik yönetim ihtiyacı daha çok hissedilmeye başlamıştır. Bununla birlikte, küresel gündemin belirlenmesinde önemli bir rol oynayan uluslararası kuruluşların karar alma süreçlerinde ve kurumsal yapılarında ağırlıklı olarak gelişmiş ülkeler yer almaktadır.
470. Küresel ekonomik meselelerle başa çıkabilme amacına dönük önemli bir girişim olan G-20 gibi platformların daha etkin hale getirilmesi ve bu platformlarda gelişmekte olan ülkelerin sorunlarının da ele alınması önem arz etmektedir. Bu kapsamda küresel kriz ortamında başarılı performans gösteren ülkemiz, küresel ekonomik yönetim mekanizmalarının geliştirilmesinde aktif bir rol üstlenme potansiyeli taşımaktadır. Ülkemiz, aynı zamanda İSEDAK gibi platformların daha etkili çalıştırılması suretiyle küresel ekonomik yönetimde gelişme yolundaki ülkelerin daha çok söz sahibi olmasına destek verebilecek konumdadır.
471. Ülkemiz, az gelişmiş ülkelerin ekonomik gelişmişlik düzeylerinin yükselmesine yardımcı olmak ve kalkınma gayretlerini desteklemek suretiyle barış ve istikrara dayalı adil ve müreffeh bir uluslararası sistemin kurulmasına katkıda bulunmaktadır. Bu kapsamda, on yılda bir gerçekleştirilen En Az Gelişmiş Ülkeler (EAGÜ) BM Konferansına 2011 yılında ev sahipliği yapan Türkiye, EAGÜ'lerin kalkınmasına yönelik önümüzdeki on yıl boyunca yıllık 200 milyon dolar tutarında katkı sağlamayı taahhüt etmiştir.
472. Diğer yandan küresel düzeyde acil ve insani yardım taleplerinin aktif, etkin ve zamanında karşılanması, ihtiyaç sahibi ülkelere cevap verebilecek beşeri kapasitenin

oluşturulması ve kurumsal yapıların güçlendirilmesi Türkiye'nin bölgesel ve küresel düzeydeki sorumluluk bilinci ve yaklaşımı açısından önem arz etmektedir.

b. Amaç ve Hedefler

473. Yükselen ekonomiler ve EAGÜ'ler başta olmak üzere küresel ölçekte geliştirilen ilişkiler, küresel yönetişimin iyileştirilmesine yönelik girişimler ve uluslararası kuruluşlarda artan etkinlikler aracılığıyla küresel kalkınma gündemine daha nitelikli ve güçlü katkıların sunulması temel amaçtır.

c. Politikalar

474. Türkiye çok taraflı platformlarda küresel ekonomik yönetişimin iyileştirilmesine dönük aktif çalışmalar yürütecek, üye ülkeler arasında daha yakın işbirliği ve koordinasyon sağlanmasına azami gayret gösterecektir.

475. Yükselen ekonomilerle ekonomik ve ticari ilişkilerin artırılmasına dönük strateji ve programlar geliştirilecektir.

476. EAGÜ'lere yönelik taahhüt edilen yardımlar, hedef ülkelerde kapasite geliştirme ve karşılıklı uzun vadeli ekonomik ve ticari ilişkileri artırma hususlarını da gözetilen bir strateji çerçevesinde kullanılacak, ayrıca bu ülkelerin kalkınması konusunda çok taraflı uluslararası platformlardaki çabalar artırılacaktır.

477. Türkiye'nin uluslararası kuruluşlardaki etkinliği artırılacaktır. Bu amaçla uluslararası merkezlerdeki Türk misyonlarının uzman kadroları güçlendirilecek, uluslararası kuruluşlarda görevli vatandaşlarımızın sayısının artırılması yönündeki girişimler hızlandırılacaktır.

478. Uluslararası etkinliği yüksek ve kalkınma işbirliği konusunda uzman kuruluşların bölgesel ofislerini ülkemizde açmasını teşvik edecek daha yoğun girişimlerde bulunulacaktır.

479. 2015-2016 BM Güvenlik Konseyi geçici üyeliğine yönelik çalışmalar aktif bir biçimde yürütülecektir. BM yanında diğer küresel platformlarda da adil temsilin sağlanması talebi küresel gündeme taşınacaktır.

480. Türkiye'nin küresel düzeyde ve kriz yaşayan ülkelere dönük acil ve insani yardım kapasitesi ve faaliyetlerinin etkinliği artırılacaktır. Bu çerçevede, kurumsal kapasite ve kurumlar arası koordinasyon güçlendirilecek, STK'ların ve özel sektörün faaliyetleri desteklenecektir.

481. Kriz yaşayan veya dönüşüm sürecindeki ülkelere afet ve acil yardım konularında kapasite geliştirme desteği sağlanacak, BM başta olmak üzere, uluslararası yardım kuruluşlarıyla kurumsal ve operasyonel işbirliği güçlendirilecektir.

482. Uluslararası barış, refah ve istikrara hizmet edecek etkin bir kalkınma işbirliği politikası izlenecektir. Kalkınma işbirliği çalışmaları stratejik bir yaklaşım çerçevesinde yürütülecek, küresel düzeyde ve ülke bazında işbirliği stratejileri geliştirilecektir.

483. Kalkınma işbirliği faaliyetleri, ilgili ülkelerde kurumsal kapasite oluşumuna destek sağlayacak bir yapıda sürdürülecektir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

1. ÖNCELİKLİ DÖNÜŞÜM PROGRAMLARI

484. 2023 hedeflerine ve Onuncu Kalkınma Planının amaçlarına ulaşılabilmesi açısından önem taşıyan, temel yapısal sorunlara çözüm olabilecek, dönüşüm sürecine katkıda bulunabilecek, genellikle birden fazla bakanlığın sorumluluk alanına giren, kurumlar arası etkin koordinasyon ve sorumluluk gerektiren kritik reform alanları için “Öncelikli Dönüşüm Programları” tasarlanmıştır.
485. Öncelikli Dönüşüm Programları, program havuzunun yönetilebilir ve sonuçlarının ölçülebilir olması açısından sınırlı sayıda tutulmuştur. Sektörel ve sektörler arası bir yaklaşımla oluşturulan programlar kapsamında rehber niteliğinde olmak üzere, programın amacı ve kapsamına, hedeflerine, performans göstergelerine ve bileşenlerine yer verilmiş; ayrıca programlar için merkezi düzeyde uygulama mekanizması ve müdahale araçları tasarlanmış; bileşenlerden ve koordinasyondan sorumlu kurumlar belirlenmiştir.
486. Öncelikli Dönüşüm Programlarının tasarımında 2. bölümde yer alan politikalarla bağlantı kurulmuş, bu politikaların etkin bir şekilde hayata geçirilebilmesi için programların temel unsurları ortaya konulmuştur. Tasarlanan programların ayrıntıları, alt bileşenleri, uygulama faaliyet ve projeleri, bütçe ihtiyacı ve mevzuat altyapısı Planın TBMM’de kabulünden sonra koordinatörlerin ve bileşenlerden sorumlu Bakanlıkların ortak katılım ve katkılarıyla eylem planları haline getirilecek, nihai tasarım ve uygulama usul ve esasları Yüksek Planlama Kurulu Kararıyla belirlenecektir.
487. Öncelikli Dönüşüm Programlarının hayata geçirilmesine yönelik eylem planlarının hazırlanmasının, uygulanmasının, izlenmesinin ve değerlendirilmesinin koordinasyonundan Kalkınma Bakanlığı sorumludur.
488. Yüksek Planlama Kurulu, Programların uygulama sonuçlarını da dikkate alarak programların gerektiğinde revizyonunda yetkili olacaktır.
489. Söz konusu Programlar, ihtiyaç duyulan mevzuat, idari karar ve finansman bakımından bütün kamu kurum ve kuruluşları nezdinde öncelikli olarak ele alınacaktır.

1.1. ÜRETİMDE VERİMLİLİĞİN ARTIRILMASI PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Verimlilik artışı; ekonomide üretim kapasitesinin artırılması, rekabet gücünün geliştirilmesi ve büyümenin hızlandırılması açısından kritik önem taşımaktadır. 1981-2012 döneminde yüzde 4,3 olarak gerçekleşen ortalama büyümenin yalnızca 0,2 puanı TFV artışından kaynaklanmıştır. Bu nedenle, Onuncu Kalkınma Planı döneminde verimlilik odaklı bir yaklaşımla rekabet gücü artırılarak cari açık sorunu yaşanmadan yüksek ve istikrarlı büyümeye ulaşılması hedeflenmektedir. Bu kapsamda, Üretimde Verimliliğin Artırılması Programıyla, verimlilik algısının geliştirilmesi, üretim süreçlerinin iyileştirilmesi, katma değer artırılması ve böylelikle söz konusu hedefe katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

Onuncu Plan döneminde altyapı yatırımları, doğrudan yabancı yatırım, Ar-Ge ve eğitim gibi alanlarda uygulanacak politikalar verimlilik artışlarını destekleyici olacaktır. Bununla beraber, hedeflere ulaşmak açısından mikro ölçekte ilave politikalara da ihtiyaç duyulmaktadır.

Türkiye ekonomisinde verimlilik artışının düşük olmasının çeşitli nedenleri bulunmaktadır. Bu nedenlerden biri, küçük firmaların büyüme motivasyonlarının sınırlı kalması ve dolayısıyla ölçek ekonomilerinden yeterince yararlanamamalarıdır. Ayrıca, işletmeler arası etkileşimin zayıflığı nedeniyle değer zincirleri gerekli ölçüde güçlenememiştir. Nitekim ülkemizde, büyük ölçekli işletmelerin (250+ istihdam) işgücü verimliliği düzeyi, küçük ölçekli işletmelerin (1-19 istihdam) verimlilik düzeyinin yaklaşık 5,5 katına kadar ulaşmaktadır. Verimlilik artışlarının düşük olmasının diğer önemli sebepleri ise teknoloji geliştirme ve kullanım kapasitesinin yetersiz kalması ve işgücü niteliğinin ortalamada düşük olmasıdır. Bu bağlamda, verimlilik algısını geliştirme çalışmaları yanında, kurumsallaşmanın artırılması, üretim süreçlerinin geliştirilmesi ve ölçek sorunlarının azaltılmasına yönelik faaliyetlerin yürütülmesi yerinde olacaktır.

Bu program üretim alanlarında verimliliğin artırılmasına yönelik tasarlanmış olmakla birlikte, ayrı bir program olarak ele alınan enerji verimliliği konusu kapsam dışında tutulmuştur. Ayrıca program özel sektör üretimine odaklı olarak tasarlanmış, kamu kesiminde etkinlik konusu ayrı bir programda ele alınmıştır. Programın sonuçları ithalata bağımlılığın azaltılması ve yurtiçi tasarrufların artırılması programlarına katkıda bulunacak; eğitim, mesleki beceri, teknoloji, Ar-Ge ve kayıt dışılık konuları için oluşturulan diğer programlar ise bu programa önemli girdi sağlayacaktır.

ii. Program Hedefi

- Sanayi sektöründe TFV'nin büyümeye katkısının yüzde 20'nin üzerine çıkarılması

iii. Performans Göstergeleri

- Küçük ve orta ölçekli işletmelere yönelik kurumsallaşma ve verimlilik algısı anket sonuçları
- İmalat sanayiinde firma ölçeğine göre işgücü verimliliği farkı
- Sanayi sektöründe kısmi işgücü verimliliği
- Sanayi sektöründe toplam faktör verimliliği

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Verimlilik Algısının ve Verimliliği Artırmaya Yönelik Uygulama Kapasitesinin Güçlendirilmesi

- İşletmelerin iyi örneklerle buluşturulması yoluyla deneyim aktarımının sağlanması
- Firmalarda farkındalığın ve verimlilik artırma teknikleri konusundaki kapasitenin etkin danışmanlık hizmetleri yoluyla yükseltilmesi

2. Bileşen: İşletmelerde Kurumsallaşmanın Geliştirilmesi

- Kurumsal yönetim anlayışının geliştirilmesi amacıyla danışmanlık hizmetleri verilmesi, yasal mevzuatın geliştirilmesi ve teşvik mekanizmasının gözden geçirilmesi

3. Bileşen: Üretim Süreçlerinin Geliştirilmesi

- Teknoloji kullanımında ve üretim süreçlerinin geliştirilmesinde örnek firmalarla diğer firmaların etkileşiminin sağlanması ve üretim süreçleri konusunda danışmanlık hizmeti verilmesi
- Üretimde kullanılan enerji dışı girdilerin daha verimli kullanımının sağlanması
- Mevcut istihdam edilenlerin niteliğinin artırılmasına yönelik hizmet içi eğitimlerin desteklenmesi

4. Bileşen: İşletmelerde Ölçek Ekonomilerinin Desteklenmesi

- Pazara erişim imkânlarının artırılması
- Ürün tasarımı, ürün çeşitlendirmesi, markalaşma, pazarlama ve tanıtım gibi konularda firmaların kapasitesinin artırılması
- Finansmana ve teşviklere erişim konusunda küçük/orta ölçekli firmaların sorunlarının azaltılması

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Kalkınma Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Kalkınma Bakanlığı
2. Bileşen: KOSGEB
3. Bileşen: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı
4. Bileşen: Ekonomi Bakanlığı

1.2. İTHALATA OLAN BAĞIMLILIĞIN AZALTILMASI PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Dış finansman imkânlarının iyileşmesiyle birlikte artan sermaye girişi, TL'nin genel olarak yabancı paralar karşısında güçlenmesine, kredi imkânlarının artmasına, yurtiçi talebin canlanmasına ve ithalatın ivme kazanmasına neden olmuştur. Bu gelişme, üretim sürecinde ithal girdi kullanımını artırırken, giderek yurtiçi ara malları üretimi aleyhine bir ortam oluşturmuştur. Nitekim ara malı ithalatının GSYH içindeki payı 2000 yılındaki yüzde 13,6 (enerji hariç yüzde 10,1) seviyesinden 2011 yılında yüzde 22,4 (enerji hariç yüzde 15,6) seviyesine yükselmiştir. Ara malı ithalatındaki bu artış eğilimi, istikrarlı ve sürdürülebilir büyüme için üretim sürecinde yurtiçi kaynakların daha etkin ve verimli kullanılmasının önemine işaret etmektedir. Bu çerçevede, yurtiçinde üretilen ürünlerin standart ve kaliteleri ile teknoloji kapasitesinin yükseltilmesinin desteklenmesi; yurtiçinde üretilen özellikle ara mallarında kullanıcılar arasında bilgi ve farkındalık düzeyinin artırılması; kamu alımlarında yurtiçinde üretilen ve yerli girdileri kullanan nihai ürünlerin tercih edilmesi; yerli doğal kaynakların etkin kullanımı; atıkların ekonomiye kazandırılması ve enerji, ulaşım, işgücü gibi üretim maliyetlerinin düşürülmesi yönünde tedbirler alınması gerekmektedir.

Üretimde ithal ürün kullanımını dengeleme amacıyla tüm bu tedbirleri alırken, mevcut kaynakların verimsiz alanlara yönlendirilerek orta ve uzun vadede amaçlanan aksine ekonomide rekabet gücü kaybına yol açacak bir üretim yapısı oluşmamasına özen gösterilecektir. Bu programla, üretimde dönüşümün yüksek katma değerli ürünler lehine sağlanması ve yerli girdi üretiminin ve kullanımının teşvik edilmesi yoluyla ithalata olan bağımlılığın azaltılması amaçlanmaktadır.

Üretim sürecinde ithalata olan bağımlılık incelenirken, ilgili programlar olması nedeniyle dış ticaret açığında önemli yer tutan enerji ithalatı bu program kapsamı dışında tutulmuştur.

ii. Program Hedefi

- Plan dönemi sonunda dış ticaret açığının GSYH'ya oranının yüzde 9,9 seviyesinde gerçekleşmesi

iii. Performans Göstergeleri

- İhracatın ithalatı karşılama oranı
- Altın ve enerji hariç ithalatın GSYH'ya oranı
- İhracatta ve ithalatta orta-yüksek ve yüksek teknoloji ürünlerin payı
- Ana metal sanayi, elektrik-elektronik, makine ve teçhizat, kimya sanayi, otomotiv gibi öncelikli sektörler itibarıyla ithalat / toplam arz oranları
- Küresel rekabet endeksinde Türkiye'nin yeri
- Dâhilde işleme rejimi kapsamında döviz kullanım oranı
- Tüketim malları ithalatının toplam ithalat içerisindeki payı
- Seçilecek öncelikli sektör ve ürün gruplarında kapasite kullanım oranları

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Üretimde Dönüşümün Gerçekleştirilmesi

- İmalat sanayiinin ihtiyaç duyduğu girdilerin üretimine dönük, yerli katma değeri artıracak ürün/tür üretiminin özendirilmesi
- Ar-Ge, yenilik ve tasarım faaliyetlerinin orta-yüksek ve yüksek teknolojiye sahip ürünlerde yoğunlaşması
- Enerji, işgücü, ulaşım ve altyapı maliyetlerinin düşürülmesi

2. Bileşen: Yerli Girdi Kullanımının ve Yerleşmenin Artırılması

- Uygun standartta ve maliyette sürekli yerli girdi temininin artırılması
- Yurtiçi doğal kaynak potansiyelinin daha etkin değerlendirilmesi
- Yerleşmenin desteklenmesi, bu amaçla uygun mekanizmaların geliştirilmesi
- Kamuda ithal ürün kullanılmasının azaltılması amacıyla kamu alımlarında yerli üretimi olan ürünlerin kullanımını teşvik edici politikaların geliştirilmesi

3. Bileşen: Dış Ticarete Dönük Düzenlemelerin Gözden Geçirilmesi

- Yerli firmaların ölçek ve teknoloji yetersizliği veya küresel firmaların ölçek avantajı nedeniyle yurtiçi üretim kapasitesi yaratılamayan ürün gruplarında yatırımların ülkemize çekilmesi
- Dâhilde işleme rejiminin gözden geçirilmesi
- AB'nin tek taraflı olarak yaptığı STA'ların ticareti saptırıcı, rekabeti bozucu etkilerinin azaltılması

4. Bileşen: Atıkların Ekonomiye Kazandırılması

- Geri dönüşüm/geri kazanım ve toplama-ayırmaya konu atıkların sağlık, çevre, enerji perspektiflerinden değerlendirilerek etkin bir şekilde ekonomiye kazandırılması
- Yurtiçi hurda arzını artırmaya yönelik çalışmaların desteklenmesi
- Hurda toplama, ayrıştırma ve işleme merkezlerine yönelik girişimlerin desteklenmesi

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Ekonomi Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı
2. Bileşen: Ekonomi Bakanlığı
3. Bileşen: Ekonomi Bakanlığı
4. Bileşen: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı

1.3. YURTIÇİ TASARRUFLARIN ARTIRILMASI VE İSRAFIN ÖNLENMESİ PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Gayrisafi milli harcanabilir gelirin tüketilmeyen kısmı olan yurtiçi tasarruflar, yatırımların finansmanı açısından büyük önem taşımaktadır. Uluslararası veriler açık ekonomi koşullarında dahi gelişmekte olan ülkeler açısından yurtiçi tasarruflarla yatırım arasında pozitif ilişkiye işaret etmektedir.

Türkiye'nin orta-uzun dönem kalkınma hedeflerini yakalaması açısından istikrarlı ve yüksek bir büyüme sağlanması önem taşımaktadır. Büyümenin sağlıklı bir yapıda sürdürülmesi için yatırımlarda da istikrar sağlanması gerekmektedir. Türkiye'nin yurtiçi tasarruf oranlarının yüzde 15'in altındaki mevcut düzeyi, benzer gelir grubundaki ülkelere ve hızlı büyüyen ülkelere göre daha düşük seviyededir. Türkiye ekonomisi yakın geçmişte dış finansmana erişimde sorun yaşamamış olsa da yatırımların ve büyümenin istikrarlı bir biçimde sürdürülmesi için tasarrufların artırılmasına yönelik önlemler alınması önem taşımaktadır.

Mevcut kaynakların etkinlikten uzak kullanımı anlamına gelen israf ekonomideki tasarrufları azaltmakta ve doğal kaynaklar üzerindeki baskıyı artırmaktadır.

Bu program çerçevesinde, yüksek ve istikrarlı bir büyüme dinamiği sağlamak üzere, en güvenilir ve kalıcı finansman kaynağı olan yurtiçi tasarrufların artırılması, artan yurtiçi tasarrufların üretken yatırımlara yönlendirilmesi ve israfın azaltılması amaçlanmaktadır.

ii. Program Hedefi

- Yurtiçi tasarruf oranının yüzde 19'a yükseltilmesi

iii. Performans Göstergeleri

- Yurtiçi tasarruf oranları (kamu, özel)
- Finansal hizmetlere erişim oranı
- Tüketici ve ticari kredilerin toplam krediler içerisindeki oranları
- Ticari krediler içerisinde sanayinin payı
- Özel sektör yatırımlarında makine teçhizatın payı
- Bireysel emeklilik sisteminin hacmi ve sistemden erken çıkış oranı

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Mali Piyasa Araçlarıyla Tasarrufların Özendirilmesi

- Finansal farkındalığın artırılması ve finansal eğitimin yaygınlaştırılması
- Yastık altı tasarrufların sisteme çekilmesi
- Küçük tasarrufların teşvik edilmesi ve korunması
- Finansal ürün çeşitliliğinin artırılması
- Tasarrufların uzun vadeli finansal araçlara kaydırılması
- Özel sektörün finansmanında sermaye piyasalarının kullanılmasının teşvik edilmesi

2. Bileşen: İsrafın Azaltılması ve Mükerrer Tüketimin Önlenmesi

- İsrafın boyutlarının tespit edilmesi
- Tüketici haklarının korunması

- Bilinçli tüketimin yaygınlaştırılması
- Piyasa gözetimi ve denetiminin etkin bir biçimde uygulanması
- Çocuklara ve ailelere tasarruf alışkanlığı kazandırılması
- İsrafın azaltılması ile ilgili kampanyalar düzenlenmesi
- Çapraz sübvansiyonların ve ticari olmayan indirimlerin kaldırılması yoluyla kamu ve özel sektörün ürettiği mal ve hizmetlerin tüketiminin rasyonelleştirilmesi

3. Bileşen: Kredi Düzenlemeleriyle Tasarrufların Özendirilmesi ve Üretken Yatırımlara Yönlendirilmesi

- Tüketici kredilerindeki artışın makro ihtiyati tedbirlerle kontrol altında tutulması
- Kredi kartlarındaki taksitlendirme, ödüllendirme ve limit belirleme uygulamalarının gözden geçirilmesi
- Kredi maliyetlerinin farklılaştırılması ve diğer teşvik edici veya caydırıcı önlemlerle ticari kredilerin toplam krediler içerisindeki payının artırılması

4. Bileşen: Tamamlayıcı Sigortacılığın Geliştirilmesi

- Bireysel emeklilik sisteminin (BES) daha da genişletilmesi için yönetim ve işletim giderlerinin uluslararası düzeylere yaklaştırılması
- Tamamlayıcı sağlık sigortacılığının geliştirilmesi
- Uzun vadeli hayat sigortaları ürünlerinin geliştirilmesi

5. Bileşen: Vergisel Araçlarla Tasarrufların Özendirilmesi ve Üretken Yatırımlara Yönlendirilmesi

- Dolaylı vergi kompozisyonunun tasarruf önceliği çerçevesinde gözden geçirilmesi
- Vergisel araçlarla üretken yatırımların özendirilmesi

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Kalkınma Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Sermaye Piyasası Kurulu
2. Bileşen: Gümrük ve Ticaret Bakanlığı
3. Bileşen: Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu
4. Bileşen: Hazine Müsteşarlığı
5. Bileşen: Maliye Bakanlığı

1.4. İSTANBUL ULUSLARARASI FİNANS MERKEZİ PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Ekonomik büyümenin desteklenmesi ve katma değeri yüksek olan finans sektörünün geliştirilmesi amacıyla İFM çalışmalarına 2009 yılında başlanmıştır. Kaynakların toplanması ve etkin bir şekilde dağıtılmasını sağlayan, küresel piyasalarla entegre ve uluslararası alanda hizmet ihraç edebilen bir finans sektörünün oluşmasına katkı sağlayacak İFM çalışmalarının kararlılıkla sürdürülmesi önem arz etmektedir. Bu doğrultuda, İstanbul'un uluslararası alanda rekabet gücüne sahip bir finans merkezine dönüşebilmesi için reel sektörün ihtiyaçlarını karşılayacak, her türlü finansal aracın ihraç edilebildiği, güçlü bir fiziksel, beşeri ve teknolojik altyapıya sahip, etkin bir biçimde denetlenen şeffaf bir piyasa yapısının tesis edilmesi amaçlanmaktadır.

ii. Program Hedefleri

- İstanbul'un Küresel Finans Merkezleri Endeksinde ilk 25 içerisinde yer alması
- Türkiye'nin Finansal Gelişmişlik Endeksinde ilk 30 içinde yer alması

iii. Performans Göstergeleri

- Küresel Finans Merkezleri Endeksi (Z/Yen)
- Finansal Gelişmişlik Endeksi (Dünya Ekonomik Forumu)
- Finansal hizmetlerin GSYH içindeki payı
- Finansal hizmet ihracatındaki değişim
- Borsa İstanbul'da işlem gören yerli ve yabancı şirket sayısı
- Pay piyasası kapitalizasyonu ve GSYH'ya oranı
- İFM idari yapısının uluslararası platformda yaptığı tanıtım sayısı
- Yeni geliştirilen finansal ürün sayısı
- Yeni oluşturulan piyasa sayısı
- Uluslararası akreditasyona sahip eğitim kurumlarının sayısı
- Finans alanına yönelik verilen lisans sayısı
- Finansal eğitime yönelik faaliyet sayısı
- Bireysel ve kurumsal yerli yatırımcı sayısı
- Yaşam Kalitesi Endeksi

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Yeni Bir İFM İdari Yapısının Oluşturulması

- İyi uygulama örnekleri temelinde, özel sektörün daha aktif rol aldığı bir organizasyon yapısının oluşturulması
- İstanbul'un uluslararası finansal kuruluşlar ve yatırımcılar nezdinde daha etkin tanıtımının sağlanması
- Yurtiçi paydaşlar arasında koordinasyonun geliştirilmesi

2. Bileşen: Finansal Ürün ve Hizmet Çeşitliliğinin Artırılması

- Finansal aracılık sektörünün etkin işleyen bir yapıya kavuşturulması

- Yeni piyasa ve finansal ürünlerin geliştirilmesi
- Kurumsal yatırımcı tabanının genişletilmesi
- İnternet bankacılığı, mobil ve şubesiz bankacılık gibi alternatif dağıtım kanallarının yaygınlaştırılması
- Faizsiz finansman araçlarının geliştirilmesi
- Ödeme sistemlerinin güçlendirilmesi

3. Bileşen: Hukuki Altyapının Geliştirilmesi

- İstanbul'da kurumsal bir tahkim merkezinin oluşturulması
- Finans sektörüne ilişkin özellikli konularda ihtisaslaşmış mahkemelerin oluşturulması
- Mevzuat çalışmalarında İFM Projesinin dikkate alınması

4. Bileşen: Kümelenme Bölgelerinde Fiziki Altyapının Geliştirilmesi

- Ulaşım imkânlarının iyileştirilmesi ve çeşitlendirilmesi
- Finans kuruluşlarının iş ve işlemlerinin daha hızlı bir şekilde yapılmasını sağlayacak iletişim altyapısının geliştirilmesi
- İstanbul'da finansal kümelenme alanlarına yönelik olarak enerji ihtiyaçlarının karşılanması, sosyal olanakların ve rekreasyon alanlarının (yeşil alan ve spor tesisi) geliştirilmesi

5. Bileşen: Teknolojik Altyapının Güçlendirilmesi

- Sermaye piyasalarındaki elektronik haberleşme, iletişim ve işlem altyapısının konsolide edilmesi
- Bilişim teknolojileri alanında finansal kuruluşlar tarafından dışarıdan alınan hizmetlerin kalitesinin artırılması
- Sermaye piyasalarında veri dağıtımı ve güvenliği konusunda ortak stratejiler belirlenmesi

6. Bileşen: Nitelikli İnsan Kaynağının Artırılması

- Finans alanında uluslararası geçerliliği olan sertifikaya ve ileri düzey yabancı dile sahip kişi sayısının artırılması
- Finans sektörünün ihtiyaçları doğrultusunda lisans ve lisansüstü müfredatının geliştirilmesi
- Finansal eğitimin toplum genelinde yaygınlaştırılması

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Kalkınma Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurumlar

1. Bileşen: Kalkınma Bakanlığı
2. Bileşen: Sermaye Piyasası Kurulu
3. Bileşen: Adalet Bakanlığı
4. Bileşen: İstanbul Büyükşehir Belediyesi
5. Bileşen: Borsa İstanbul
6. Bileşen: Milli Eğitim Bakanlığı

1.5. KAMU HARCAMALARININ RASYONELLEŞTİRİLMESİ PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Sosyal refahın artırılması ve adaletli paylaşımın sağlanması ile istikrarlı büyüme sürecinin tesisinde önemli bir politika aracı olan kamu kaynaklarının etkin kullanımı, sağlıklı işleyen bir kamu mali yapısının da en önemli unsurlarından biridir. Kamu harcamalarının etkinliğinin ölçülmesi ve bu kapsamda, bir kamu harcamasından beklenen faydanın ve aynı harcamanın genel ekonomi üzerindeki etkisinin doğru ve zamanında tespiti ve analizi önem arz etmektedir.

Bu program çerçevesinde, mevcut harcama programları gözden geçirilerek verimsiz harcamaların tasfiye edilmesi, bu yolla oluşturulacak mali alanın öncelikli harcama alanlarına tahsis edilmesi ve kamu faiz dışı harcama büyüklüğünün belirli bir seviyede tutulması amaçlanmaktadır.

ii. Program Hedefleri

- Merkezi yönetim bütçesi faiz dışı harcamalarının Plan dönemi sonunda GSYH'ya oran olarak yüzde 21,8 seviyesinde gerçekleşmesi
- Kamu kesimi borçlanma gereğinin Plan dönemi sonunda GSYH'ya oran olarak yüzde 0,5 seviyesinde gerçekleşmesi
- Harcamaların yerindeliği ve kalitesinin artırılması

iii. Performans Göstergeleri

- Kamu tüketiminin GSYH içindeki payı
- Yatırım programındaki projelerin ortalama tamamlanma süresi
- Seçilmiş sosyal yardımlardan ortalama yararlanma süresi
- TBMM'ye sunulan etki analizi yapılmış kanun tasarısı sayısının toplam tasarılar oranı
- Kutu bazında kişi başı ilaç tüketimi
- Tarımsal desteklerin tarımsal katma değere oranı
- Seçilmiş tarımsal ürünlerde verilen desteğin üretim değerine oranı

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Sosyal Yardım ve Hizmetlerde Etkinliğin Sağlanması

- Sosyal yardım ve hizmetlerde bütüncül bir anlayışın geliştirilmesi
- Sosyal yardım ve hizmetlerde kamu, özel kesim ve STK'lar arasında koordinasyonun sağlanması ve mükerrerliklerin önlenmesi

2. Bileşen: Tarımsal Desteklerde Etkinliğin Sağlanması

- Tarımsal desteklere ilişkin mevzuat ve uygulamaların birleştirilmesi ve bu desteklerin etkileşim içinde bulunduğu sektörlerin ve ilgili tarafların ihtiyaçlarını gözeterek şekilde yeniden düzenlenmesi
- Tarım sektöründe; örgütlü ve rekabet gücü yüksek bir yapının oluşumuna imkân veren, gıda güvenliği ve güvenilirliğini sağlayan, doğal kaynakların sürdürülebilir kullanımını gözeterek bir destek sisteminin kurulması
- Tarımsal desteklerle amaçlanan sosyal ve üretim odaklı fayda ile kamunun mali yükünün karşılaştırılmasına imkân verecek bir izleme ve değerlendirme sisteminin kurulması ve tarımsal desteklerin etkinliğinin düzenli ölçülmesi

3. Bileşen: Kamu Yatırımlarının Rasyonelleştirilmesi

- Yatırımların yüksek büyümeye katkı sağlayacak alanlara yönlendirilmesi
- Proje stokunun Plan hedefleri ve kaynaklarla uyumlu şekilde oluşturulması
- Yatırım projelerinin seçiminin fayda-maliyet analizlerine dayandırılması, izleme ve değerlendirmesinin etkin bir şekilde yapılması
- Yıl içi uygulamaların bütçe, program ve sektörel dengeler bozulmayacak şekilde yürütülmesi
- Mevcut sermaye stokunun etkin kullanımına yönelik bakım-onarım harcamalarına ağırlık verilmesi
- Yatırım kararlarında muhtemel cari harcama ihtiyacının dikkate alınması

4. Bileşen: Cari Harcamaların Kontrol Altında Tutulması

- Kamuda israftan kaçınma ve tasarruf bilincinin yerleştirilmesi
- Personel ihtiyacının öncelikle atıl personel kullanılarak karşılanması
- Hizmet alımlarının fayda-maliyet analizlerine dayandırılması
- Kamuda e-dönüşümün hızlandırılarak hizmet maliyetlerinin düşürülmesi
- Kamu hizmet binası temininin (kiralama, satın alma, yapım) ihtiyaca uygun ve maliyet etkin hale getirilmesi
- Bütçe hazırlık sürecinde, personel harcamaları dışında kalan diğer cari harcamalara yönelik ödeneklerin sıfır tabanlı bütçe ilkesiyle belirlenmesi
- Cari harcamaların uluslararası standartlarla uyumlu şekilde raporlanması

5. Bileşen: Program-Bütçe Bağlantısının Güçlendirilmesi

- Yönetim bilgi sistemlerinin bütünleşik hale getirilmesi
- Kaynak tahsis sürecinin stratejik planlar ve performans esaslı bütçeleme sistemiyle ilişkisinin güçlendirilmesi
- Kamu hizmetlerini program yaklaşımıyla ele alan bütçe yapısına kademeli olarak geçişin sağlanması

6. Bileşen: Sağlık Harcamalarının Etkinleştirilmesi

- Akılcı ilaç kullanımının yaygınlaştırılması
- Kademeli bir şekilde sevk zinciri uygulamasına geçilmesi
- Sağlık teminat paketlerinin gözden geçirilmesi
- Koruyucu ve önleyici sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatörler: Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı
2. Bileşen: Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı
3. Bileşen: Kalkınma Bakanlığı
4. Bileşen: Maliye Bakanlığı
5. Bileşen: Maliye Bakanlığı
6. Bileşen: Sağlık Bakanlığı

1.6. KAMU GELİRLERİNİN KALİTESİNİN ARTIRILMASI PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Etkin bir kamu mali sistemi için kamu gelirlerinin sağlıklı ve sürekli kaynaklardan çağdaş yöntemlerle toplanması son derece önemlidir. Bu süreçte, sadece mali kaygıların değil, ekonomik ve sosyal amaçların da dikkate alınması modern kamu yönetiminin bir gereği haline gelmiştir.

Gelir mevzuatının oluşturulmasından, gelirlerin toplanmasına ve kamuoyunun bilgilendirilmesine kadar olan tüm sürecin kalitesinin artırılması büyük önem arz etmektedir. Bu program kapsamında; kamu mali sisteminin ihtiyaç duyduğu gelirlerin sağlıklı ve sürekli kaynaklara dayandırılmasının yanında, gelirlerin etkili ve ekonomik bir şekilde toplanması, gelir dağılımının iyileştirilmesi, tasarrufların artırılmasına katkı sağlanması ve yerel yönetimlerin mali yönden merkezi yönetime bağımlılığının azaltılması amaçlanmaktadır. Program kapsamında ele alınabilecek konular oldukça geniş olmakla birlikte, odaklanılacak alanlar aşağıdaki bileşenlerle sınırlandırılmıştır.

ii. Program Hedefleri

- Vergilemede hizmet sunumu kalitesinin artırılması
- Kamu gelirlerinin sağlıklı ve sürekli kaynaklardan elde edilmesi
- Belediye ve il özel idarelerinin sermaye gelirleri hariç öz gelirlerinin Plan dönemi sonunda GSYH'ya oran olarak yüzde 1,7'ye çıkarılması
- Vergi tabanının adil ve öngörülebilir bir şekilde genişletilmesinin de katkısıyla vergi yükünün Plan dönemi sonunda GSYH'ya oran olarak 0,6 puan yükselmesi

iii. Performans Göstergeleri

- Vergi gelirlerinin GSYH içerisindeki payı
- Kaldırılan istisna, muafiyet ve indirimlerin mali boyutu
- Mükellefler tarafından vergiye uyum için harcanan süre
- Yerel yönetimlerin öz gelirlerinin toplam gelirlerine oranı
- Mükellef memnuniyet oranı
- Ödenmeyen vergi tutarının tahakkuk eden vergiye oranı
- Toplam vergiler içerisinde doğrudan vergilerin payı

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: İstisna, Muafiyet ve İndirimlerin Gözden Geçirilmesi

- İstisna, muafiyet ve indirimler nedeniyle oluşan vergi harcamalarının mali etkilerinin tahmin edilmesi
- Etkin olmayan düzenlemelerin kaldırılması veya revize edilmesi
- Sisteme dâhil edilmesi öngörülen istisna, muafiyet ve indirimlere ilişkin kriterlerin belirlenmesi ve uygulama sonuçlarının düzenli değerlendirilmesi
- Vergi harcamaları konusunda kamuoyunun düzenli ve ayrıntılı bilgilendirilmesi

2. Bileşen: Vergi İdaresinin Etkinliğinin Artırılması

- Vergi idaresinin beşeri ve teknolojik imkânlarının geliştirilmesi
- Mükellef hizmetlerinin etkinleştirilmesi
- Vergi idaresi ile kamu kurum ve kuruluşları arasındaki bilgi paylaşımının güçlendirilmesi
- Uzlaşma müessesesi ve vergi takdir komisyonları başta olmak üzere uygulamada sorun yaşanan konuların gözden geçirilmesi
- Vergi ceza sisteminin etkinliğinin artırılması
- Yabancı vergi idareleriyle işbirliğinin artırılması

3. Bileşen: Vergilemede Uygulanabilirliğin ve Öngörülebilirliğin Artırılması

- Mevzuat ve idari uygulamalarda öngörülebilirliğin artırılması
- Vergi mevzuat düzenlemelerinin toplumun ve ilgili tarafların katkılarının alındığı bir süreç içinde gerçekleştirilmesi
- Vergi mevzuatının sadeleştirilmesi çalışmalarının sürdürülmesi
- Vergilemede teknoloji kullanımının yaygınlaştırılması

4. Bileşen: Kamu Gelirleriyle İlgili İstatistiklerin Etkinleştirilmesi

- Kamu gelirleriyle ilgili istatistiklerin kapsamının, detayının ve kalitesinin artırılması, erişiminin kolaylaştırılması
- Vergi sistemi ve uygulamalarının istatistik üretme kapasitesinin geliştirilmesi

5. Bileşen: Yerel Yönetim Öz Gelirlerinin Artırılması

- Yerel yönetimlerin öz gelirlerinin artırılması ve hesap verme sorumluluğunun geliştirilmesi
- İmar düzenlemeleri ve kamu hizmetleriyle oluşan değer artışından kamunun daha çok yararlandırılması

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Maliye Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Maliye Bakanlığı
2. Bileşen: Gelir İdaresi Başkanlığı
3. Bileşen: Maliye Bakanlığı
4. Bileşen: Gelir İdaresi Başkanlığı
5. Bileşen: İçişleri Bakanlığı

1.7. İŞ VE YATIRIM ORTAMININ GELİŞTİRİLMESİ PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

İş ve yatırım ortamına ilişkin düzenlemeler ile bunlara yönelik uygulamaların ölçülmesi ve ülkeler arası karşılaştırmaların yapılması amacıyla DB tarafından hazırlanan İş Ortamı 2012 Raporunda Türkiye, genel sıralamada 2006 yılında 175 ülke arasında 84'üncü sıradan 2012 yılında 183 ülke arasında 71'inci sıraya yükselmiştir.

İş ve yatırım ortamına ilişkin sorunlardan bürokratik süreçler, hukuki süreçler ve yatırım yeriyile ilgili olanlar öne çıkmaktadır. Bu sorunların daha etkin bir koordinasyonla çözülmesinin, yatırıma ilişkin belirsizlikleri azaltarak gerek yerli gerek doğrudan yabancı yatırımları kolaylaştıracağı düşünülmektedir.

Bu programda, iş ve yatırım ortamının öncelikli sorunlarına odaklanılarak, yatırımcının karşılaştığı belirsizliklerin giderilmesi ve sorunların hızla çözülmesi, bunun için mevcut mekanizmaların iyileştirilerek yatırımların artırılması amaçlanmaktadır. Program kapsamındaki faaliyetlerin, YOİKK mekanizması kapsamında öncelik verilerek ele alınması sağlanacaktır.

ii. Program Hedefleri

- Özel sektör yatırımlarının GSYH'ya oranının 2018 yılı sonunda yüzde 19,3'e çıkarılması
- Plan dönemi boyunca (gayrimenkul hariç) kümülatif uluslararası doğrudan yatırım tutarının 93,9 milyar dolara ulaşması
- İş Yapma Kolaylığı Endeksi sıralamasında ilk 50 ülke arasına girilmesi
- Süreçlerin iyileştirilmesi suretiyle yatırım yeri tahsis miktarının artırılması

iii. Performans Göstergeleri

- Uluslararası İş Yapma Kolaylığı Endeksinde Türkiye'nin sırası
- Uluslararası doğrudan yatırımların tutarı
- Özel yatırımların GSYH içindeki payı
- Yatırım teşvik belgesi adedi ve tutarı
- YOİKK Teknik Komiteler Eylem Planlarındaki gerçekleştirme oranı
- İl bazında yatırıma uygun arazi envanterinde yer alan parsel sayısı

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Bürokratik Süreçlerin İyileştirilmesi

- Bürokratik süreçlerin hızlı ve etkili işlemlerini sağlayacak, yatırımcıların maruz kaldığı doğrudan ve dolaylı maliyetleri düşürecek düzenlemelerin uygulamaya geçirilmesi
- Kamunun iş dünyasına sunduğu hizmetlerin bütünleşik bir yapıda elektronik ortama taşınması

2. Bileşen: Hukuki Süreçlerin İyileştirilmesi

- Türkiye'de iş ve yatırım ortamına ilişkin hukuki süreçlerin ve altyapının geliştirilmesi

- Mevzuatın uluslararası standartlara ve en iyi uygulamalara uygun şekilde güncellenmesi

3. Bileşen: Yatırım Yeri Temininin Kolaylaştırılması

- İllerde yatırıma uygun arazilerin tespiti ve arazi envanterinin oluşturulması
- İllerde yatırıma uygun arazi envanterinin yatırımcıya etkili ve etkin bir şekilde sunulması amacıyla coğrafi bilgi sistemleri altyapısının geliştirilerek kullanılması
- Yatırım yeri tahsis sürecinin hızlandırılmasına yönelik mevzuat düzenlemelerinin yapılması
- Stratejik ve büyük ölçekli yatırımlara uygun yatırım yerleri hazırlanması

4. Bileşen: İş ve Yatırım Ortamıyla İlgili Yönetişimin Bölgesel Düzeyde Geliştirilmesi

- İş ve yatırım ortamıyla ilgili ulusal ve bölgesel düzeyde göstergeler geliştirilerek düzenli takip ve değerlendirme sistemi oluşturulması
- İş ve yatırım ortamının iyileştirilmesine yönelik yaklaşımın bölgesel düzeyde yaygınlaştırılması, geliştirilmesi ve yatırımcının yerel düzeyde desteklenmesi

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Ekonomi Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Başbakanlık
2. Bileşen: Adalet Bakanlığı
3. Bileşen: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı
4. Bileşen: Kalkınma Bakanlığı

1.8. İŞGÜCÜ PIYASASININ ETKİNLEŞTİRİLMESİ PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Son yıllarda işgücü piyasasını etkinleştirmeye yönelik alınan tedbirler neticesinde önemli ilerlemeler kaydedilmiş olmakla birlikte, işsizler ile açık işlerin etkin bir biçimde eşleştirilememesi, kadınların işgücüne ve istihdama katılımının düşüklüğü, kıdem tazminatı, alt işverenlik gibi uygulamalarda yaşanan sorunların devam etmesi, esnek çalışma biçimlerinin etkin bir biçimde uygulanamaması ile sosyal yardım istihdam bağlantısının zayıflığı gibi hususlar işgücü piyasasının etkinliğini azaltmaktadır.

Hedef kitlesi işsizler, işgücü piyasası dışındaki kadınlar, kayıt dışı çalışanlar ve işverenler olan bu programla işgücü piyasası daha etkin hale getirilerek, rekabetçi bir ekonominin gerektirdiği nitelikli ve insana yaraşır istihdamın artırılması, işsizliğin azaltılması, işgücü verimliliğinin yükseltilmesi amaçlanmaktadır.

ii. Program Hedefleri

- Kadınların işgücüne katılım ve istihdam oranlarının Plan dönemi sonunda sırasıyla yüzde 34,9 ve yüzde 31'e yükseltilmesi
- Esnek çalışma biçimlerinin yaygınlaştırılması
- Sosyal yardım istihdam bağlantısının güçlendirilmesi
- İstihdam teşviklerinin etkinliğinin artırılması

iii. Performans Göstergeleri

- Kadın istihdam oranı
- Kısmi çalışma oranı
- İŞKUR'a kayıtlı işsizlerin işe yerleştirilme oranı
- İşsizlik sigortası fonundan faydalananların işini kaybedenlere oranı
- Sosyal yardım alanlardan istihdama kazandırılan kişi sayısı
- Kırılgan istihdam oranı
- Uzun süreli işsizlerin toplam işsizler içindeki oranı

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Kadınların İşgücüne ve İstihdama Katılımının Artırılması

- Kadınlara yönelik istihdam teşviklerinin etkinleştirilmesi
- Çocuk, hasta ve yaşlı bakımı hizmetlerinin yaygınlaştırılması
- Kadın girişimcilere özel bütüncül bir destek programının uygulanması

2. Bileşen: Aktif İşgücü Programlarının Etkinleştirilmesi

- AİP'lerin etki değerlendirmesinin yapılması ve ihtiyaçlara göre yeniden tasarlanması
- İş ve meslek danışmanlarının sayılarının artırılarak niteliklerinin yükseltilmesi

3. Bileşen: Güvenceli Esnekliğin Sağlanması

- Kıdem tazminatı sorununun kazanılmış haklar korunarak sosyal taraflarla diyalog içinde çözülmesi

- Alt işverenlik uygulamasının yeniden düzenlenmesi
- İşsizlik sigortasından yararlanma koşullarının esnetilmesi ve yararlanma sürelerinin artırılması
- Fazla çalışma saatlerinin sınırlandırılması
- Esnek çalışma biçimlerinin çalışanların haklarını gözetir biçimde yaygınlaştırılması

4. Bileşen: Sosyal Yardım İstihdam Bağlantısının Güçlendirilmesi

- Sosyal yardım sistemi ile İŞKUR sistemi arasında işbirliğinin güçlendirilmesi
- Çalışabilir durumda olduğu halde sosyal yardım alanların uygun eğitim almasının ve uygun işi bulmasının sağlanması
- Çalışabilir durumda olanların sosyal yardım sahipliğinin belirlenmesinde İŞKUR tarafından yapılan iş tekliflerinin dikkate alınması

5. Bileşen: İstihdam Teşviklerinin Etkinleştirilmesi

- İstihdam teşvikleri etki analizi çalışması yapılması
- İstihdam teşviklerinin bölgesel, sektörel ve belirli hedef gruplara odaklanacak, kayıt dışı çalışmayı önleyecek ve belirli süreyle işte kalmayı gerekli kılacak şekilde tasarlanması

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
2. Bileşen: İŞKUR
3. Bileşen: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
4. Bileşen: İŞKUR
5. Bileşen: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

1.9. KAYIT DIŞI EKONOMİNİN AZALTILMASI PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Son yıllarda alınan önlemlere rağmen kayıt dışı ekonomi halen önemli sorun alanlarından birisidir. Kayıt dışı ekonominin azaltılması, orta ve uzun dönemde ekonomik istikrar, gelir dağılımı ve istihdam gibi birçok makroekonomik unsurun iyileşmesine, ekonomide verimlilik düzeyi ve rekabet gücünün yükselmesine, ayrıca kamu gelirlerinin artmasına katkıda bulunacaktır. Bu programla, kayıt dışı ekonominin azaltılması amaçlanmaktadır.

Ayrıca, bu program Kayıt Dışı Ekonomiyle Mücadele Stratejisi Eylem Planının daha etkin uygulanmasına katkı sağlayacaktır.

Kayıt dışı ekonominin azaltılmasında her ne kadar kayıtlı sektörlerin güçlendirilmesi ve kayıtlı sisteme girişlerin teşvik edilmesi önem arz etse de, Onuncu Kalkınma Planı kapsamında diğer programların doğrudan ya da dolaylı olarak bu hususlara katkı sağlayacağı dikkate alınarak, bu programda söz konusu bileşenlere yer verilmeyecektir.

ii. Program Hedefleri

- Kayıt dışı ekonominin GSYH'ya oranının beş puan azaltılması
- Tarım dışı sektörlerde kayıt dışı istihdam oranının beş puan azaltılması

iii. Performans Göstergeleri

- Kayıt dışı ekonominin GSYH'ya oranı
- Tarım dışı sektörlerde kayıt dışı çalışanların tarım dışı istihdama oranı
- Yıllık denetim sayılarının bir önceki yıla göre değişim oranı
- Denetimler sonucunda tespit edilen kayıt dışı çalışan sayısı
- Denetimler sonucunda tespit edilen vergi matrah farkları
- Kamu hizmetlerinden duyulan memnuniyet düzeyi

iv. Programın Bileşenleri

1. Bileşen: Kayıt Dışı Ekonominin Boyutunun ve Etkilerinin Ölçülmesi

- Kayıt dışı ekonominin boyutunun ölçülmesinde kullanılan mevcut standart yöntemlerin Türkiye'ye özgü koşullar dikkate alınarak geliştirilmesi
- Kayıt dışı ekonominin yol açtığı sorunların etkisinin ölçülmesi

2. Bileşen: Denetim ve Yaptırımların Daha Etkili Kılınması

- Kamu kurumlarının denetim kapasitesinin geliştirilmesi suretiyle denetimlerin nitelik ve niceliğinin artırılması
- Denetimlerin etkinliğinin artırılmasında risk analizi modelleri, veri madenciliği ve bilişim teknolojilerinin daha yaygın kullanılması
- Kayıt dışı ekonomik faaliyette bulunanlara yönelik yaptırımların artırılması

3. Bileşen: Kurumlar Arası Koordinasyon ve Veri Paylaşımının Artırılması

- Kamu kurumlarının denetim sonuçlarının ve kayıtlarında bulunan verilerin diğer kamu kurumlarıyla paylaşılması
- Kurumlar arası ortak veri tabanı ve denetim uygulamalarının geliştirilmesi

- Kayıt dışılığa sebep olan yasal düzenlemeler konusunda kamu kurumları ile işbirliği sağlanarak gerekli düzenlemelerin yapılması

4. Bileşen: Kayıt Dışılıkla Mücadelede Toplumsal Mutabakatın Sağlanması

- Toplumun ilgili kesimlerinin kayıt dışılıkla mücadeleye aktif katılımının sağlanması
- Kamu idareleri ve STK'lar aracılığıyla kayıt dışı ekonominin olumsuz etkileri hakkında toplumsal bilincin artırılması

5. Bileşen: Kaçakçılıkla Etkin Mücadele Edilmesi

- Akaryakıt, içki ve tütün mamulleri kaçakçılığı başta olmak üzere kaçakçılığın ekonomik boyutunun ölçülmesi
- Kaçakçılıkla mücadelede idari ve teknik kapasitenin güçlendirilerek denetimlerin etkinleştirilmesi
- Kurumlar arası koordinasyonun artırılması

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Gelir İdaresi Başkanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Kalkınma Bakanlığı
2. Bileşen: Gelir İdaresi Başkanlığı
3. Bileşen: Gelir İdaresi Başkanlığı
4. Bileşen: Gelir İdaresi Başkanlığı
5. Bileşen: Gümrük ve Ticaret Bakanlığı

1.10. YERLİ KAYNAKLARA DAYALI ENERJİ ÜRETİM PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

2011 ve 2012 yıllarında dış ticaret açığının sırasıyla yüzde 45 ve yüzde 62'si net enerji ithalatından kaynaklanmıştır. Hızla büyümekte olan enerji talebinin karşılanabilmesi için petrol, doğal gaz ve taşkömürü ithalatı sürekli artmaktadır. Bu durum enerjide yüksek oranlı dışa bağımlılığın sürmesine yol açmakta, cari işlemler dengesi ve enerji arz güvenliği üzerinde baskı oluşturmaktadır.

Türkiye ekonomisinin yüksek ve istikrarlı büyüebilmesi için mümkün olan bütün yerli kaynakların enerji üretimi amacıyla değerlendirilmesi öncelikli bir husustur. Özellikle yenilenebilir enerji kaynaklarının hem birincil enerji arzı hem de elektrik üretimi amacıyla değerlendirilmesi sürdürülebilir kalkınmanın temini açısından önem taşımaktadır. Bu programla yerli kaynakların enerji üretimindeki payının artırılması suretiyle enerjide dışa bağımlılığın azaltılması amaçlanmaktadır.

ii. Program Hedefleri

- 2011 yılı sonunda birincil enerji üretiminde yüzde 28 olan yurtiçi ve yurtdışı petrol ve doğal gaz çıkarımları dâhil yerli kaynak payının, 2018 sonunda yüzde 35'e yükseltilmesi
- 2012 yılında yaklaşık 39 milyar kWh olarak gerçekleşen linyit kaynaklı elektrik enerjisi üretiminin 2018 yılında 60 milyar kWh'e çıkarılması
- Plan döneminde 10.000 MW'lık ilave hidrolik kapasitenin devreye alınması

iii. Performans Göstergeleri

- Isı ve elektrik üretimi amaçlı linyit kullanımı miktarı
- Yerli petrol ve doğal gaz üretimi miktarı
- Yenilenebilir kaynaklardan sağlanan elektrik üretimi miktarı
- Güneş, jeotermal ve biyokütle kaynaklarından sağlanan ısı üretimi miktarı
- Benzin ve motorinle harmanlanan biyoetanol ve biyodizel miktarı

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Yerli Kömürlerin Elektrik Üretimi Amaçlı Değerlendirilmesi

- Afşin-Elbistan havzasındaki rezervlerin değerlendirilmesi için özel bir finansman yöntemi geliştirilmesi ve uygulanması
- Kamu elindeki işletilmeye hazır sahaların rödovans usulüyle özel sektöre devrinin sağlanması
- Kömür aramalarına hız verilerek rezervlerin artırılması
- Yerli kömürlerin kullanımdaki ısıl değerini artıracak veya kalitesini yükseltecek Ar-Ge çalışmalarına ağırlık verilmesi
- Yerli kömürlere dayalı elektrik üretim tesisi yatırımlarına yönelik teşvik uygulamasının izlenerek ihtiyaçlara göre güncellenmesi
- Kamu elinde bulunan linyit yakıtlı termik santrallerin rehabilite edilmesi

2. Bileşen: Yurtiçi ve Yurtdışı Petrol ve Doğal Gaz Aramalarının Artırılması

- Petrol ve doğal gaz ihtiyaçlarının olabildiğince yerli üretimle karşılanması için yurtiçi yatırımların hızlandırılması
- TPAO tarafından yürütülen yurtdışı petrol ve doğal gaz arama, sondaj ve üretim faaliyetleri ile yabancı ülke ve şirketlerle işbirliklerinin artırılması

3. Bileşen: Su Kaynaklarının Elektrik Üretimi Amaçlı Değerlendirilmesi

- Elektrik üretimi amacıyla henüz değerlendirilememiş su potansiyelinin yapılabirlik kriterlerini ve çevresel kriterleri sağlaması durumunda hızla yatırıma dönüştürülmesi
- Kamu elinde bulunan HES'lerin rehabilite edilmesi

4. Bileşen: Su Dışındaki Yenilenebilir Kaynakların Değerlendirilmesi

- Rüzgâr, güneş, biyokütle ve jeotermal kaynakların elektrik üretiminde kullanılmasına yönelik potansiyelin tam olarak tespit edilmesi, bu kapsamda jeotermal aramaların hızlandırılması
- Su kaynakları dışındaki yenilenebilir kaynaklardan elektrik üretiminin artırılması için yatırım gerçekleştirmelerine yönelik izleme ve değerlendirme yapılması
- Biyokütle, jeotermal ve güneş kaynaklarının birincil enerji amacıyla değerlendirilmesi için mevcut potansiyelin harekete geçirilmesi
- Biyoetanol ve biyodizel yakıtların benzin ve motorinle harmanlanması uygulamalarının gıda güvenliği, çevresel etkiler ve tesis kapasitelerinin geliştirilmesi açısından izlenmesi

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
2. Bileşen: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
3. Bileşen: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
4. Bileşen: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı

1.11. ENERJİ VERİMLİLİĞİNİN GELİŞTİRİLMESİ PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Türkiye, son yıllarda enerji verimliliği alanında kaydettiği ilerlemelere rağmen, gelişmiş ülkelere kıyasla “enerji yoğun” ekonomilerden biridir. Uluslararası Enerji Ajansı (IEA) ve Eurostat verilerine göre, ülkemizde enerji yoğunluğu OECD ve AB-27 ortalamalarının üzerindedir.

Türkiye'nin gelişmiş ülkelere kıyasla yüksek olan enerji yoğunluğunun düşürülmesi ve enerji verimliliği alanında iyileştirmeler yapılması sürdürülebilir kalkınma açısından önem arz etmektedir. 2012 yılında yürürlüğe giren Enerji Verimliliği Strateji Belgesi (2012-2023), enerji verimliliği alanında yapılması gereken çalışmalara ışık tutan bir niteliğe sahiptir. Bu programla seçilmiş bazı sektör ve alanlarda enerji verimliliğini iyileştirmeye yönelik çalışmalar yürütülmesi, mevcut bazı uygulamaların yaygınlaştırılması, örnek uygulamaların duyurularak kamuoyu bilincinin yükseltilmesi ve nihayetinde talep tarafı yönetimine katkıda bulunulması amaçlanmaktadır.

ii. Program Hedefleri

- 2011 yılı sonunda, iklim düzeltmeli ve 2000 yılı dolar fiyatlarıyla 0,2646 TEP/1000 dolar olarak gerçekleşen Türkiye'nin birincil enerji yoğunluğunun, 2018 sonunda 0,243 TEP/1000 dolar değerinin altına indirilmesi
- 2018 yılına kadar kamu binalarındaki enerji tüketiminin, 2012 yılı baz alınmak suretiyle belirlenecek göstergeler düzeyinde ve verimlilik artışı uygulamaları ile yüzde 10 düşürülmesi

iii. Performans Göstergeleri

- Birincil enerji yoğunluğu
- Referans senaryoya göre enerji tüketimindeki azalma
- Kamu binalarının enerji tüketimindeki azalma

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Enerji Verimliliğine Yönelik İdari ve Kurumsal Kapasitenin Geliştirilmesi

- Enerji verimliliği çalışmalarının, idari ve mali açıdan güçlü, yatay sektörlerde çalışmalar yapabilecek şekilde yapılandırılmış tek bir çatı altında toplanması ve farklı sektörlerle yönelik politika ve uygulamalar arasında entegrasyonun sağlanması
- Enerji verimliliği alanında istatistik, ölçme-değerlendirme ve izlemeye yönelik bir mekanizma oluşturulması

2. Bileşen: Enerji Verimliliği Çalışmalarının ve Projelerinin Finansmanı İçin Sürdürülebilir Mali Mekanizmaların Geliştirilmesi

- Uygulanmakta olan mali teşviklerin etkinleştirilmesi ve yaygınlaştırılması
- Yatırım yapmayı özendirici ilave mali tedbirler alınması, bu alandaki finansman imkânlarının belirli bir disiplin içinde kullanımı için mekanizmalar geliştirilmesi

3. Bileşen: Sanayide Enerji Verimliliğinin Artırılması

- Sanayide harcanan elektriğin yüzde 70'den fazlasını tüketen düşük verimli AC elektrik motorlarının daha yüksek verimli olanlarıyla değiştirilmesi
- KOBİ'lerin enerji verimliliği konusundaki eğitim, etüt ve danışmanlık hizmetlerinin desteklenmesine yönelik mekanizmaların iyileştirilmesi

4. Bileşen: Binalarda Enerji Verimliliğinin İyileştirilmesi

- Proje sonrasında sağlanan tasarruflarla geri ödemeye imkân veren enerji performans sözleşmesi (EPS) borçlanma modeli dâhil olmak üzere, çeşitli finansman yöntemleriyle kamu binalarındaki enerji verimliliği yatırımlarının yaygınlaştırılması
- Yalıtımı düşük ve/veya yetersiz yalıtıma sahip eski binalarda, binayı çevreleyen dış yapı zarfının ve ısıtma sistemlerinin yürürlükteki standartları sağlayacak şekilde ısı yalıtımlı niteliğe dönüştürülmesi

5. Bileşen: Ulaşımında Enerji Verimliliğinin Artırılması

- Ulaşımında toplu taşımanın, küçük motor hacimli, elektrikli ve hibrit araç kullanımının yaygınlaştırılması, uygun yerleşim yerlerinde akıllı bisiklet şebekeleri kurulması ve trafiğe kapalı yaya yolları oluşturulması
- Kamuda düşük yakıt tüketimi olan taşıt kullanımının yaygınlaştırılması

6. Bileşen: Elektrik Üretiminde Yerinden Üretim, Kojenerasyon ve Mikrokojenerasyon Sistemlerinin Yaygınlaştırılması

- Kömür yakıtlı mevcut termik santrallerin atık ısılarından bölgesel ısıtma ve tarımsal faaliyetlerde yararlanmak için projeler geliştirilmesi
- Sanayide atık ıslardan elektrik üretiminin yaygınlaştırılması, atık ısı enerjisi satışları için piyasa oluşturulması, kojenerasyon ve mikrokojenerasyon uygulamalarının yaygınlaşması için bu tesislerin kurulumunu özendirici tedbirler alınması

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
2. Bileşen: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
3. Bileşen: Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı
4. Bileşen: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı
5. Bileşen: Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı
6. Bileşen: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı

1.12. TARIMDA SU KULLANIMININ ETKİNLEŞTİRİLMESİ PROGRAMI

i. Programın Amacı ve Kapsamı

Su kaynaklarının etkin kullanımı ve yönetimi, sürdürülebilir kalkınma ve gıda güvenliği için önem taşımaktadır.

Ülkemiz toplam 112 milyar m³ ve kişi başına 1.500 m³ düzeyinde toplam tüketilebilir su potansiyeli ile su kısıtı yaşayan bir ülke konumundadır. Diğer taraftan, bu potansiyel içinde 44 milyar m³'e ulaşan toplam kullanımın yüzde 73'ü tarım sektöründe gerçekleşmektedir.

Bu programla tarımda su kullanımının etkinleştirilmesinden başlanarak ülke çapında ve havza bazında iklim şartları, yanlış ve aşırı su kullanımından kaynaklanan veya kaynaklanması beklenen sorunların çözümü amaçlanmaktadır.

ii. Program Hedefleri

- DSİ tarafından geliştirilen sulama tesislerinde, su tasarrufu sağlayan tarla içi modern sulama yöntemlerinin (damlama ve yağmurlama) uygulandığı alanın toplam sulama alanı içindeki payının Plan döneminde yüzde 20'den yüzde 25'e yükseltilmesi
- Plan döneminde, DSİ sulamalarında yüzde 62 olan sulama oranının yüzde 68'e, yüzde 42 olan sulama randımanının ise yüzde 50'ye çıkarılması
- Su tasarrufu sağlayan toplam modern sulama sistemi sayısının Plan döneminde her yıl yüzde 10 oranında artırılması
- Yeraltı suyu kullanımının Plan dönemi boyunca yüzde 5 düşürülmesi

iii. Performans Göstergeleri

- Sulama randımanı
- Sulama oranı
- Modern sulama yöntemleriyle sulanan alanların büyüklüğü
- Yer altı suyu kullanım miktarı
- Düzenlenen sulama eğitimlerine katılan çiftçi sayısı
- Ticari hale gelen kuraklığa dayanıklı ürün çeşidi sayısı
- Sulama alanlarında toplulaştırılan arazi büyüklüğü
- Sulama amaçlı kurulan örgütlerin bütçe yeterlilik oranı
- Yer altı ve yer üstü su kaynaklarında nitrat kirliliği gözlenme oranı

iv. Program Bileşenleri

1. Bileşen: Mevcut Sulama Altyapısının Modernizasyonu ve Etkinliğinin Artırılması

- Eskiye kanal ve şebekelerin belirlenecek öncelikler dâhilinde yenilenmesi ve kapalı sisteme geçilmesi
- Suyu tasarruflu kullanan modern sulama yöntemlerinin (damlama ve yağmurlama) mevcut ve yeni gerçekleştirilecek küçük sulama işlerinde yaygınlaştırılması
- Sulamada yeni tekniklere ilişkin Ar-Ge çalışmalarının ve yeni uygulamaların artırılması

- Arazi toplulaştırmasının sulama alanlarında hızlandırılması ve şebeke dağıtımında etkinliğin artırılması
- Sulama yatırımlarında cazibeli ve düşük pompajlı sulamaların öncelikle tamamlanması

2. Bileşen: Suyun Bilinçli Kullanımı İçin Tarım Üreticilerine Yönelik Eğitim ve Yayımın Artırılması

- Suyu tasarruflu kullanan sistemlerin tarımsal üretimde doğru kullanımı için eğitim ve yayım faaliyetlerinin artırılması

3. Bileşen: Destekleme Politikalarının Su Kısıtı Esas Alınarak Gözden Geçirilmesi

- Destekleme politikalarının geliştirilmesinde bölgesel su kısıtı ve çevrenin korunması unsurlarının göz önüne alınması
- Kuraklığa dayanıklı ürün çeşitleri geliştirilmesinin desteklenmesi
- Bölgelere göre ürün deseni değişikliklerinin özendirilmesi
- Destekler verilirken sularda tarımsal faaliyetlerden kaynaklanan kirliliğin izlenmesi, izleme sonuçlarının değerlendirilmesi ve kirliliğin önlenmesi kriterlerinin dikkate alınması

4. Bileşen: Su Havzaları Bazında Su Bütçesi Çalışmaları Yapılması

- Suyun bölgesel kısıtlar dikkate alınarak fiyatlandırılması ve fiyatların uygulamaya geçirilmesi
- Tarımsal su kullanımında tasarrufa yönelik yeni politikaların havza bazında yürürlüğe konulması
- Sulamada yeraltı sularının kullanımının sınırlandırılması ve kayıt altına alınması

5. Bileşen: Sulamada Kurumsal Yapıların Etkinleştirilmesi

- Tarımsal üretim ve sulama altyapısına yönelik destek veren ve politikayı belirleyen kurumlar arasında işbirliği ve eşgüdümün geliştirilmesi
- Sulama amaçlı kurulan örgütlerin borç yükümlülüklerini zamanında yerine getirmeleri için idari kapasitelerinin ve kamu denetim sistemlerinin güçlendirilmesi

v. Koordinatör ve Sorumlu Kurum/Kuruluşlar

Genel Koordinatör: Orman ve Su İşleri Bakanlığı

Bileşenlerden Sorumlu Kurum/Kuruluş

1. Bileşen: Orman ve Su İşleri Bakanlığı
2. Bileşen: Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı
3. Bileşen: Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı
4. Bileşen: Orman ve Su İşleri Bakanlığı
5. Bileşen: Orman ve Su İşleri Bakanlığı